

Erdészeti és faipari HÍRADÓ

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Új korszak az erdőrendezésben

Az erdők, az erdők védelme, a környezetvédelem, erdőrendezés, mind olyan kérdések, amelyek társadalmunk gondjainak, problémáinak sarkalatos kérdései közé tartoznak.

Ezzel a témával kapcsolatban immár hagyományosan ismét felkerestük Halász Gábort, az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatóját, hogy tájékoztassa az Erdészeti és Faipari Híradó olvasóit az erdőrendezés jelenlegi helyzetéről, gondjairól, célkitűzéseiről.

Tesszük ezt olyan megfontolásból, hogy a jelenlegi társadalmi átalakulás, az erdőgazdálkodás, erdőtulajdonlás terén is bekövetkezett változások, amelyek a privatizáció folytán keletkeztek, az egész erdőgazdálkodásra, erdészeti igazgatásra, erdőrendezésre is komoly hatással vannak.

Főigazgató Úr! 1994-ben úgy fogalmazott, hogy az erdőrendezésben „...az új erdőtörvény életbelépését követően új korszak fog indulni.” Az erdőrendezésnek valóban új korszaka kezdődött 1997-ben?

Halász Gábor: Igen, bár nem kellett lát-noki képesség ehhez a megállapításhoz. Visszatekintve az erdőrendezés történetére, az erdőrendtartások, erdőtörvények, ezek végrehajtására megjelent rendeletek, utasítá-sok egy-egy új korszakot jelöltek meg. Így lesz ez most is az Erdőrendezési Szabályzat megjelenését követően.

A korszakváltásnak már jó néhány éve be-értek a kiváltó okai társadalmi és gazdasági vonatkozásban is. Az 1961. évi VII. törvény megújítására való törekvések már a 80-as évek közepétől kezdődtek.

Több mint egy év telt el az új törvény hatályba lépése óta. Miben jelentett ez újat az erdőrendezésnek?

Halász Gábor: Az új erdőtörvény, a célok megfogalmazásában az egész szakmának újat jelentett, így az erdőrendezésnek is. Ezt na-gyon jól visszaadja a törvény elnevezése is: „...törvény az erdőről és az erdő védelmé-ről”.

A törvény hatálybalépése óta sokan, sokfé-le módon elemeztük már jelentőségét, hatá-sait.

Az erdőrendezést illetően nem is igazán a törvény megjelenése hozta a változásokat, sokkal inkább a változások miatt vált szük-ségessé a szabályozás újrafogalmazása, hogy az erdőrendezés klasszikus alapelvei ne sé-rüljenek.

Három alapvető dolgot azért kiemelnék a törvényből, amelyek az erdőrendezést jelen-tős mértékben érintették.

Első helyen a körzeti erdőterv fogalmának a bevezetése áll, amellyel az átmeneti rende-

(Folytatás a 2. oldalon)

Új korszak az erdőrendezésben

(Folytatás az 1. oldalról)

zetlen időszakban is úgy tudjuk biztosítani a valamennyi erdőterületre kiterjedő szabályozás lehetőségét, hogy a folyamatosság adott és a tíz évre előre kitűzött célok elérhetők, az új szemléletű körzeti erdőterv teljes körű elkészítésével.

Második helyen az erdővédelemmel foglalkozó fejezetet említem, amely az erdőrendezés feladatát ezen a területen is magas szinten az európai gyakorlatnak megfelelően határozta meg.

Harmadiknak – de nem jelentőségét megillető sorrendben – az új erdészeti igazgatási struktúra kialakítását említem. Ebben, az a hármas tagozódás vált szoros egységgé, amelyet szakmai tekintetben már korábban is említettem, mi szerint az erdőrendezés három fő feladatkörre bontható:

- erdőleltározás, felmérés,
- tervezés, szabályozás,
- a szabályozás szerint való gazdálkodás ellenőrzése, kieszközlése.

Ez a hármas feladat az Állami Erdészeti Szolgálat megalakítása óta egy szervezetben valósulhat meg.

Ezután, ha erdőrendezést említek, már nemcsak a feladatok együttesét jelenti ez a kifejezés, hanem a szervezet egységét is.

A feladatképzésben nem alakultak ki átfedések az új szervezetben?

Halász Gábor: Nem, sőt a korábbi átfedéseket – különösen az informatika és részben az adminisztráció területén – ki lehetett küszöbölni.

Sok megtakarítással járt az átszervezés?

Halász Gábor: Nem. Mint mondtam, a megváltozott körülmények váltották ki az újraszabályozás kényszerét. Ma az erdészeten is még halmozódik a tulajdonváltásból

adódó többletmunka, és ez még jó néhány évig eltart. Az elkövetkező – legalább – öt, hat évben lesz legnehezebb helyzetben az erdészeti igazgatás, a tervezés és a hatósági munka terén is. Az ilyen lökésszerűen, de időben nagyon elhúzódó többletmunkára nem lehet szervezetet kialakítani, alapozni.

A többletfeladatok – különösen a hatósági munkában – már olyan mértéket öltenek, amelyek meghaladják a teljesítőképesség határát.

Az egyre nagyobb gyakorlatot szerző új erdőgazdálkodókra, erdőtulajdonosokra szükséges áthárítani az erdőkezelésből adódó felelősséget és a feladatok egy részét is.

Ennek a nagyobb felelősségnek természetesen a szabadságfok bizonyos mértékű növekedését is magában kell hordozni, de ezekhez a feladatokhoz valóban fel kell nőni az új erdőgazdálkodóknak.

Mindezekből kitűnik, hogy az átmeneti időszakban, a sokkal kisebb feladatra létrehozott szervezettel kell ellátni a többszörösére növekedett munkát. Ezért nem járhatott megtakarításokkal az átszervezés.

Főigazgató Úr megemlítené néhányat ezekből az új feladatokból, amelyek többleteket jelentettek?

Halász Gábor: A többletfeladatok jó része nem új, de az ügyfelek megsokszorozódása miatt többszörösére emelkedett. A korábbi néhány ezer gazdálkodó helyett ma már több tízezret tartanak nyilván az igazgatóságaink, és ez a szám még növekedni fog, ahogy a rendezetlen erdőket fokozatosan be lehet vonni a normál gazdálkodás menetébe.

Persze vannak új feladatok is, amelyek a korábbi tulajdonosi szerkezet miatt akkor nem léteztek.

(Folytatás a 3. oldalon)

Új korszak az erdőrendezésben

(Folytatás a 2. oldalról)

Az új jogszabályok is adnak mindig újabb feladatokat, nem is beszélve ezek gyakori változásairól, melyet az erdészeti hatóságnak nyomon kell követni. Nem kis munkát ad az erdőtelepítés – mely szakmailag nagyon örvendetes –, de igen sok igazgatási feladattal jár. Sok feladatot adnak a terjeszkedő természetvédelmi területek is.

Ha tételesen hozzáfognék ezeket sorolni, nagyon hosszúra nyúlna a beszélgetésünk.

Az eljárási rend egyszerűsítésére ad-e lehetőséget az új törvény?

Halász Gábor: A törvény végrehajtására már megjelent és az előkészületben lévő miniszteri rendeletekkel lehet az egész folyamatot fejlődésében követni és ahol szükséges – egyben lehetséges – egyszerűsíteni.

Most készül el az ún. „Erdőrendezési Szabályzat” tervezete, amely szintén miniszteri rendeletként fog megjelenni.

Az erdőrendezés alapvető szabályait, részletükben is jogszabályba foglaltuk az „új korszak” küszöbén. Természetesen a munka „műveleti szintű” leírása, a korábbi gyakorlatnak megfelelően egy útmutatóban kerül

megfogalmazásra, de már a teljes körű erdőrendezésre, beleértve a hatósági, szakigazgatási feladatokat is.

Később, ha a gyakorlat – de leginkább az erdők fenntartható fejlődésére irányuló összes tevékenység szabályozása – megkívánja, lehet gondolni a törvénymódosítás kezdeményezésére.

Milyennek szeretné látni Főigazgató Úr az erdőrendezést a közeljövőben?

Halász Gábor: Azt szeretném, ha az Erdészeti és Faipari Híradóban legközelebb – egy-két év múlva – a beszélgetésünkről szóló írásnak az lenne a címe, hogy „Jó hírek az erdőrendezésről”.

Megköszönöm Főigazgató Úr kérdéseimre adott válaszait.

Halász Gábor: Örültem az újbóli megkezdésnek és annak, hogy az erdőrendezés ügyeinek alakulásáról az Erdészeti és Faipari Híradóban folyamatosan foglalkoznak, így is tájékoztatva a szakma területén dolgozó kollégákat, munkatársakat és a lap valamenyny olvasóját.

Krizsán Ferenc

TERMÉSZETKÖZELI ERDŐGAZDÁLKODÁS – KÖRNYEZETBARÁT FAGAZDASÁG

címmel rendezi meg a Magyar Tudományos Akadémia Erdészeti Bizottsága

1998. április 15-én a II. Országos Erdő-, Vad- és Fagazdaságtudományi Fórumot
Budapesten, az MTA Székház dísztermében (Budapest, Roosevelt tér 9. l. em.)

A délelőtti 10 órakor kezdődő tudományos fórumon először a témával kapcsolatos előadásokra kerül sor. 14 órakor kezdődik a pódiumvita, amelynek keretében a résztvevők is kifejthetik álláspontjukat, illetve kérdéseket tehetnek fel a pódiumon helyet foglaló szakmai, tudományos vezetők részére.

A részvétel térítésmentes, a résztvevők száma nem korlátozott.

A II. Országos Erdő-, Vad- és Fagazdaságtudományi Fórum
a szakágazat legnagyobb éves tudományos rendezvénye,
amelyre ezúton is tisztelettel meghívja a téma iránt érdeklődőket.

az MTA Erdészeti Bizottsága

Az ÉSZT küldöttgyűléséről

Az elmúlt év végén a napi politikai hírek között, talán keveseknek tűnt fel az ÉSZT VIII. küldöttgyűléséről szóló hír.

Mielőtt a küldöttgyűlésről tájékoztatnánk tag-ságunkat, lapunk olvasóit, talán nem árt újra emlékeztetni arra, hogy az EFDSZ Intézményi Tagozata, mely főként az erdőfelügyelők, erdő-rendezők és az ERTI dolgozói egy részének ér-dekeit képviseli, társult tagként – több, mint két éve – az ÉSZT-hez is csatlakozott.

Ez a tagság lehetőség a képviseltek számára, hogy saját szakszervezetünk mellett bizonyos, speciális, csak közalkalmazottakat és köztisztvis-selőket érintő kérdésekben, az egyik nagy kon-föderációtól is támogatást kaphassunk. Az ÉSZT tagja az Érdekegyeztető Tanácsnak, ahol a leg-felsőbb szinten történik az érdekek ütköztetése a munkavállalók, a munkáltatók és a kormányzat között.

Az ÉSZT VIII. küldöttgyűlésén az elnökség beszámolt az 1996. szeptember és 1997. novem-ber közötti időszakban végzett munkáról. Az írásos beszámolóban többek között számot adtak az ÉSZT arculatának formálásáról, arról a tö-rekvésről, ahogy az elmúlt időszakban az ÉSZT igyekezett bemutatni munkájának minél teljesebb körét, valamint arról, hogy mely kérdéseket tartják fontosnak ahhoz, hogy tovább fejlődjön a tömörülés imázsa. Az érdekegyeztető munkáról részletesen számoltak be a képviselők úgy, hogy a plenáris fórumokon folytatott munkán túl, szóltak a bizottságokban folyó tevékenységükről. Az érdekképviselési területeken kifejtett működé-sük közül kiemelkedett a társadalombiztosítási önkormányzatokban végzett munka és azok új-jáalakításában betöltött szerepük. Részletesen szóltak az írásos előterjesztésben az ÉSZT regi-onális szervezeteinek munkájáról, a megyei munkaügyi tanácsok tevékenységéről, a szak-szervezeti oktatás változó feladatairól.

A részletes írásos előterjesztést az elnökség ne-vében dr. Vigh László elnök egészítette ki, míg az 1997. évi gazdálkodásról Dely Ernőné, gazda-

sági vezető adott tájékoztatást. Pozsonyi Zoltán, a Számvizsgáló Bizottság elnöke beszámolt a bizottság ellenőrzéseiről.

A beszámolókat igen aktív, hasznos vita követ-te, melyben a sok hozzászóló között volt az EFDSZ főtitkára, Herczeg Miklós is.

Az ÉSZT elnöksége írásos előterjesztését és a szóbeli kiegészítéssel bővített beszámolóját, a hozzászólásokban feltett kérdésekre az elnökség által adott válaszokkal együtt, valamint a pénz-ügyi beszámolót, az SZVB jelentését, az ÉSZT 1998. évi költségvetés tervezetét a küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Megjegyezzük, hogy a kétnapos küldöttgyűlés sikerében jelentős szerepe volt az EFDSZ küldöt-teinek, meghívottaknak, akik saját szakszerveze-tük és a konföderáció érdekeit figyelembe véve, aktívan vettek részt a munkában.

Küldöttek voltak: Dudás Péter, Szendreiné dr. Koren Eszter, Fritsch Ottó, Nagy Lajos. Meghi-vottak: Barta László és Herczeg Miklós.

Az ÉSZT VIII. küldöttgyűlése a vita után egy-hangúlag elfogadta az 1998. évi cselekvési programját, amelyet az alábbiakban ismerte-tünk.

Fő célkitűzésünk továbbra is, hogy az értelmi-ség és a munkájukat közvetlenül segítők kapja-nak a társadalomban betöltött szerepüknek meg-felelő erkölcsi, jogi és egzisztenciális elismerést. Ennek érdekében:

1. Kiemelt feladatnak tekintjük a következő közalkalmazotti és üzemi tanácsi választások tagszervezeteink általi megszervezését.
2. Részt veszünk az országos érdekegyeztetés átalakításának munkálataiban.
3. Részt veszünk a tagságunk teljes körét érintő valamennyi törvény kialakításában, vitájában.
4. Folytatjuk a tisztségviselőink továbbképzé-sét.

(Folytatás az 5. oldalon)

Az ÉSZT küldöttgyűléséről

(Folytatás a 4. oldalról)

5. Tovább dolgozunk az önálló arculat kialakításán.
6. Tovább erősítjük regionális szervezeteinket és súlyunkat a különböző területi szervezetekben.
7. Tovább javítjuk szakbizottsági munkánkat az érdekegyeztetési rendszerben.
8. Tovább folytatjuk a szakmai kapcsolatépítést a parlamenti pártokkal az ÉSZT tagság érdekeinek érvényesítéséért.
9. Erősítjük és konkrétabbá tesszük nemzetközi kapcsolatainkat.
10. Részt kívánunk venni az államháztartási reformkonceptió kialakításában, és ehhez kapcsolódóan:
 - közösen lépünk fel az egyes szakterületeket érintő kérdésekben,
 - erősítjük a felsőoktatás és szakoktatás fejlesztésével kapcsolatos érdekképviselői munkát,
 - fellépünk a szakképzési alap megőrzése és növelése érdekében,
 - javítani kívánunk – a munkanélküliek képzéséhez kapcsolódóan – a szakképzés helyzetén,
 - fellépünk a kutatást, valamint a felsőoktatást támogató alapok megőrzése és racionális fejlesztése érdekében,
 - kiemelten kezeljük azt, hogy az államháztartási reformból (beleértve a közigazgatási reformot is) következő és az ahhoz kapcsolódó intézkedések szakmai alapokon kerüljenek végrehajtásra,
 - szakmai munkánkkal aktív részesei kívánunk lenni az egészségbiztosítási reformnak és a nyugdíjbiztosítási törvény gyakorlati alkalmazásának.

Budapest, 1997. november 27.

Az ÉSZT küldöttgyűlése

Magyarország erdőállományainak főbb adatai

Ezzel a címmel jelentette meg az elmúlt év végén az Állami Erdészeti Szolgálat (Felelős kiadó: Halász Gábor főigazgató) azt a vaskos statisztikai adatgyűjteményt, amely bizonyosan nagy segítségére lesz nem csak az „erdészeti politika irányítói, az erdészeti szakhatóságok számára, hanem az erdőgazdálkodók, sőt az erdők ügyével bármely célból foglalkozó minden más személy, szervezet számára is.”

A Szabó Péter által szerkesztett, 240 oldal terjedelemben táblázatokkal, ábrákkal, térképekkel illusztrált könyvhöz Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke írt bevezetőt. Ebben többek között az alábbiakat olvashatjuk: „Korunkban a megbízható, pontos állami adatszolgáltatást a hagyományos szakmai, erdészeti igényeken túlmenően politikai szempontok is indokolják. Az ezredforduló körüli időszak egyik legnagyobb kihívása az egész magyar társadalom, azon belül különösen a gazdaság számára az Európai Unióhoz történő csatlakozásunk sikeres végrehajtása. Ez a siker nem utolsó sorában azon is múlik, hogy mennyire tudunk világos, megbízható képet adni magunkról, gazdaságunkról a világ számára. Ehhez – többek között – pontos adatok, hiteles statisztikák kellenek.

Ilyen alapos, megbízható adatgyűjtemény ez a kötet a magyar erdőkben 1996-ban folytatott gazdálkodás és az ott uralkodó állapotok vonatkozásában. Az adatfelvételt még az akkori FM Erdőrendezési Szolgálat szakemberei végezték. A feldolgozás feladata már az új, megnövekedett szervezetnek, az Állami Erdészeti Szolgálatnak jutott.

Ez a kiadós statisztikai adatgyűjtemény – mint a gazdaság röntgenkészüléke – minden lényeges vonatkozásban átvilágítja a magyar erdőgazdaságot: bemutatja a gazdálkodásnak az erdőkre gyakorolt hatását, az előző évekhez viszonyított (többségükben pozitív, olykor negatív) változásokat. Mivel számos vonatkozásban területi bontás alapján építik fel az országos adatokat, alkalmas és érdemes arra, hogy a valóság megismerése, a szükséges következtetések levonása szempontjából a gazdálkodók – főleg a nagyobb gazdálkodó szervezetek és a társult magántulajdon képviselői szervei – is tanulmányozzák. Figyelmébe ajánlhatom környezetvédőknek és más hasonló szervezeteknek is.”

A nagyszerű könyv szerzői: Csóka Péter, Czirok István, Fejes László, Jancsó György, dr. Madas Katalin, Szepesi András, Szabó Péter és a többi közreműködő, összefoglalták azokat a legfontosabb tudnivalókat, amelyek nem csak az erdész szakma művelőinek, de a közvéleménynek is hű képet adnak erdeink állapotáról, a faállományban folytatott gazdálkodásról és annak eredményeiről.

ÜLÉST TARTOTT AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK

Decemberben Budapesten tartotta szokásos év végi országos értekezletét az EFDSZ össztitkári testülete.

Barta Lászlónak, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után a testület első napirendként a szakszervezeti választások irányelveit vitatta meg. A kiosztott írásos anyaghoz az EFDSZ elnöke tett rövid kiegészítést. Elmondotta többek között, hogy az EFDSZ 1998-ban éri el önálló működésének 5. évfordulóját. Aktuálissá vált a beszámoló, a számvetés a végzett munkáról, valamint a tisztújítás, tisztségviselői választás az elkövetkezendő öt évre.

Az össztitkári értekezlet elnöksége. Balról: DUDÁS PÉTER alelnök, BARTA LÁSZLÓ elnök, HERCZEG MIKLÓS főtitkár

Az értekezlet résztvevőinek egyik csoportja. Balról: SZENVEDI JÓZSEFNÉ, VARGA GYÖRGY, FRITSCH OTTÓ, GERNER GÁBOR, GILICZE PÉTER, BEKŐ GYÖRGY

Mindezen feladatok végrehajtása érdekében beszámoló és tisztségválasztó taggyűléseket, testületi üléseket kell tartani 1998. április 30-ig bezárólag minden alapszervezetnél. Kivétel ezek közül azon alapszervezetek, ahol 1997-ben már megtartották a szakszervezeti választásokat. Szólt továbbá a helyi hagyományok, sajátosságok figyelembevételének fontosságáról, valamint a szakszervezeti struktúra három szintű működésének indokairól. Kihangsúlyozta, hogy a lefektetett irányelvektől el lehet térni.

A választási irányelvekhez számtalan hozzászólás, javaslat hangzott el. Például Varga György, a Nyugdíjas Bizottság elnöke kérte, hogy a választásokkal egy időben az alapszervezeteknél válasszanak egy olyan nyugdíjas munkatársat, aki összekötő lenne a központ és a helyi alapszervezet között. Ezt az alapszabály módosításánál is vegyék figyelembe.

A hozzászólások, javaslatok után a módosításokkal a választási irányelveket a titkári testület egyhangúlag elfogadta, majd megválasztotta a kongresszusi jelölő bizottság tagjainak az alábbi kollégákat: Csávicz Jánost, Fritsch Ottót, Németh Józsefet.

Második napirendként az Ágazati Kollektív Szerződés módosításának a megtárgyalása szerepelt, melynek előadója Németh József volt. Többek között elmondta, hogy január 15-ig lehet még a módosításra javaslatot tenni. A regionális értekezleteken már elhangzottak javaslatok, például a hűségjutalom tárgyában. Felvetődött szintén a felmondási idő és a végkielégítés módosítása is. Felhívta a figyelmet, hogy a béralkut január 31-ig meg kell kezdeni és

(Folytatás a 7. oldalon)

SZAKSZERVEZETÉNEK ORSZÁGOS ÖSSZITKÁRI ÉRTEKEZLETE

(Folytatás a 6. oldalról)

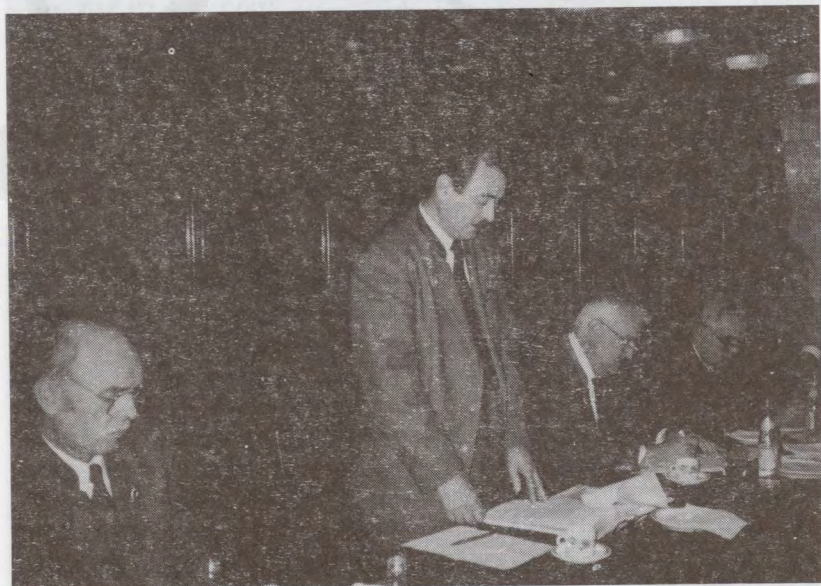
az üzleti terv elfogadásáig be kell fejezni. Külön hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a faipari üzemeknél is kössenek kollektív szerződést, a helyi adottságok figyelembevételével.

A testületi ülés a harmadik napirend megtárgyalásával folytatódott, ami szerint az alapszabály módosítása került megbeszélésre. Az alapszabály 5. pontja a következőképpen módosul: Az EFDSZ szervei: Kongresszus, Országos SZB-titkári Testület, Intézőbizottság, Ágazati Tanácsadó Testület, Pénzügyi Ellenőrző Bizottság, Szakfolyóirat Szerkesztő Bizottság, Titkárság. Az alapszabály a Kongresszus definíciójával egészül ki.

A meghívott vendégek.

Balról:
KOLESZÁR ISTVÁN
és GERELY FERENC
(ÁPV Rt.),
HORVÁTH LÁSZLÓ
újságíró,
FRANK LÁSZLÓ
(FATE),
DR. ALT GYULA
(Országos Szlovák Önkormányzat)

Az országos értekezletnek egy másik csoportja. Balról: BALÁZS GYÖRGY, NÉMETH JÓZSEF, KÁLMÁN JÓZSEF, KOCSIS JÓZSEF, NAGY LAJOS
(fotó: a szerző)

Az ösztitkári testület ennek a napirendnek a befejezéséig úgy határozott, hogy az EFDSZ kongresszusát 1998. május 30-ig bezárólag meg kell tartani.

A tanácskozás további részében Herczeg Miklós főtitkár tájékoztatta az országos titkári értekezlet résztvevőit a legfontosabb, aktuális kérdésekről, ezzel kapcsolatos tennivalókról, majd Dudás Péter alelnök adott tájékoztatást az ÉSZT küldöttgyűléséről, Varga György, a Nyugdíjas Bizottság elnöke pedig a nyugdíjasaink körében elért eredményekről szólt.

Az országos értekezlet második részében a meghívott vendégeink hozzászólására került sor. Felszólalt az értekezleten: Koleszár István, az ÁPV Rt. igazgatója, dr. Bánk Gábor és Vigh László, az ÉSZT titkára, ill. elnöke, Frank László, a FATE elnöke, dr. Bereczky András, a MEDOSZ főtitkára, dr. Berényi Gyula, a Közmunkatanács főtanácsosa, dr. Alt Gyula, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke, Horváth László, a Munkaerőpiac c. lap főszerkesztője.

Meghívott vendégeink rövid hozzászólásaikban elmondták szakszervezetünk munkájáról véleményüket, hangsúlyozva szervezeteik és szakszervezetünk közötti jó kapcsolatot. Többen külön is szóltak arról a konkrét, konstruktív, kompromisszumra is képes együttműködésről, mely kialakult köztük és az EFDSZ között.

Az országos ösztitkári értekezlet befejezése előtt ünnepi eseményre került sor. Második alkalommal került átadásra a szakszervezetünk által alapított „Szakszervezeti Munkáért Emlékérem”, melyet öt kollégánk kapott meg. (Kitüntetteinket lapunk más részén mutatjuk be.) Az emlékérmeket Barta László elnök és Herczeg Miklós főtitkár adta át. Az ösztitkári tanácskozás ebédrel és kötetlen beszélgetéssel zárult.

(K. F.)

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb törvények, illetve rendelkezések a következők:

● A köztisztviselők jogállásáról szóló törvényt módosította az 1997. évi CI. törvény.

● A munkavédelemről szóló törvényt módosította az 1997. évi CII. törvény. (Mindkét törvény megjelent a Magyar Közlöny 1997. november hó 7. napján közzétett 97. számában.)

● A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szól az 1997. CIII. törvény. (Magyar Közlöny 99. száma.)

● A személyi jövedelemadóról, a társasági adóról, az általános forgalmi adóról, az illetékekről, valamint az adózás rendjéről szóló törvényeket módosító törvények a Magyar Közlöny 1997. november 15-én kiadott 100. számában jelentek meg.

● Az agrárgazdaság fejlesztéséről szóló 1997. évi CXIV. törvény a Magyar Közlöny 102. számában található.

● A közoktatásról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletet módosította a 210/1997. (XI. 26.) Korm. sz. rendelet. (Magyar Közlöny 104. száma.)

● A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szól az 1997. évi CXIX. törvény. (Magyar Közlöny 106. száma.)

● A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény, a szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról, valamint a hegyközségekről szóló törvények szintén a Magyar Közlöny 106. számában jelentek meg.

● A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény végrehajtását szabályozza a 217/1997. (XII. 1.) Korm. sz. r. (Magyar Közlöny 107. száma.)

● A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) megállapításáról szól a 223/1997. (XII. 8.) Korm. rendelet a Magyar Közlöny 109. számában jelent meg. E szerint a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alapbér kötelező legkisebb összege 1998. január 1. napjától kezdődően havi bruttó 19.500,- Ft, órabér alkalmazása esetén 112,50 forint. A mezőgazdaság, a vad- és erdőgazdálkodás, a halászat ágazatokban a most említett minimálbér alkalmazása 1998. március hó 1-től

kötelező, addig a kötelező havi bér 17.000,- Ft, az órabér 98,- forint.

● A felsőoktatásról, a közoktatásról, valamint a személyi jövedelemadó meghatározott részének (az ún. 1 százaléknak) az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló törvényeket módosító törvények a Magyar Közlöny 110. számában találhatók.

● Az ingatlan-nyilvántartásról, valamint a társadalmi szervezetek által használt állami tulajdonú ingatlanok jogi helyzetének rendezéséről szóló törvények a Magyar Közlöny 113. számában jelentek meg.

● A gazdasági társaságokról szól az 1997. évi CXLIV. tv.

● A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szól az 1997. évi CXLV. tv.

● A kollektív szerződések regisztrálási rendjéről és az ezzel kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségről szól a 19/1997. (XII. 18.) MüM rendelet. (A két törvény és a MüM rendelet a Magyar Közlöny 114. számában jelent meg.)

● A társasházakról szóló 1997. évi CLVII. tv. a Magyar Közlöny 119. számában található.

● A lakáscélú támogatásról szóló rendeletet módosította a 3/1998. (I. 12.) Korm. sz. rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 1998. január 12-i, 1. számában.)

● A munkahelyen alkalmazandó biztonsági és egészségvédelmi jelzésekről szól a 2/1998. (I. 16.) MüM rendelet. (Magyar Közlöny 2. száma.)

● A nyári időszámítás alkalmazásáról szóló 8002/1998. (II. 4.) KHVM Tájékoztató a Magyar Közlöny február 4-i számában jelent meg.

● A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletet módosította a 7/1998. (II. 13.) FM rendelet. (Magyar Közlöny 9. száma.)

Dr. Gojdár László,
a MEDOSZ jogtanácsosa

Elsődleges faipar

Szakszervezeti vezetők és munkaadók tanácskozása

Kaposváron a SEFAG Rt. szakszervezeti tanácsához tartozó első-sorban elsődleges faipari tevékenységet végző cégek gazdasági és szakszervezeti vezetői tanácskozást tartottak február 11-én. A tanácskozás témája az ágazati kollektív szerződés módosítása volt.

A tanácskozáson részt vett Herczeg Miklós, az EFDSZ főtitkára és Németh József, a Nyírerőd Rt. szakszervezeti titkára. A tanácskozáson a következő cégek képviseltették magukat: Csurgói Faipari Kft., Dráva-Parkett Kft., ERDŐGÉP Kft., Kapos-bútor Kft., Linden Kft., MAG-CSEMETE Kft.

Mint a felsorolásból is látszik, a cégek sokfélék. Található közöttük teljes egészében privatizált, egy-személyes kft., MRP-s és külföldi tulajdonos is. Közös bennük, hogy a SEFAG Rt., illetve jogelődje hozta létre őket, vagy belőlük vált ki és így indult el az önállóság

útján. Munkavállalói az EFDSZ tagjai Barcs kivételével a SEFAG Rt. szakszervezeti tanácsán keresztül kapcsolódnak az EFDSZ-hez.

Összesen mintegy 850 dolgozót foglalkoztatnak. Döntő többségük érvényes kollektív szerződéssel rendelkezik.

Gondot okoz – amiért a tanácskozást is kezdeményezték – az ágazati kollektív szerződéshez történő csatlakozás kérdése, munkáltatói és szakszervezeti oldalról egyaránt.

Az érvényes ágazati kollektív szerződés ugyanis jelenlegi formájában erdészeti rt.-kre szabott. Alkalmazhatósága az eltérő tevékenységből adódóan: a munkaidő-pótlékok, a túlóra, a szabadság kiadása stb. tekintetében.

Az eltérő adózás miatt a természetbeni juttatások, az egyenruha, az illetményfa, a jóléti keret képzés stb. vonatkozásában gondot okoz,

illetve eltérő szabályozást igényel. Egyhangú véleményként fogalmazódott meg, hogy a sajátosságokat figyelembe vevő szabályozás az ágazati kollektív szerződésünkben módosítással kerüljön rendezésre úgy, hogy az 1998. évi módosítás már tartalmazza.

Mind a munkaadók, mind a munkavállalók részéről megfogalmazódott az az igény, hogy az ágazati kollektív szerződés a lehető legrövidebb időn belül váljon alkalmassá arra, hogy „kiterjeszthető” legyen. Ettől a munkaadói oldal az azonos versenyhelyzet biztosítását, a munkavállalók pedig kiszolgáltatottságuk csökkentését várják el.

Az EFDSZ vezetésének jelenlévő képviselőitől azt az ígéretet kapták, hogy a FAGOSZ-szal a tárgyalásokat felveszik, illetve a jelenlegi módosítási javaslatokba beépítik.

Csávicz János

A tanácskozás résztvevőinek egy csoportja (Fotó: DETRICH MIKLÓS)

Zelk Zoltán

KIK LETÉRDELNEK ESTE

*A fűzfa nem társas lény,
a fűzfa sohase szól át a szomszédjához,
a fűzfa azért költözik vízpartra,
mert csak önmagát szereti
és boldog, ha a szél gyötri-csavarja,
ha patakban, folyóban láthatja magát.*

*Élnek útszélre, kertbe tévedt fűzfák,
ők örök-boldogtalanok,
águk csücskén gyűlölség sistereg,
gyűlölik a platánt, a csert, a tölgyet,
az egek füttyszóval rakott
beláthatatlan termeit.*

*De nem a szerencsétlenekről szólok,
a boldog fűzfákról beszélek én,
kik halk-dúdolva töltik a napot,
kik letérdelnek este,
kiknek meglesett istenségük
a vízre lépő meztelen hold.*

*(Ismerek egy fenséges öreg fűzfát,
ágait elhordták a kóbor évek,
már nem látja magát a Tapolcában,
de fehér vigaszul
homlokán bodza-koronát nevelt
a száműzve is termő kedvű május.)*

Tovább a megkezdett úton

Közgyűlésre készül az ERFA Önkéntes Nyugdíjpénztár

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete és a Faipari Tudományos Egyesület 1994-ben kezdeményezte az önkéntes nyugdíjpénztár megalapítását. Azóta három teljes gazdálkodási esztendő telt el magunk mögött. Az alábbiakban rövid elemzést adunk az eltelt időszakról.

A pénztárak működését alapvetően három tényező minősíti, nevezetesen a létszám, a képzett tőke nagysága és annak éves hozama. Ezeket az adatokat esetünkben az alábbi táblázat szemlélteti (év végi záró adatok):

	1995	1996	1997
Létszám (fő)	3.889	4.822	5.329
Eszközérték (eFt)	38.356	117.225	260.611
Éves hozam (%)	30,46	29,94	32,57

1994-ben 27 fő alapította a pénztárt. Az adatokból látszik, hogy az első évben volt a jelentős számú belépés, melynek üteme fokozatosan csökkent. Ezzel együtt a taglétszám tekintetében pénztárunk ma is a nagyobbak közé tartozik.

Vagyunk az évek folyamán öröndetesen emelkedett. Ennek nagysága 1996-ban 80, 1997-ben pedig több mint 140 millió Ft. Ez természetesen összefügg a létszám emelkedésével, az 1 főre eső éves mind magasabb befizetésekkel (kötelező tagdíj, illetve önkéntes többlet befizetés). Külön kell megemlíteni vagyonkezelőnk – az ERSTE Bank Befektetési Rt. – munkáját, akik igen körültekintően és nagy szakértelemmel forgatták pénzünket. Az 1995-ös év próbaévnak tekinthető, hiszen a befizetések általában csak a II. félévben realizálódtak, s így csak 20 millió Ft-os befektetés történhetett. A következő évben már az átlagosan befektetett tőke elérte a 60 millió forintot, mely 1997-ben meghaladta a 150 milliót.

Az átlaghozamok is kedvezően alakultak. 1995-tel kapcsolatosan tudnunk kell, hogy akkor az állampapírok igen magas garantált hozammal kerültek kibocsátásra. A következő év kedvező eredményét az okozta, hogy ezekből a papírokból még sikerült jelentősebb mennyiséget vásárolni, így az éves hozam az infláció mértékét abban az évben is meghaladta.

A kormány inflációcsökkentő politikájának megfelelően csökkentek az új állampapírok kamatai. Ezért határozott úgy az Igazgatótanács, hogy befektetéseink 15%-ának megfelelő mértékig részvényeket is vásárolhat a vagyonkezelő. A tőzsdepiac 1997-ben rendkívül jó eredménnyel zárt, így befektetéseink hozama is kiemelkedően alakult.

E téma kapcsán ismételtelen emlékeztetni kell arra, hogy a fentiekben említett hozamok a befektetésekre vonatkoznak, ilyen mértékben az egyéni számlákon nem mutatkoznak. Ennek oka, hogy a tagok havi befizetései kb. 1 hónapos késéssel jelennek meg mint befektetési lehetőség (bérfizetések időpontja + átutalási átfutási idő). Az éves befizetés folyamatosan történik, a záróállomány csak a decemberi befizetéssel lesz teljes, tehát a pénz az év folyamán csak részben forgatható. Így az egyéni számlákon kb. 21–22%-os tényleges hozam realizálódik, a teljes befizetésre vetítve. Ez is meghaladja azonban az 1997. éves tényleges (18%-os) infláció mértékét.

Pénztárunk mind nagyobb megtakarításra kívánja ösztönözni tagjait. Mint ismeretes, a kötelező tagdíj 92%-a kerül a befektetési alapba, míg 7% a működési, 1% pedig a likviditási alapra. A kötelező részt meghaladó befizetéseknél ez az arány 97 + 2 + 1%. Öröndetes, hogy a többlet megtakarítás lehetőségével mind többen élnek.

Igazgatóságunk 1998-ban a kötelező tagdíj mértékének megemelését javasolja a közgyűlésnek, illetve ennek támogatását kéri tagvállalataitól. Mint az már több alkalommal korábban is

elhangozott, a folyamatos infláció következtében az 1000,- Ft-os havi befizetés nem jelent számottevő takarékosságot a nyugdíjas napokra. Javasoljuk a 2000,- Ft-os havi kötelező tagdíj bevezetését. Hogy e megemelt tagdíjat tagvállalataink részben vagy egészben átvállalják-e dolgozóik esetében, az az illető gazdálkodó szervezet anyagi lehetőségeinek függvénye. Jó módszernek tartjuk, amikor a vállalatvezetés a dolgozókkal egyetértésben a korábbi egyéb adóvonzatokat is követelő támogatásait (pl. az engedélyezett mértékű étkezési térítést meghaladó összeget, egyenruha-juttatást stb.) az önkéntes nyugdíjalap javára irányítják át. Így lehetőség van arra is, hogy az adóvonzatok is a tagi számlákra kerüljenek, változatlan vállalati költségek mellett.

Az alapok közötti arányokat az Igazgatóság 1998-ban sem kívánja változtatni. Továbbra is fennmarad a kötelező tagdíj feletti befizetésekre a 97%-os fedezeti alapot történő helyezés.

Ez évtől kezdődően lehetőség van a nyugdíjbiztosítási járulékok 6%-ának magánnyugdíjpénztárba történő befizetésére. Az ERFA Pénztár is megvizsgálta annak lehetőségét, hogy tevékenységi körét ebben az irányban bővítsen. A számítások azt bizonyították, hogy a kötelezően megkövetelt feltételek olyan költségeket jelentenek, melyet csak egy megfelelő banki háttérrel rendelkező nyugdíjpénztár tud teljesíteni.

Ezért határozott úgy az Igazgatóság, hogy egységesen csatlakozzunk – a magánnyugdíjpénztár vonatkozásában – egy nagy nyugdíjpénztárhoz. Az ismert ajánlatok figyelembevételével az OTP mellett döntöttünk. Ajánlatuk lényege, hogy a befizetések 95%-a kerül a fedezeti alapra. Szervezési költség áthárítás nem történik sem pénztárunkra, sem tagvállalatainkra. Az OTP-n belül önálló ERFA tagozatot hozhatunk létre, mely képviseletet kap az Igazgatótanácsban, illetve a tanácsadói testületben. Az ERFA tagozatnak minden, az ágazatban foglalkoztatott dolgozó tagja lehet, függetlenül attól, hogy tagvállalati keretek között történik belépése, vagy az OTP ügyintézők szervező munkája folytán.

Tagvállalatainknál dolgozó tagtársaink figyelmét hívjuk fel arra, hogy belépési szándékkal elsődlegesen a vállalati ügyintézőket szíveskedjenek megkeresni. Az ágazatban dolgozó, de nem tagvállalatainknál foglalkoztatottak is csatlakozhatnak az OTP ERFA tagozatához. Ezen szándékukat a belépéskor jelezni szíveskedjenek. Amennyiben a belépéskor mégis problémák adódnának, nem kell megijedni, hiszen szerződésileg rögzítettük ERFA tagozati jogunkat, így a belépést követően az OTP központilag kér nyilatkozatot a tagozathoz történő csatlakozási szándékról. Reményeink szerint az ERFA tagozat a pénztáron belül jelentős létszámú lehet, s így többlet érdekképviseletet biztosíthatunk minden tagtársunk számára.

Az esetleges félreértéseket elkerülendő hangsúlyozom, hogy az önkéntes pénztárt továbbra is függetlenül, önállóan kívánjuk működtetni. Az OTP-s csatlakozás csak az új magánpénztári lehetőségre vonatkozik.

Ágazatunk mintegy 30 ezer munkavállalót foglalkoztat. Nem örülünk annak – de természetesen megértjük –, hogy vannak olyan vállalatok, illetve vállalkozások, melyek más önkéntes pénztárakhoz csatlakoztak. Ugyanakkor nem igazán érthető azoknak az álláspontja, akik az előtakarékoskodás ezen lehetőségével még mindig nem élnek. Csak reméljük – és ha szabad, javasoljuk –, hogy a magánpénztár választásánál a közös érdekeken nyugvó és többlet érdekvédelmet biztosító OTP ajánlat mellett döntenek.

Eredményeink pedig talán segítenek meggyőzni a kételkedőket az önkéntes pénztárhoz történő csatlakozásban.

Frank László
IT elnök

KITÜNTETETT

Az elmúlt év decemberében, az évzáró országos ösztötkári értekezleten került sor második alkalommal a szakszervezetünk által alapított „SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT EMLÉKÉREM” átadására. Az alábbiakban röviden bemutatjuk a kitüntetésben részesült kollégáinkat.

KARNER MÁTYÁSNÉ

Sopronban született. Iskolái elvégzése után, 1956-ban a Soproni Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el számviteli munkakörben. Ezzel egy időben belépett a MEDOSZ-ba. Közel tíz évi tagság után a szakszervezet vezetésének

1966. évi újraválasztásán, az akkor kb. 700 erdőgazdasági dolgozó már bizalmat szavazott Karnernénak és bekerült a tisztségviselők körébe, mint a számvizsgáló bizottság elnöke. Negyedszázadig végezte a szakszervezet gazdasági munkájának ellenőrzését, de ezen kívül részt vett a dolgozókat közvetlenül is érintő ügyek intézésében. Többek között a társadalmi ünnepek szervezésében, a választások előkészítésében, kollektív szerződések megkötéséhez tanácsadással.

Két alkalommal – 1975-ben és 1980-ban – a központ dolgozói főbizalminak választották. A testületi munkában való aktív részvétele tette lehetővé, hogy érdekképviselői munkája kiterjedjen az egész szakszervezeti életre. Ez a példás munka is eredményezte, hogy az újonnan választott szakszervezeti területi munkabizottságok, tisztségviselők újraválasztásánál 1989. évi nyugdíjba vonulása után is őt bízták meg az erdőgazdaság gazdasági felelősi munkakörének ellátásával. Ezen kívül továbbra is részt vesz a szakszervezet egyéb szociális munkájában is.

Kollégánknak 47 évi lelkes, pontos munkájával elnyerte – nem csak a szakszervezeti tagság, hanem – a gazdaság valamennyi dolgozójának elismerését.

DR. VOGL HUBERTNÉ

1950-től a SEFAG Rt.-nél, illetve annak jogelődjénél állt alkalmazásban. Munkaviszonyának kezdetétől szoros kapcsolata volt a szakszervezettel. A gazdaság központjában, Kaposváron 1961-től különböző tisztségeket töltött be.

Kezdetben szociálpolitikai előadóként, majd a szakszervezeti bizottságban (később tanács) a gazdasági felelősi munkát végezte.

Tisztségviselőként munkáját – egyéniségéből fakadóan is – mindig a másokért való tenni, segíteni akarás jellemezte. Méltán lett ő a SEFAG Rt. „Erzsikéje”.

Dr. Vogl Hubertné 1987-ben, 41 évi szolgálati idő után ment nyugdíjba, de 1997. júliusáig választott tisztségviselőként intézte a gazdaság dolgozóinak segélyezési, üdülési ügyeit.

Gazdasági felelősként a szakszervezeti pénz precíz őre volt. December végén adta át a reszortot utódjának.

A szakszervezeti tagság méltó keretek között köszönte meg a több évtizedes kiemelkedő munkáját, mellyel magas mércét állított az őt követőknek és kívántak neki jó erőt, egészséget a nyugdíjas évekhez.

**VALAMENNYIÜKNEK
GRATULÁLUNK,
TOVÁBBI EREDMÉNYES MUNKÁT
ÉS JÓ EGÉSZSÉGET KÍVÁNUNK!**

KOLLÉGÁINK

KOMORÓCZY CSABA

A Nógrád megyei Kétdobonyban született, Kecskeméten érettségizett, majd polgári alkalmazottként a honvédségnél dolgozott. A Cserháti Állami Erdőgazdaságnál és annak jogutódjánál 1961-től tervstatisztikusként, később munkaügyi előadóként végezte feladatait.

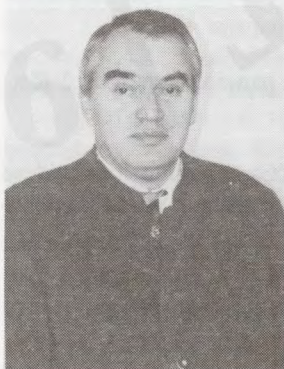
Erdészeti technikus oklevelet és a Testnevelési Főiskolán három sportág edzői oklevelet szerzett munkája mellett.

Az Erdőgazdaság Szakszervezeti Bizottságának 1965-től tagja, 1972-től függetlenített VSZB szervező titkára. A 90-es években gazdasági munkakörbe került, de mellette az Ipoly Rt. szakszervezeti titkári teendőit továbbra is ellátta.

Komoróczy Csaba lelkes, a szakszervezeti tagság érdekeit – sokszor igen harcosan, fáradtságot nem kímélve – végzi munkáját, melynek egyik elismerése az a tény, hogy nyugdíjba vonulása után is őt választották az Ipoly Rt. szb-titkárának.

Példamutató szakszervezeti és a sport terén végzett munkája elismeréseként megkapta a Szakszervezeti Munkáért, a Szocialista Kultúráért, a Sport Érdemes Dolgozója kitüntetések.

KOLOZSVÁRI ÁKOS

Karcagon született. Erdész-technikusi képesítést 1969-ben Szegeden, erdőmérnöki oklevelet Sopronban szerzett. Az erdőmérnöki diploma mellé 1984-ben a Közgazdasági Egyetemet is elvégezte.

Szakmai tevékenysége igen gazdag és változatos. Kezdetben műszaki vezető, majd kutató Kaposváron, 1980–83. között főfelügyelő az OKTH-ban, a Budakeszi Vadgazdaságnál és a

Visegrádi Parkerdőgazdaságnál osztályvezető. 1990-től az FM Erdészeti Szolgálatnál gazdasági igazgató, az átszervezés után, az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgató-helyettese Budapesten.

Amilyen gazdag Kolozsvári Ákos szakmai tevékenysége, ugyanilyen sokrétű a szakszervezeti, társadalmi munkavállalása. A felsorolásból az alábbiakat emeljük ki: elnöke az EFDSZ PEB-nek, tagja az OEE pénzügyi ellenőrző bizottságának és az ERFA Nyugdíjpénztár felügyelő bizottságának

A MEDOSZ pénzügyi ellenőrző bizottságában 1990-től képviselte az ágazati érdekeket. Részt vett az éves ágazati elszámolások felülvizsgálatában, kezdeményezésére vizsgálták felül a MEDOSZ vállalkozások ügyleteit.

Segítette az önállóvá vált szakszervezetünk gazdálkodásának kialakítását, annak pénzügyi működését folyamatosan ellenőrzi.

NAGY LAJOS

Hejőcsabán született. Itt járt általános iskolába, majd Miskolcon a Földes Ferenc Gimnáziumban érettségizett.

Első munkahelyén, a Kélt-bükki Állami Erdőgazdaság Miskolci Erdészeti-nél gyakornok, később beosztott erdészként dolgozott. Közben levelező hall-

gatóként technikus végzettséget szerez 1961-ben. A katonai szolgálat letöltése után kerületvezető erdész, majd kinevezik fásítási kerületvezetőnek a miskolci járásban. 1968-tól a Miskolci Erdő-felügyelőségénél, ill. jogutódjánál erdőfelügyelőként dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

Nagy Lajos 1955. óta szakszervezeti tag. Szakmai munkája mellett mindig érdekelte a szakszervezeti tevékenység, a munkatársai segítése. Kollégái – bizalmuk jeléül – 1980-ban szb-titkárrá választották.

Lelkes és odaadó munkájának elismerése, hogy a szervezetnél történt átszervezés és Nagy Lajos nyugdíjba menetele után is, a tagság egyhangúlag újra őt választotta meg az alapszervezet élére.

Üdülési tájékoztató

Szakszervezetünk sokak által ismert és kedvelt üdülőjében – **Szigligeten** – kedvező áron van lehetőség az idén is csoportos gyermek-, felnőtt- és családi üdülésre (gyermekfelügyeletet az igénybevevőknek kell biztosítaniuk).

Az üdülő Szigligeten, az Antal-hegyen helyezkedik el, gyönyörű kilátással, igazi kikapcsolódást, pihenést biztosítva.

A családi hangulatú üdülő a balatoni strandtól és a hajóállomástól 3, közelebbi útvonalon 2,5 km-re van. Kikapcsolódási lehetőség (Keszthely, Hévíz, Nagyvács, Tapolca), közelben az Esterházy Bormúzeum (folklórműsor, cigányzene). Figyelemre méltó elő- és utószezonban a 9 km-re lévő tapolcai barlangfürdő és a 24 km-re lévő hévízi gyógyfürdő.

Az üdülő **főépületének** 4 ágyas szobái mindegyikéhez kis előtér, WC, zuhanyozó, hűtőszekrény tartozik (2 szoba esetében terasz is). Ebben az épületben biztosítja saját konyhánk a beutalt étkeztetést (reggeli, ebéd, vacsora, gyermekek részére uzsonna is).

A másik **kőépület** alsó szintjén van a társalgó, TV-vel. **Manzárdszobáiban** 2-2 személy elhelyezésére van lehetőség, hideg-melegvizes mosdókagylóval, hűtőszekrénnel. A WC és a zuhanyozó közös.

Az üdülő területén lévő 11 **motelház** ideális egy-egy család apartmanszerű elhelyezésére. Minden házban 2 szoba van (3-3 ágyval), egy vizesblokk (WC, zuhanyozó), közös előtér, hűtőszekrénnel, kisméretű terasz, lépcsőfeljáróval.

A bútorzat egyszerű, a higiéniai követelményeknek megfelelő.

TV – korlátozott számban – az üdülővezetőnél bérelhető.

Parkolási lehetőség van az üdülő zárt területén, térítési díj nélkül.

ÁRJEGYZÉK

1998. május 19-től szeptember 22-ig

8 nap/7 éjszaka keddtől keddig tartó üdülések a szigligeti üdülőben
(a részvételi díj 1 főre – ÁFA-val – idegenforgalmi adó nélkül értendő)

Szálláshely	Szezon	Dátum	Félpanzió	Teljes panzió	Nem MEDOSZ-tag
		térítési díj			
Főépület	elő	V. 19.–VI. 30.	11.000,—	13.250,—	+ 15%
(I. sz. köépület)	utó	VIII. 25.–IX. 22.	11.000,—	13.250,—	+ 15%
	fő	VII. 1.–VIII. 25.	13.720,—	16.520,—	+ 15%
Motelházak					
faház	elő	V. 19.–VI. 30.	8.400,—	10.500,—	+ 15%
	utó	VIII. 25.–IX. 22.	8.400,—	10.500,—	+ 15%
Manzárdszoba	fő	VII. 1.–VIII. 25.	10.400,—	13.200,—	+ 15%
(II. sz. köépület)					

Kedves Vendégünk!

Szíves figyelmébe ajánljuk a hasznos tudnivalókat:

- 2 éves korig a gyermek üdültetése ingyenes.
- 10 éves korig a mindenkori árból gyermekenként 15% kedvezményt adunk (a 10 éves kor betöltése december 31-ig értendő).
- A szobák 14.00 órától foglalhatók el és az utolsó nap 10.00 óráig vehetők igénybe.
- A félpanziós ellátás reggelit és napi 1 főétkezést (általában vacsorát) tartalmaz, a teljes panzió reggelit és 2 főétkezést nyújt. Gyermekek uzsonnát is kapnak.
- Az idegenforgalmi adót a helyszínen kell fizetni.
- Üdülésre jelentkezéskor a térítési díj 20%-át kell fizetni, a fennmaradó összeget legkésőbb az üdülés megkezdése előtt 14 nappal kell kiegyenlíteni. Ennek elmaradása esetén kizárólag orvosi igazolás ellenében térítjük vissza a befizetett összeg 50%-át.
- Üdülésre jelentkezni az alábbi címen lehet:

MEDOSZ Szövetség

1066 Budapest, Jókai u. 2–4.

Telefon: 3314-550, Fax: 3314-568

EFDSZ titkárság

Telefon: 3314-369, Fax: 3743-025

Ülést tartott az EFDSZ Intéző Bizottsága

Március elején Budapesten ülést tartott az EFDSZ Intéző Bizottsága. Barta László elnök az értekezletet megnyitó és a résztvevőket üdvözlő szavai után dr. Machács Barna ügyvéd tájékoztatta az IB-t az alkalmazotti földalappal kapcsolatos igények érvényesítése terén elért eddigi eredményekről, a további teendőkről. (Ezzel kapcsolatos cikk lapunk más részén olvasható.)

A továbbiakban Gerely Ferenc, az ÁPV Rt. igazgatója tartott tájékoztatót az erdőgazdaságok általános helyzetéről, a múlt évi termelési eredményekről, valamint a bérfejlesztések mértékéről, valamint az ÁPV Rt. megszűnése, illetve átalakulása utáni – tartósan állami tulajdonban maradó – vagyon, közte az erdővagyon kezelésének, működtetésének különböző lehetséges módjáról, az ezzel kapcsolatos tervekről.

A tájékoztató után az IB tagjai számos problémát, kérdést vetettek fel, első sorban az erdőgazdaságok bérfejlesztése ügyében, valamint az alkalmazotti földalappal kapcsolatban.

A kérdésekre az előadó válaszolt, s egyben kérte a szakszervezeti titkárokat, munkájukkal segítsék, hogy az erdőgazdaságoknál és a faipari üzemeknél minél jobb intézkedések szülessenek a hatékonyság növelése érdekében.

Harmadik napirendi pontként az IB megtárgyalta az EFDSZ 1997. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót, valamint az 1998. évi költségvetési tervezetét, melyeknek előadója Nemes József gazdasági vezető volt.

Ennél a napirendnél is sok hozzászólás, kérdés hangzott el. Többen felvetették a tagdíjfizetési fegyelem betartásának szükségességét, mert előfordul, hogy egyes alapszervezetek az alapszabályban meghatározott 35%-os tagdíjhányadot sem fizetik be a központnak. Így igen nehéz költségvetést tervezni.

Felvetődött a vitában, hogy fel kellene emelni a központba fizetendő tagdíj mértékét.

Az IB úgy határozott, hogy ennek a kérdésnek az eldöntését a kongresszusra bízza.

A költségvetés tárgyalásánál felszólalt Kolozsvári Ákos, az EFDSZ PEB elnöke, aki részletes véleményt mondott a gazdálkodási fegyelemről, a pénzügyi szabályok betartásának fontosságáról. *Rendszeres vizsgálatai alapján megállapítást nyert, hogy az EFDSZ-nél a gazdálkodás és a pénzügyi fegyelem rendben van.*

Az IB a költségvetésről szóló beszámolót és az ez évi tervezet egyhangúlag elfogadta.

Továbbiakban Németh József, az ágazati kollektív szerződést előkészítő bizottság vezetője tájékoztatta az IB-t, hogy újabb javaslatok érkeztek a KSZ módosításához. Ezek a következők: a kerületvezető erdészek ösztönző rendszere, az Rt.-khez tartozó faipari üzemeknél az eltérő tevékenységből adódó bérezések (pl.: munkaidőpótlék, túlóra, természetbeni juttatások, egyenruha, jóléti keret stb.) beépítése a KSZ-be.

Az IB ülés résztvevői Herczeg Miklós főtitkár előterjesztése alapján megtárgyalták a választások, illetve a kongresszus előtti időszak legfontosabb feladatait. A vita és a hozzászólások után az IB a következőkben hozott határozatot:

1. A kongresszusi jelölőbizottság kezdje meg munkáját.
2. A kongresszus előtt három regionális ülést kell tartani az alábbi gazdaságok rendezésében: Gyulaj Rt., Ipoly Erdő Rt., NEFAG Rt.
3. Az EFDSZ kongresszusát 1998. május 27-én tartjuk Budapesten.

Az IB ülés, amely igen aktív, jó légkörben zajlott, Barta László összefoglalójával, illetve zárszavával késő délután ért véget.

(k. f.)

A Faipari Tudományos Egyesület közgyűléséről

Március elején Budapesten tartotta tisztújító közgyűlését a FATE. Szakmai körökben ismert az a tény, hogy 1994-ben szakszervezetünk és a FATE alapította meg az azóta is eredményesen működő ERFA Nyugdíjpénztárt.

A pénztár megalapításában és működésének sikerében elvülhetetlen érdemei vannak Frank László mérnök kollégának, aki jelenleg a pénztár elnöki tisztét tölti be.

A FATE tisztújító közgyűléséig Frank László a FATE elnöke is volt. A közgyűlésen – értékelve és megköszönve eddigi munkáját – Horváth Tibort, a Bau-Möbel elnök vezérigazgatóját választották meg elnöknek. Elnökhelyettesek: Gersey László, Göltl Mihály, Honfi Ferenc, Juhász Bertalan.

Az ellenőrző bizottság elnöke Pásztor Péter lett.

Az új elnöknek gratulálunk és eredményes munkát, jó együttműködést kívánunk.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:
az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061 Budapest, Jókai tér 9.
Tel.: 3314-369 Fax: 374-3025

Felelős kiadó:
Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtitkára
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:
Barta László,
Borsody István,
dr. Csötönyi József,
Herczeg Miklós (elnök),
Kálmán József,
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Főszerkesztő:
Krizsán Ferenc
2500. – Váci Nyomda Kft. 98-280 o.

Felelős vezető:
Sebestyén Istvánné
ügyvezető igazgató

TÁJÉKOZTATÓ AZ ALKALMAZOTTI FÖLDALAPRÓL

Ügyvédi irodámat 1997. nyarán bízta meg az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete az ágazatban dolgozóknak a 20 AK értékű földalap kiadása iránti igénye érvényesítésével.

Ez idáig közel 5000 jogosult juttatta el meghatalmazását irodámhoz.

Tevékenységet azzal kezdtem, hogy végigjártam az erdőgazdaságok nagy részét, ahol rendkívül heterogén kép fogadott:

– Több helyen megképezték az alkalmazotti földalapot, melyet a megyei Kárpótlási Hivatal határozatával helyben hagyott. Fellebbezés nem történt, a határozatok jogerőre emelkedtek.

– Még több helyen a megképzett és leadott földalapot tárgyában a mai napig nem született érdemi első fokú határozat.

A fenti két eset – mivel speciális módon a földalapot megképzésére a legnagyobb földterülettel rendelkező gazdaságok esetében került sor általában – a gazdaságok felét, de az ágazatban hasznosított erdőterületek 2/3-át érinti. (Az egy gazdaság által átlagosan kijelölt terület 20 000 AK.)

Az erdőgazdaságok közel felénél az alkalmazotti földalap kijelölése nem történt meg, több esetben azonban a jogosultak, illetve képviselőik felszólító levelet intéztek a cég vezetéséhez.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének főtükára személyesen tárgyalt az ÁPV Rt.-nél az erdővel foglalkozó illetékesekkel.

Jómagam szintén személyesen tárgyaltam a KVI illetékesével.

Mindkét helyen szakmai fenntartásaik hangsúlyozása mellett kompetenciájuk hiányát hangsúlyozták. Álláspontjuk szerint az ügyben kormányzati szintű döntésre van szükség.

Jogi álláspontom az üggyel kapcsolatban a következő:

A tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. tv. (Kpt.) 17. szakaszának (1) bekezdése értelmében az állami gazdaságoknál az alkalmazottak földhöz juttatása céljából földalapot kellett képezni oly módon, hogy a földalapról személyenként 20 AK értékű termőföld jusson.

Az ide vonatkozó jogi állásfoglalások szerint az állami erdőgazdaságok – melyek időközben a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően gazdasági társaságokká alakultak – az állami gazdaságok egy speciális célra létrehozott fajtái voltak. A kárpótlási törvény hatályba lépését követően vitatott volt, hogy a földalap képzési kötelezettség mely állami gazdálkodó szervezetre terjed ki.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv. II. 26.034/1993. számú ügyben hozott, precedens értékű határozata egyértelműen kimondja, hogy az állami vállalatokról szóló 1977. évi VI. tv. a vállalatok ágazati megkülönböztetését nem ismeri, az ipari, szolgáltató, kereskedelmi és mezőgazdasági állami vállalat jogállása egységes.

Ebből következik, hogy a kétfajta mezőgazdasági állami vállalat, az állami gazdaság és az állami erdőgazdaság jogi sorsa azonos, mint ahogy azt a Legfelsőbb Bíróság a hivatkozott határozatában kifejti: „a Kpt. hatálya a gazdaságra is kiterjed.” Ugyanezt az argumentációt tartalmazza a Legfelsőbb Bíróság Kfv. I. 26.035/1993. sz. ügyben hozott határozata is (BH 487/1995.).

A Kpt. 27. szakaszának (1) bekezdése értelmében az állami gazdaságnak (így az állami erdőgazdaságnak is) a földalapot elkülönítésekor a Kpt. 15–26. szakaszait, valamint a szövetkezeti törvény hatálybalépéséről és átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény (Szát.) 13–27. szakaszait kell megfelelően alkalmaznia.

A Kpt. 15. szakaszának első bekezdése szerint, amennyiben az állami gazdaság a Kárrendezési Hivatal értesítésének kézhezvételétől számított 30 napon belül kijelölési kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a Kpt. törvény alapján megszerzett, a gazdaság tulajdonában vagy használatában lévő termőföld mennyiség teljes egészében kijelöltnek tekintendő. A termőföldről szóló 1994. évi LV. tv. 3. szakaszának a) pontja szerint az erdő művelési ágú föld is termőföld.

A Kpt. 17. szakaszának (2) bekezdése szerint az alkalmazotti földalap számításánál alkalmazottként az vehető figyelembe, „aki 1991. január 1-jén és azóta is” az állami gazdaság alkalmazottja.

A hivatkozott jogszabályhely „azóta is” kitételét a Legfelsőbb Bíróság Pfv. I. 22.290/1995. sz. határozatában (BH. 357/1996.) világosan értelmezi, amikor kifejti, hogy az alkalmaztatási jogviszonynak 1991. január 1-jétől folyamatosan, legalább az alkalmazotti földalap képzéséig fenn kell állnia.

Az alkalmazotti földalapról részesülés másik – konjunktív – feltétele, hogy az alkalmazott a kijelöléskor 20 AK értékű földnél kisebb mezőgazdasági földtulajdonnal rendelkezzen.

Mivel hazánkban éppen a kárpótlási folyamat révén jutottak termőföldre a magánszemélyek és mivel az alkalmazotti földalap kijelölése mindenhol korábbra tehető, mint a kárpótlási árverések megtartása, az ágazatban dolgozók döntő hányada e kritériumnak is megfelel.

A Szövetkezeti átmeneti törvény 25. szakaszának (1) bekezdése kimondja, hogy a Kpt. 17. szakaszában meghatározott földet (alkalmazotti földalapot) az alkalmazottak tulajdonába kell adni. A földalap kijelölését követően tehát a gazdaság – a Kpt. 17. szakasza (2) bekezdésében írt feltételeknek megfelelő – alkalmazottjának a törvény erejénél fogva tulajdoni igénye keletkezik a kijelölt földterületre. A tulajdoni igény mértéke a kijelölt földterület AK értéke és a 20 AK értéke egymáshoz viszonyított arányával egyezik meg.

Mi történt 20 AK ügyben?

Három ügypárt különítettünk el, ezek:

1. Kijelölték, jogerős lett, próbapert indítottunk.

2. Kijelölték, nem született határozat, megkerestük a helyi és az Országos Kárpótlási Hivatalt.

3. Nem jelölték ki, próbapert indítottunk.

Tételesem:

BEFAG Rt. – a megbízók száma 430 fő.

A benyújtott alkalmazotti földalap kijelölésre tekintettel kértük a Kárpótlási Hivatalt, hogy hozza meg határozatát.

ÉSZAKERDŐ Rt. – a megbízások száma 540 darab.

Szöbeli tájékoztatás alapján a benyújtott alkalmazotti földalappal kapcsolatban a Kárpótlási Hivatal hiánypótlásra hívta fel az Rt.-t.

GYULAJ Rt. – megbízók száma 220 fő.

A napokban vettem kézhez a Tolna Megyei Kárrendezési Hivatal értesítését.

A kiadást lehetne kérni, amennyiben ettől az Rt. elzárkózik, javasolom, hogy indítsunk itt is próbapert. Tömeges perlést (az összes jogosult megbízó által) akkor tudok indítani, ha fejenként 9000 Ft illetéket megküldenek.

IPOLY Rt. – megbízók száma 51 fő.

Próbapert indítottunk, mivel kijelölés nem történt.

KEFAG Rt. – megbízások száma 414 darab.

Próbapert indítottunk a kiadás iránt, mivel a kijelölés jogerőre emelkedett.

MEFAG Rt. – megbízók száma 450 fő.

Kijelölés nem történt, de az Rt. vezetése erre nézve fel lett szólítva.

NEFAG Rt. – megbízások száma 85 darab.

A vezérigazgató úr levelén kívül semmiféle iratot, érdemi tájékoztatást nem kaptam.

NYÍRERDŐ Rt. – megbízások száma 366 darab.

A földalap kijelölés nem történt meg, de semmilyen iratot (a vezérigazgató úr két elutasító levelén kívül) nem kaptam.

SEFAG Rt. – a megbízók száma 1600 fő.

Az I. fokú Kárpótlási Hivatal elutasítását megfellebbeztük. Várhatóan szóbeli tájékoztatás alapján a fellebbezésünket el fogják utasítani. Az indoklásban vajdúik a hivatal (nincsenek könnyű helyzetben). Az elutasító határozat még nem érkezett meg. Természetesen a bírósághoz fordulunk.

VADEX Rt. – megbízók száma 330 fő.

A földalapot jogerősen kijelölték.

ZALAERDŐ Rt. – megbízók száma 510 fő.

A kijelölés módosítása vált szükségessé. Az ügyben érdemi (tehát nem eljárásjogi kérdésben, hanem a jogalapot illetően) döntés a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság által hozott döntést követően várható.

Mecseki Erdészeti Rt. – megbízások száma 0.

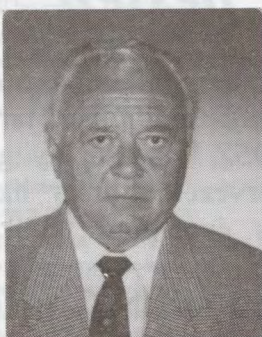
Mellékelem az alkalmazotti földalap kijelöléséről szóló értesítést.

Kérem a kiadást is az Rt. vezetésétől, illetve indítanék e tárgyban akár próbapert is, de meghatalmazás nélkül ez nehézkes lesz.

dr. Machács Barna
ügyvéd

Elhalálozások

DR. TAKÁCS LÁSZLÓ
okl. erdőmérnök
(1933–1998)

Egy erdőktől övezett Zala megyei kis faluban, *Bucsután* született. Szülei földműveléssel foglalkoztak.

Az elemi iskolát szülőfalujában, polgári iskolai tanulmányait Keszthelyen végezte, majd 1954-ben Sopronban szerzett agrárszakon érettségi bizonyítványt. Ezután az Erdőmérnöki Főiskolán tanult, ahol 1959-ben kapott erdőmérnöki diplomát.

A diploma megszerzése után 1964-ig az *Észak-zalai Erdőgazdaság Baki Erdészetének* műszaki, majd erdészetvezetője volt. Már ekkor elkezdett foglalkozni az erdőfelújítás és erdőállomány problémáival. Fiatalon már tekintélyes, elismert szakemberré vált, akinek véleménye mértékadónak számított az erdőgazdaságnál.

Az ezt követő tíz éven keresztül a *Zalaegerszegi Állami Erdőrendezőség* igazgatójaként dolgozott, ahon-

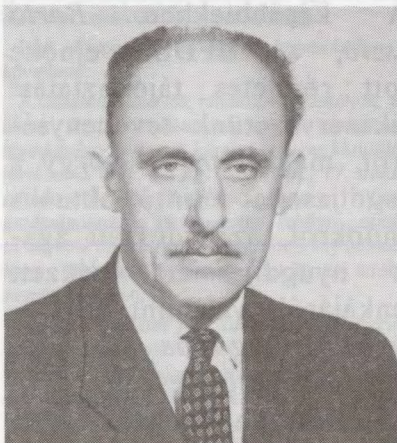
nan Kaposvárra ment, ahol a *SEFAG* igazgatói, majd vezérigazgatói posztjait töltötte be.

Műszaki doktori címét 1988-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen szerezte. Munkásságának egyértelmű megítélése, a szakmában jelenleg is folyó folyamatok letisztulásáig alig-alig lehetséges. Egy biztos: az 1970-ben létrehozott nagyvállalat fejlődésének egy igen intenzív időszakában töltötte be az első számú vezető posztját.

1992. évi nyugdíjazásával szakmai munkája nem zárult le. Váratlanul bekövetkezett haláláig változatlan lendülettel dolgozott.

1998. januárjában több ezren – köztük az EFDSZ helyi és országos képviselői – kísérték végső nyughelyére, a kaposvári Keleti temetőbe.

VÁRSZEGI FERENC
okl. erdőmérnök
(1920–1998)

A Pest megyei *Aszód*on született, ahol elemi és középiskolai tanulmányai befejezése után a Műegyetem Erdőmérnöki Karán (Sopron) tanult tovább, s 1944-ben kapott erdőmérnöki oklevelet.

Első munkahelye a Máramaros-szigeti Erdőgazdaságnál volt, majd

a Balassagyarmati Erdőfelügyelő-ségnél folytatódott. Az ötvenes évekből ismert különböző átszervezések, átrendeződések kapcsán az ő munkaköre is szinte állandóan változott. Dolgozott az akkori Mallerd Váci Erdőigazgatóság Berceli Erdőhivatalának vezetőjeként, majd a Sziráki Erdőgazdaság főmérnökeként. 1951-től Nógrádban a Balassagyarmati, majd az ebből alakult Cserháti Erdőgazdaság igazgatója lett. Később az Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdasági Főosztályán dolgozott különböző, fontos beosztásokban. 1967–1980-ig, nyugállományba vonulásáig, a *Váci Erdőrendezési Kirendeltség* vezetőjeként dolgozott.

Várszegi Ferenc 36 éven át odaadó, lelkes munkájával szolgálta az erdőt, az embereket. Munkáját nemcsak környezete, hanem az egész társadalom is elismerte. Ezt igazolják – többek között – a kitüntetései is. Tulajdonosa volt a Munka Érdemrendnek, az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetésnek. 1994-ben Arany-diplomát kapott. Nyugdíjas

éveiben is, amíg egészségi állapota engedte, dolgozott a szakma különböző területein.

Elhunytá vesztéség nemcsak a családjának, hanem az egész erdész-társadalomnak. Ismert kollégánk hamvait 1998. januárjában kísérték végső nyughelyére, a Kisváci temetőben.

ÁPRILY LAJOS SZERET AZ ERDŐ

*Engem az erdő véd s szeret,
utaimon erdők kísérték:
bükkök, gyertyánok, égerék,
tölgyek. Fenyők is. Égig értek.*

*Most is, hogy visszagondolok
hajdani erdeim sorára,
a hegy felől gyönyörűen
zúg bükkös erdők orgonája.*

*S ha majd mélyebbre költözöm,
érzéstelen rommá omoltam,
egy hang közelről sügja még:
Én is az erdő fája voltam.*

NYUGDÍJASOKNAK – NYUGDÍJASOKRÓL

A múlt év december 15-én tartott országos ösztötkári értekezlet több olyan fontos kérdésben hozott határozatot, amelyek közvetlen érintik az erdőgazdasági és faipari nyugdíjasainkat.

Többek között megerősítette, hogy Nyugdíjas Bizottságunk – az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően – folytassa tovább a nyugdíjasok körében végzett munkáját, azokat a felméréseket, amelyek nyugdíjasaink életkörülményeinek, anyagi helyzetének a feltárását jelentik.

Testületi ülésünk elismerte azt a tevékenységünket is, hogy eddig – szakszervezetünk felterjesztése alapján – 76 fő nyugdíjasunk részesült méltányossági alapon történő soron kívüli nyugdíjmelésben. Ezen tevékenységünket megerősítő, az ösztötkári értekezlet úgy foglalt állást, hogy ez évben, az alapszervezeti választások során minden alapszervezetben egy fő olyan nyugdíjast kell választani, aki az alapszervezethez tartozó nyugdíjasok körében választott tisztségviselőként fogja munkáját végezni. Ők fogják az adatlapok alapján a felméréseket végezni, majd az arra rászorulókat soron kívüli nyugdíjmelésre felterjeszteni. Ezzei azt szeretnénk elérni, hogy minden alapszervezetnél legyen gazdája a nyugdíjasoknak. A választások befejezése után Nyugdíjas Bizottságunk országos értekezleten fogja elképzeléseit ismertetni az újonnan megválasztott, nyugdíjas ügyekkel megbízott tisztségviselők körében.

Az eddig végzett munkánk tényadatai is bizonyítják, hogy érdemes volt időt és fáradságot fordítani nyugdíjasaink élethelyzetének javítására.

Az alábbiakban szeretném ismertetni azokat a feltételeket, amelyek alapján 1998. évben nyugdíjasaink jogosultak soron kívüli nyugdíjmelésre:

- akinek 20 500,- Ft alatt van a nyugdíja,
- akinek legalább 20 éves erdőgazdálkodásban, illetve faiparban eltöltött szolgálati ideje van,
- aki jelenleg is szakszervezetünk tagja,
- aki több, mint 3 éve ment nyugdíjba,
- aki 3 éven belül nem kapott soron kívüli nyugdíjmelést.

Fokozza a soron kívüli nyugdíjmelés esélyét, ha orvosi igazolást is mellékelnek a betegségről. A kérelmekhez a legutolsó havi nyugdíjszelvényt kell csatolni.

A szakszervezeti bizottságoknak korábban megküldtük azokat a nyomtatványokat, amelyeket a központunknak kitöltve meg kell küldeni. (Adatlap, Kérelem a soron kívüli nyugdíjmeléshez.)

Ezúton is kérjük szakszervezeti bizottságainkat, hogy ez évben is tegyenek meg mindent nyugdíjasaink élet- és szociális körülményeinek javítása érdekében.

Varga György,
a Nyugdíjas Bizottság titkára

LÁTLELET ERDEINK EGÉSZSÉGI ÁLLAPOTÁRÓL

– 1997. évi tények és az 1998. évi prognózis –

A közelmúltban jelent meg „Az 1997. évi biotikus és abiotikus erdőgazdasági károk, valamint az 1998-ban várható károsítások” című, színes borítóval ellátott, 114 oldalas prognózis füzet. Erdőink egészségi állapotának fontos összegző és előrejelző dokumentum gyűjteménye, az erdőgazdálkodóknak hasznos segédlet, az Erdészeti Tudományos Intézet kiadványa. A füzet 76 táblázatában 50 fontosabb rovar, 10 gomba és tucatnyi abiotikus eredetű (pl.: hótörés, fagykár, erdei tűz- és aszálykár stb.) károsítás mértékét mutatja be hektárban. A biotikus és abiotikus károsítás együttes nagysága – 1997-ben – 123 ezer hektár volt és ez az ország erdőterületeinek mintegy 55%-án fordult elő. Az alábbi szám – sajnos – „féloldalas”, mert lényegében 99%-ban az állami (kincstári) tulajdonú erdőkre vonatkozik. Az egyéni és magántulajdonra épülő társult erdőgazdálkodók 1%-a, erdőgazdálkodó szövetkezetek küldtek erdővédelmi jelzőlapokat az Erdővédelmi Figyelő Jelzőszolgálatnak. Szükséges még azt is megemlíteni, hogy védekezés mindössze 3500 hektárnyi területen történt, a károsítással érintett területek 3%-án!

A károkozók elleni védekezés bizony gyenge pontja az erdővédelemnek. Ezzel kapcsolatosan figyelemreméltó a megjelent prognózis-füzetben olvasható az a megállapítás, hogy „Az 1997. évre szóló előrejelzések... 80%-ban bevaltak.” (2. oldal) A baj az, hogy az erdőgazdálkodók a prognózist nem mérlegették kellő gondossággal, aminek beszédes bizonyítéka a már említett és igen alacsony, 3%-os védekezéssel érintett erdőterület.

Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény VI. fejezete – a 45. §-tól az 57. §-ig bezárólag – részletesen foglalkozik az erdőt károsító hatások elleni védekezéssel. A 46. §. kiemeli az erdőgazdálkodó köteleességét az erdei életközösség védelme érdekében. A tapasztalat az, hogy az erdővédelem ügye – sajnos – nem ügy, vagy csak igen keveseké. Ebből kifolyólag „erdeink egészségi állapota lényegesen nem javult” – olvashatjuk a prognózisfüzetben (3. oldal). Annak ellenére, hogy hazánkban 1962. óta működik az Erdővédelmi Figyelő-jelzőszolgálati Rendszer.

Ebből a rendszerből a privatizált erdők nem maradhatnak ki.

A magánerdő-tulajdonosok akár egyénileg, akár társult formában erdőgazdálkodnak, a teendők érdekében lépjenek érintkezésbe az erdészeti szakhatósággal és hozzák létre, szervezzék meg és működtessék területükön az erdővédelmi figyelőhálózatot, amennyiben erdőterületük 400 hektár, vagy ennél nagyobb. Szakember nélkül a figyelőhálózat kudarcra van ítélve.

Az Erdészeti Tudományos Intézet Erdővédelmi Osztálya írásos útmutatóval nyújt segítséget. Jó, ha tudja az erdőgazdálkodó, hogy az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény végrehajtási szabályairól szóló 29/1997. (IV. 30.) FM rendelet 76. §. (7) bekezdése szerint „Az erdőt erő azonosítható káros hatások mérséklése és az erdőkárok felszámolása céljából állami támogatás igényelhető a külön jogszabályokban meghatározott feltételek szerint, amennyiben az erdőkárok megelőzésére tett intézkedéseket az erdőgazdálkodó végrehajtotta.”

Dr. Györfi János, az erdővédelem neves professzora, 1963-ban megjelent Erdővédelem című, közel 700 oldalas monográfiájának előszavában írta, hogy „Az erdőt fenyegető veszélyek és károsítók ellen csak úgy védekezhünk sikeresen, ha pontosan ismerjük az abiotikus és biotikus károsítókat.” Ezen gondolatoknak jegyében ajánlom jó szívvel minden erdőgazdálkodó figyelmébe az Erdészeti Tudományos Intézet Erdővédelmi Osztályának szemléletformáló, hasznos kiadványát. Az igényes összeállítás, a gondos szerkesztés dr. Leskő Katalin, a rovarkárosítók felismerését elősegítő rajzok pedig Szabóky Csaba munkáját dicséri.

DR. CSÖTÖNYI JÓZSEF

DOBAY PÁL KÖSZÖNTÉSE

Kedves Pali Barátunk!

Tollat kellett ragadnom, mert úgy éreztem, hogy ez az esemény, amely a Te életednek fontos állomása, nekem – nekünk – sem lehet közömbös.

Tollat ragadtam, mert belső készletet éreztem magamban arra, hogy elmondjam gondolataimat a nagy nyilvánosság előtt is. A közelmúltban zártad le életed „aktív” szakaszát. Ezt a szakaszt a magyar erdőért, a magyar erdészekért végzett, fáradságot nem ismerő, lelkesedéstől fűtött, önzetlen munka jellemezte. Ebben meghatározó volt az, hogy erdész őseid nyomdokain indultál és jártál, hogy az alapokat – fizikai dolgozóként – a makkvetéssel, az erdősítések ápolásával sajátítottad el.

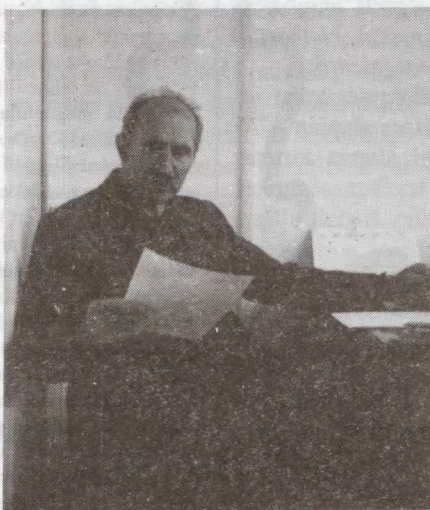
Erdőmérnökként három éven át már a szakmánk csúcsának számító erdőrendezésben gyarapítottad legfelsőbb szintű ismereteidet. Ezekből ered az a nagyon alapos szakmai ismeret, szakmai felkészültség, amellyel aztán 34 éven át erdőrendezési felügyelőként, illetve erdőfelügyelőként magabiztos tudással és nagy felelősségtudattal meghatározó szerepet töltöttél be a pilisi erdők életében-sorsában.

Hosszú erdőfelügyelői pályafutásodat elismerés és ami még fontosabb: tisztelet övezte és kísérte. Kevés erdész szakembert ismerek, aki a magyar erdőért, a magyar erdészetért annyit tett volna, mint Te, és akinek a szíve annyira együtt dobbant volna az ERDŐ szívével!

Nem tudok másként fogalmazni: az életed egyenlő volt az erdővel, az erdő egyenlő volt az életeddel. Akik ismernek, már most is a magyar erdészet nagy öregjei között tartanak számon, akik *tő mellett* tettek nagyon sokat a magyar, ezen belül a pilisi erdőért.

Életed most lezárult szakaszát nem csak nagyszerű szakmai tettek jellemezték! Hálásak lehetünk a sors-

nak, hogy mint szakmai munkatársaid Veled együtt tölthettük el a hosszú éveket, évtizedeket. – Szakmai életed köztünk zajlott, velünk voltál jóban-rosszban. Nem csak az erdőt, bennünket is gazdagítottál! Szerénységed, önzetlen segítőkészséged jó példát szolgált nekünk is.

Nem csak a munkatársunk voltál, hanem igazi jó barátunk is. Tiszteletes gondolkodással, családot és főleg gyerekeid iránti rajongó szeretettel, egész emberi magatartással is tisztelet váltottál ki belőlünk.

Most, miután – szerény módon! – változtam szakmai, emberi értékeidet, rátérhetek a közösségi munkád méltatására is. Meg vagyok győződve arról, hogy ez, az előző kettő eredménye, attól legalább is elválaszthatatlan! Időben is!

Attól a pillanattól kezdve, hogy megkezdted munkádat és közösségbe kerülteél, az is megmutatkozott, hogy milyen nagyszerű közösségi ember vagy. Igazi jó barátként vettél részt a szűkebb és tágabb közösség életében. Éles szemmel észrevetted, ha valakinek gondja, baja, bánata van. És segítéssel! Nem hivalkodóan, hanem szerényen, észrevétlenül.

Közösségi szellemed, a másokért való tenniakarásod előtt hamarosan új távlatok nyíltak. Nem véletlen, hogy még a kezdetek kezdetén szűkebb közösséged éppen Téged tartott legalkalmasabbnak

arra, hogy szakszervezeti bizalmiként képviselj, szervezzed közösségi életét és most már intézményesen is gondoskodhassál a segítségre szorulókon.

Ezt a feladatot is kiválóan láttad el. Időt, fáradságot nem kímélve, az önként vállalt társadalmi feladatot a Rád jellemző odaadással és pontossággal végezted. Rád mindig számítani lehetett!

Kötelességemnek érzem, hogy szakszervezeti bizottságunk nevében ezt külön megköszönjem Neked!

Kedves Pali Barátom!

Most következik életed második szakasza. Erről még nem beszélünk annyit, mint az előző, már megélt szakasról. Ezt csak prognosztizálni lehet.

A jövőd üveggömbjét fürkészsze, abból a boldogság fénye tükröződik. Annak a boldogságnak a fénye, amely életed most következő részét jellemezni fogja. Te az erdővel, az erdőért éltél, a Te szíved együtt lüktetett az erdő szívével. Ez ezután is így lesz, miért lenne másképpen? Éppen ez lesz a boldogság záloga!

A napi feladatok, küzdelmek terheitől megszabadulva, ezentúl gondtalanul sétálhatsz ki az erdőbe, megelégedve gyönyörködhetsz egy emberöltőnyi munkád eredményében. Fogadhatod kedves tölgyeid, bükkjeid barátságos köszönését, elbeszélgethetsz velük, megoszthatod velük gondolataidat.

Közösségünkötől nem szakadsz el, hiszen maradsz a szó igazi és jó értelmében *bizalmink*, akire mi továbbra is rábízhatjuk ügyes-bajos dolgainkat, gondjainkat.

Engedd meg, hogy most kezdődő nyugdíjas éveidhez szakszervezeti tagságunk, szakszervezeti bizottságunk és a magam nevében jó erőt, egészséget, boldog életet kívánjak.

Fritsch Ottó
szb-titkár

Erdészeti és faipari HÍRADÓ

VIII. évfolyam 2. szám, 1998. július

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének kongresszusa

Június 10-én Budapesten tartotta kongresszusát az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete.

Barta László, az EFDSZ elnöke köszöntötte a küldötteket, külön tisztelettel üdvözölte a megjelent vendégeket, melyek között volt: **dr. Sándor László**, az MSZOSZ elnöke, országgyűlési képviselő, **Kapuvári József**, a Húsipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke, **dr. Bánk Gábor**, az ÉSZT titkára, **Dauner Márton**, az

FM Erdészeti Hivatalának elnöke, **dr. Viharos Zsolt**, az OEE alelnöke, **Gerely Ferenc**, az ÁPV Rt. igazgatója, **Cserép János**, a FAGOSZ elnöke, **Frank László**, az ERFA Nyugdíjpénztár elnöke, **Horváth Tibor**, a FATE elnöke, **dr. Alt Gyula**, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke, **dr. Csötönyi József**, a MOSZ főtanácsosa, **dr. Machács Barna** ügyvéd és **Horváth László**, a Munkaerő Piac lap főszerkesztője.

Az elnök rövid bevezetőjében elmondotta – többek között –, hogy az EFDSZ 1998-ban érte el önálló működésének 5. évfordulóját. Aktuálissá vált a beszámoló, a számvetés a végzett munkáról, valamint a tisztújítás, tisztségviselői választás az elkövetkezendő öt évre. Az alapszabálynak megfelelően a beszámoló és tisztségviselői választási taggyűléseket, testületi üléseket a megadott határidőig minden alapszervezetben megtartották, és megválasztották a kongresszusi küldötteket.

Ezek után az elnök kérte a küldötteket, hogy válasszák meg a mandátumvizsgáló bizottságot, melynek vezetőjéül **Kálmán Józsefet**, tagjainak **Jónyer Lászlót** és **Bekő Györgyöt** javasolta. A küldöttek a javaslatot megszavazták, majd a bizottság megkezdte munkáját.

Az elnök javaslatára a küldöttek elfogadták az írásban megküldött napirendi pontokat, majd megválasztották jegyzőkönyv-vezetőnek **Szenvedi Józsefnét**, hitelesítőnek **Szendreiné dr. Koren Esztert** és **Bartha Imrénét**. Megválasztották továbbá a délutáni, választási napirend elnökének **dr. Csötönyi Józsefet**, a szavazatszedő és -számláló bizottság vezető-

(folytatás a 2. oldalon)

A kongresszus elnöksége: Balról: **Dudás Péter** alelnök, **Barta László** elnök, **Herczeg Miklós** főtitkár és **Fritsch Ottó**, a jelölőbizottság elnöke

Az EFDSZ kongresszusa

(folytatás az 1. oldalról)

jének **Nagy Lajost**, tagjainak **Göde Józsefet** és **Rákosi Józsefet**.

A mandátumvizsgáló bizottság befejezve munkáját, **Kálmán József** jelentést tett a kongresszusnak: *A kongresszusra megválasztott 51 fő küldöttből jelen van 45 fő, ami 88%. A kongresszus határozatképes, munkáját megkezdheti.*

Kálmán József, a mandátumvizsgáló bizottság elnöke tájékoztatja a kongresszust.

Ezek után **Barta László** elnök felkérte **Herczeg Miklóst**, az EFDSZ főtitkárát, hogy az előzetesen, írásban kiküldött beszámolóhoz tegye meg a kiegészítést.

Herczeg Miklós főtitkár szóbeli kiegészítését az EFDSZ megalakulását (1993. július 1.) megelőző időszak elemzésével kezdte. Elmondta – többek között –, hogy a szakszervezet vezetői felismerték, hogy hosszú távon nem tudnak eredményen működni, ha nincs meg hozzá az önállóság. Ezért kezdeményezték a MEDOSZ-ból történő kiválást, majd az MSZOSZ tagság megszüntetését

is. Nem voltak ezek gondoktól, problémáktól mentes időszakok, de az eltelt öt év igazolta, hogy tagságunk helyesen cselekedett. Ezúton is köszönetet mond a tagságnak, tisztségviselőknek, hogy kiálltak ezen döntések mellett.

Szólt továbbá az új alapokra épült szakszervezetről, amely magában foglalja az erdőgazdaságok, az elsődleges faipar, valamint a felügyelet, tervezés, kutatás területén dolgozók érdekvédelmét, e sajátos sokrétű tevékenységet. Ezen belül is részletesen foglalkozott az ágazati kollektív szerződéssel, amelyet a FAGOSZ-szal kötöttünk. Bejelentette, hogy az új, ágazati kollektív szerződés módosítást a kongresszus megkezdése előtt aláírták.

Bér kérdésében köztudott, hogy az erdészetekben és a faiparban dolgozók keresete évtizedek óta alaposan lemaradt az országos átlagtól. Az is ismert tény, hogy a részvénytársaságok között is nagyok a béraránytalanságok. Szakszervezetünk szeretné bevezettetni az országos bértáblázatot, melyet az illetékes partnereinkkel továbbra is napirenden tartjuk.

A szociálpolitikai munkában látványos eredményeink nincsenek, de sikertül a munkaruha-juttatásban az inflációt követni és továbbra is adómentességet élvez az illetményfa juttatás.

Az alkalmazotti földalap kijelölése, kiadása a mai napig vitatott. Szakszervezetünk kezdeményezésére jogi úton próbáljuk érvényesíteni tagságunk akaratát.

Érdekegyeztetés terén a FÉT, majd a FAÉT munkájában vállal-

*tunk szerepet. Az MSZOSZ-el való kapcsolatunk elsősorban a területi munkában nyilvánul meg. Ennek élő bizonyítéka, hogy **Sándor László** elnök úr is elfogadta meghívásunkat. Az ÉSZT konföderációban pedig a költségvetési és intézményi alapszervezeteink tudják érvényesíteni tagságunk érdekeit.*

A privatizáció során egyes faipari feldolgozó egységek leválasztása

Herczeg Miklós főtitkár szóbeli kiegészítést tart.

a gazdaságtól nem volt mindig átgondolt, sok olyan területen is erőltették a vállalkozások kialakítását, ami életképtelennek bizonyult. sok munkavállaló hagyta el az ágazatot, részben mert vállalkozásba kezdett, részben pedig a létszámleépítések miatt. Sajnos törvényi lehetőségek híján nem mindig tudtuk megfelelően képviselni a munkavállalók érdekeit, többször jogos sérelmeik esetén sem.

Az információ továbbítását az Erdészeti és Faipari Híradó megalapításával próbáltuk gyorsítani. A rendszeresen megjelenő újság rendszeres tájékoztatást nyújt tagságunknak.

(folytatás a 3. oldalon)

(folytatás a 2. oldalról)

Az időskorúakkal való foglalkozás terén az alapszervezetek által kitöltött adatlapok segítségével el tudtuk érni, hogy egyre több rászoruló kaphasson egyszeri kivételes nyugdíjmelést. A központi nyugdíjas bizottságunk, mely tagja a Nyugdíjas Kamarának az egész ország területén tudja képviselni nyugdíjasaink érdekeit.

Nemzetközi kapcsolataink első sorban a környező országokra korlátozódnak, hiszen a Kárpát-medencében az erdészetek és a fafel-

Kolozsvári Ákos, a PEB elnöke a bizottság munkájáról tájékoztatja a kongresszust.

dolgozás szinte azonos problémákkal küzd. A Genfben lévő világszövetségnek 4. éve vagyunk tagja.

Az üzemi tanácsi választásokon sajnos nem értünk el kedvező eredményeket. Ezért a vagyon megosztásnál a ránk eső rész lényegesen elmaradt a várttól.

Az oktatás, továbbképzés területén nagy a lemaradásunk. Ezért terveink között szerepel a szervezett tisztségviselői képzés anyagi és személyi feltételeinek megteremtése.

Jelentős eredménynek tartjuk, hogy az országban szinte az elsőként hoztuk létre az ERFA Nyugdíjpénztárt, mely önkéntes alapon működik. Ma már 6000 fő feletti létszámot számlál és jelentős a tőke kamata.

Az 1997-98-as év nagy, országos jelentőségű eseménye volt, hogy az általunk kezdeményezett közhasznú munkával végzendő erdőtelepítés kormányprogrammá lépett elő.

A sportnapok szervezésével, annak látogatottságával bizonyosságot tettünk arról, hogy tagjaink igenis igénylik a közös megmozdulásokat, nemes versengéseket.

Szakszervezetünk költségvetése a tagdíj befizetéséből és a vagyon működtetéséből tevődik össze. A tagdíj részesedési hányad (35%) az egész országban egyedülállóan alacsony. Szóba került ennek megemlése, melyet végül elvetettünk, ezért inkább arra kérjük a tisztségviselőinket, hogy maradéktalanul tegyenek eleget a hányad fizetésének.

Két éve alapítottuk azt az emlékérmét, melyet évente egyszer, a decemberi testületi ülésen adományozunk aktív és már nyugdíjba vonult, a szakszervezeti munkában élen járó tagjainknak.

A beszámolómból szóbeli kiegészítésének végére érve, kérem az írásos anyag, valamint az itt elhangzottak elfogadását.

Herczeg Miklós szóbeli kiegészítése után Kolozsvári Ákos, a PEB elnöke tájékoztatta a kongresszust a pénzügyi ellenőrzési bizottság munkájáról. Elmondta, hogy Ő, mint elnök, az EFDSZ megalakulása óta végzi ezt a munkát. Évi legalább két alkalommal tart ellenőrzést. A kezdeti technikai hibákat kiküszöbölve gazdasági, pénzügyi vétség nem fordult elő. Felhívta a tagdíjfizetési fegyelemre a tisztségviselők figyelmét, hiszen minden intézmény gazdasági élete a költségvetésen alapszik. Ezért a tervezhetőség szempontjából fontos, hogy milyen összegekre lehet a költségvetést építeni.

A két szóbeli kiegészítés után Barta László megnyitotta a vitát az írásos beszámoló és a szóbeli kiegészítések fölött.

Német József az ágazati és helyi kollektív szerződésekről szólt. Az első ágazati kollektív szerződést 1992-ben kötöttük meg a FAGOSZ-szal. Az évenkénti módosításokra a javaslatokat álta-

(folytatás a 4. oldalon)

A kongresszusi küldöttek egy csoportja

Az EFDSZ kongresszusa

(folytatás a 3. oldalról)

lában január 15-ig lehet benyújtani. Az idei módosításnál figyelembe vették azt a javaslatot, amely a hűségjutalom, a felmondási idő és a végkielégítés ügyében érkezett.

Külön hangsúlyozta annak jelentőségét, hogy a faipari üzemeknél is kössenek kollektív szerződést, a helyi adottságok figyelem-

zettségű és beosztásúak jövedelme. Nem mintha az ágazatban ki-magasló jövedelmek lennének.

Az erdőfelügyelők, erdőtervezők bérezésének lemaradása évtizedekre vezethető vissza. Ez a fel-sőszintű vezetés kellő oda nem fi-gyelését bizonyítja. A munkaruha-térítés is lényegesen elmarad a kí-vánalmaktól. Az erre a célra bizto-sított keret – figyelembevételével a je-

lenlegi ruházati árakat – csak a töredékére elég.

Az üdülés elsősor-ban a szakszervezet ál-tal igazgatóságokként egy-két család részére biztosított, önköltségi áron szálláslehetőségre korlátozódott.

A mindenkori átszer-vezéseket elsősorban a vidéki igazgatóságok szenvedik meg az állan-dó létszámleépítésekkel. Nem veszik figye-lembe, hogy a bővülő szakmai elvárások mel-lett, többszörösére nőtt az erdőgazdálkodók száma. A magánerdő gazdálkodók szakmai felkészültsége, hozzáállása igen jelentős többletfeladatot ró az

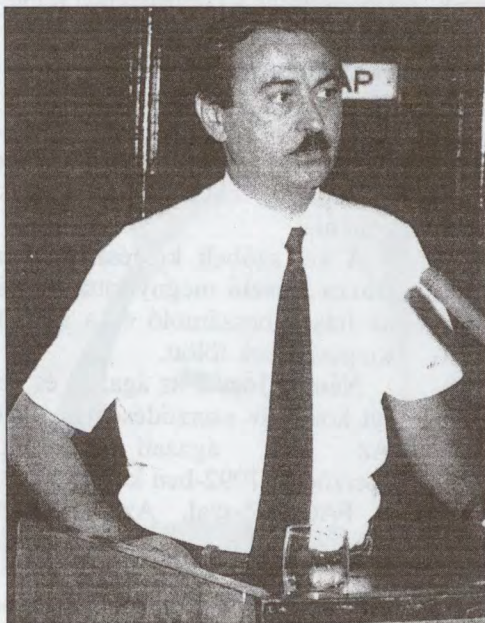
erdőfelügyelő, erdőtervező munka-társakra. Ki veszi észre a ma-gánerdő tulajdonosok problémáját, ha nem az erdőfelügyelő.

Tisztességes munkát csak a kellően javadalmazott köztisztviselőktől lehet elvárni. „Kérem a megválasztandó szakszervezeti tisztségviselőket, hogy munkájuk során kiemelt figyelmet fordítsanak erre a területre is.”

Dr. Csötönyi József az Erdé-szeti és Faipari Híradó jelentősé-géről és szerepéről szólt. Elmon-dotta – többek között – „Meggyő-ződéssel vallom, hogy nagy tett

volt akkor, abban a gazdasági, tár-sadalmi és politikai közegben – nem kis „ellenszélben” – a szinte maroknyi, lelkes csapatnak meg-alakítani, létrehozni az önálló *Erdészeti és Faipari Dolgozók Szak-szervezetét*.

A megalakulásnak, majd egy já-ratlan úton való elindulásnak hű krónikása a szakszervezet lapja, a Híradó. Történelmet jegyzett, az

Németh József, az Ágazati Kollektív szerződés előkészítőinek vezetője

bevételeivel. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a béralkut a gazdasá-goknál évente január végéig el kell kezdeni és az üzleti terv elfogadá-sáig be kell fejezni. Szólt még ar-ról, hogy az ágazati béralkut nem tudjuk érvényesíteni, mert nem vagyunk az ÉT tagjai.

Nagy Lajos az Állami Erdésze-ti Szolgálatnál dolgozó erdőfelü-gyelők és erdőtervezők problémá-járól beszélt. Véleménye szerint a jelenlegi bértábla sem biztosít olyan fizetési kondíciókat a köz-tisztviselőknek, mint a verseny-szférában dolgozó, hasonló vég-

Nagy Lajos, az Állami Erdészeti Szolgálat dolgozóinak problémáiról beszélt

erdőgazdálkodás történetének egy darabját. A Híradó sajátos és rend-hagyó, egyszerre mozgalmi és szakmai. Minden megjelent szá-mában kitapintható az erdő, a ben-ne dolgozó ember, annak gondja, problémája. Az írások széles ská-lát ölelnek át, híven tükrözik az EFDSZ sokrétű tevékenységét.

Végül a Híradó – a jövőt tekint-ve – változatlanul kövesse azt a fi-lozófiát, amit eddig követett. Tájé-koztasson és segítsen abban, hogy az erdőgazdálkodásban, faipar-ban rangot és elismertséget kivívott EFDSZ maradéktalanul betölthet-se hivatását.”

(folytatás az 5. oldalon)

(folytatás a 4. oldalról)

A kongresszus további részében a meghívott vendégek hozzászólásaira került sor.

Dr. Viharos Zsolt, az OEE elnökhelyettese méltán példamutatónak tartja a két szervezet kapcso-

Dr. Machács Barna az alkalmazotti földalap kijelölésével kapcsolatos jogi eljárásokról szólt.

Frank László, az ERFA Nyugdíjpénztár elnöke az önkéntes pénztár jelentőségéről beszélt. Bár az alap tagdíjat meg kellett emelni, az éves kamat hozadéka a 30% fö-

lött van.

Kapuvári József, a HDSZ elnöke: A két szakszervezet közötti jó kapcsolat akkor is megnyilvánult, amikor a Húsosok sztrájkot hirdettek. Részletesen beszélt a Kormány és a szakszervezetek kapcsolatáról, miszerint bármilyen kormány kerül hatalomra, többnyire nem azonos a célja a szakszervezetekkel.

Cserép János, a FAGOSZ elnöke: A két szervezetnek eltérőek az érdekei, hiszen a FAGOSZ a munkáltatókat van hivatva védeni. A most aláírt Ágazati Kollektív Szerződés is példa arra, hogy kompromisszum készséggel áthidalhatóak ezek az ellentétek.

Gerely Ferenc, az ÁPV Rt. igazgatója arról szólt, hogy a mai

napig is tartósan állami tulajdonban maradt vállalatok, Rt-k a legnagyobb munkaadók. Köztudott, hogy rosszul fizető ágazat a faki-termelés, az országos átlagtól is nagyon elmarad a jövedelmezőség.

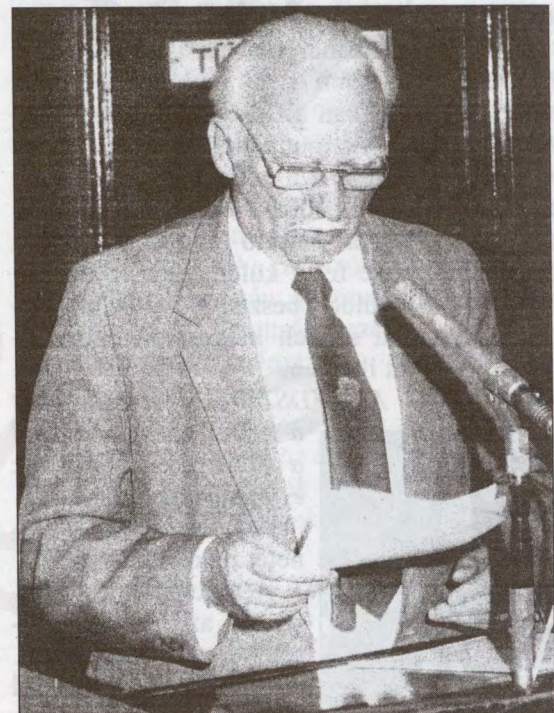
Dr. Horváth Tibor, a FATE elnöke a faipar gondjairól beszélt. Elviselhetetlenül nagy a vállalkozók száma, elaprózódik a szakma, sok helyen kifogásolható a hozzáértés. A szakmára még mindig a rövid távon való gondolkodás a jellemző.

Dr. Sándor László, az MSZOSZ elnöke: az együttműködési készség tanúsága ez a meghívás. A munkavállalók között is eluralkodnak a farkastörvények. Az Unió országokhoz hasonlítva Magyarországon leértékelődtek a bérek. sok gondot okoz a vegyes, vagy külföldi tulajdonban lévő cégeknél dolgozók érdekképviselete. Ezért a legfőbb cél, minden területen a magyar normák betartása. A parlamentben képviselőként feladatának tartja a „munka világában” ezekkel a kérdésekkel kiemelten foglalkozni.

Dauner Márton, FM Erdészeti Hivatal elnöke: a Hivatalnak a szabályozás a feladata és érdekük a jól működő szakszervezet. Az Unió csatlakozásánál feszültségek

fognak jelentkezni a bérekben, ezért kitörési pontokat kell keresni. Nagyon sok még a szabályozatlan kérdés, pl. veszélyes munkakörök és a Nagy Lajos kolléga által felvetett kérdések is napirenden vannak.

(folytatás az 6. oldalon)

Dr. Csötönyi József, a szerkesztő bizottság tagja – az Erdészeti és Faipari Híradó munkájával kapcsolatos kérdésekről szólt

látát, hiszen mindkettő a szakma és a munkavállalók érdekeit védik.

Az állami és társadalmi szervezetek képviseletében megjelent vendégek

Az EFDSZ kongresszusa

(folytatás a 5. oldalról)

Az alkalmazotti földalapról Dauner Márton úgy nyilatkozott, hogy 1993-ban sem támogatták a kijelölést, most sem. Szerinte az állami erdőkből nagy területet vinnének ezzel ki, s ennek következtében létszámleépítéssel is számolni kellene.

Dr. Alt Gyula, az Országos Szlovák Önkormányzat alelnöke, a jelenlévők nem kis meglepetésére szlovák nyelven köszöntötte a kongresszus résztvevőit. Hozzászólásában elmondta, hogy a szlovák önkormányzatokban na-

gyon sok erdész dolgozik. Az erdő nem ismeri a határokat – szerencsére – csak a politikusok. Mindkét nemzet boldogulása nagyban függ attól, hogy mennyire tartják tiszteletben egymást. A Kárpát-medencében az egymásra utaltság nagy úr. Ennek érdekében kötődtek meg az együttműködési megállapodást az EFDSZ-szel.

Dr. Bánk Gábor, az ÉSZT főtítkára a konföderáció nyújtotta lehetőségekről beszélt. Miután az EFDSZ társult tagsági viszonyral rendelkezik az ÉSZT-ben, így, ha áttételesen is, de mód van az ÉT-ben érdekeik képviselésére.

Horváth László, a Munkaerő Piac főszervezője nagy eredménynek könyveli el, hogy a szak-szervezet kezdeményezésére elindult a fásítási program, mely munkahelyteremtési lehetőséget ad több száz embernek, éppen azokban a térségekben, ahol igen nagy a munkanélküliség.

A hozzászólásokra, kérdésekre az előadók válaszoltak, majd **Barta László** elnök szavazásra kérte fel a küldötteket az írásban kiküldött beszámoló és az elhangzott szóbeli kiegészítés elfogadását illetően.

Az EFDSZ írásos beszámolóját a szóbeli kiegészítésekkel a kongresszusi küldöttek egyhangúlag elfogadták.

A levezető elnök szünetet rendelt el.

A délutáni ülés napirendje az új tisztségviselők megválasztása volt. Az elnöklő **dr. Csötönyi József** megnyitja után **Kálmán József**, a mandátumszámláló bizottság

A küldöttek a beszámolót hallgatják

A kongresszusi küldöttek küldöttigazolványuk felemelésével szavaznak

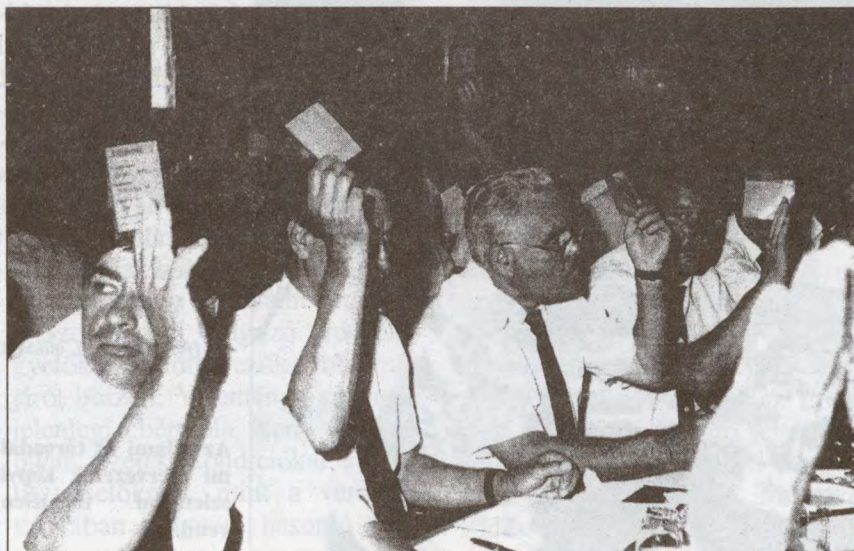
(fotók: Bárkányi Zoltán)

elnöke jelentette, hogy a teremben 45 fő küldött van jelen, tehát a kongresszus továbbra is határozatképes.

Levezető elnök felkérte a szavazatszedő-számláló bizottság vezetőjét, **Nagy Lajost**, hogy ismeresse a szavazás módját.

Nagy Lajos elmondta, hogy az eddigi vezetés mandátuma a mai nappal lejárt. Alapszabályunk ér-

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a 6. oldalról)

telmében a küldötteknek 9 fős új elnökséget, annak elnökét, főtítkárát, alelnökeit és tagjait, valamint a PEB elnökét és tagjait, és a Nyugdíjas Bizottság elnökét kell megválasztani. A választás titkos.

Levezető elnök felkérte **Fritsch Ottót**, a jelölőbizottság elnökét, hogy számoljon be a bizottság munkájáról és tegyen javaslatot az új tisztségviselők személyére. Ennek megtörténte után nyílt szavazással a jelöltek felkerültek a szavazólapra, majd megkezdődött a titkos szavazás. A szavazólapok összeszámlálása után a szavazatszedő-számláló bizottság vezetője ismertette az eredményt:

A kongresszus küldöttei egyhangúlag, 45 szavazattal az alább felsoroltakat választották meg az EFDSZ tisztségviselőinek:

Az elnökség tagjai:

Elnök: **Barta László**
Főtítkár: **Herczeg Miklós**
Alelnökök: **Dudás Péter** intézményi tagozat
Nagy József faipari tagozat
Csávics János fagazdasági tagozat

Elnökségi tagok:
Németh József
Kálmán József
Császárné Bányász Katalin
Farkas Attila

PEB elnöke: **Kolozsvári Ákos**
tagok: **Apatóczy Istvánné**
Göde József

Nyugdíjas Bizottság elnöke: **Varga György**

Ezután a levezető elnök kérte, hogy az alapszabály értelmében az ossztítkári testület hatáskörébe utalt szerkesztő bizottságot nyílt szavazással válasszák meg. A kongresszuson megjelent 25 fő titkár nyílt szavazással, egyhangúlag

az alábbi személyeket választotta a Szerkesztő Bizottság tagjaivá:

Az Erdészeti és Faipari Híradó szerkesztő bizottsága:

Barta László
dr. Csötönyi József
Fritsch Ottó
Gilicze Péter
Herczeg Miklós (elnök)
Krizsán Ferenc (főszerkesztő)
Nemes József (titkár)

A választások befejezése után **dr. Csötönyi József** elsőként gratulálva az új elnökségnek, felkérte **Herczeg Miklós** újválasztott főtítkárt, hogy szóljon a kongresszus résztvevőikhez.

A főtítkár az új vezetőség nevében megköszönte a bizalmat, s ígérte, hogy a jövőben is mindent

megtesznek a tagság érdekvédelmében. A megkezdett úton továbbhaladva folytatják azt a munkát, amely elősegíti a szakszervezeti tagság, a munkavállalók élet- és munkakörülményeinek javítását.

Tisztelettel megköszönte a szakszervezeti tagság odaadót, lelkes munkáját, egyben kérve mindenkit az előttünk álló feladatok megoldásához nyújtandó segítségre, mert munkánk csak így lehet eredményes.

Herczeg Miklós főtítkár röviden ismertette a következő időszak cselekvési programját, melyet részletes kidolgozás után az elnökség elé terjeszt.

A kongresszus **Barta László** elnök rövid összefoglalójával, mindenkinél sikereket, jó egészséget kívánó szavaival ért véget.

Miskolc

Ismét sportolni hívunk mindenkit!

Az EFDSZ sportnapjai

Augusztus közepén újabb jelentős esemény lesz az EFDSZ házatáján. Az **ÉSZAKERDŐ Rt.** ad otthont, illetve rendezési lehetőséget a **III. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapok megtagtására**. A háromnapos találkozón **augusztus 14-15-16.** labdajátékokban (kispályás foci, kosárlabda, asztalitenisz, tenisz) lövészetben, sakkban és tekében mérhetik össze tudásukat a résztvevők.

A sportbizottság a versenyekről áprilisban részletes tájékoz-

tatást és versenykiírást készített, melyet minden alapszervezetnek megküldtünk.

Kérjük azokat a sportot kedvelő dolgozóinkat, akik részt kívánnak venni akár egyéni, akár csapatversenyeken, vagy csupán csak nézőként, szurkolóként –, részletes felvilágosításért az EFDSZ helyi szervezeteihez, valamint a rendező **ÉSZAKERDŐ RT-nél Tóth Lajos** kollégához **(06-46-345-433)** lehet fordulni.

KITÜNTETETT KOLLÉGÁINK

Szakszervezetünk vezetése három évvel ezelőtt határozott arról, hogy „SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT EMLÉKÉREM” kitüntetést alapít. Ez a kitüntetés az évzáró országos össztitkári értekezleten került átadásra – eddig két alkalommal.

Ebben az esztendőben – első kongresszusunkra való tekintettel – kivételesen, év közben is sor került kitüntetések átadására.

Az alábbiakban bemutatjuk a kitüntetésben részesült két kollégánkat.

NAGY BÉLÁNÉ

A Budapesti Fűrészek 4. számú üzemében, *Pusztavámon*, 1961-ben gépmunkásként kezdte meg munkásságát. Ebben az üzemben dolgozott 1967-ig, amikor sajnos olyan súlyos baleset érte, hogy felgyógyulása után fizikai munkát már nem végezhetett.

Időközben területi átszervezések, összevonások miatt átkerült a *Vértesi Erdő- és*

Fafeldolgozó Gazdasághoz, ahol először művezetői munkakörben, majd fafeldolgozó előadóként dolgozott.

Fiatalon, 1962-ben kapcsolódott be a szakszervezeti mozgalomba, amelyben kezdettől fogva lelkesen, aktívan tevékenykedett. Fogékonysága az emberi problémák iránt, segítőkészsége, a közösségért érzett felelőssége, megalapozott, körültekintő véleménye nagy tiszteletet, bizalmat váltott ki a gazdaság dolgozóitól, vezetőitől és az egész szakszervezeti tagság előtt. Volt ÜSZB titkár a sikárosi fűrészüzemben, a gazdaság központjában először megbízott titkárként végezte munkáját, majd 1979-ben a VSZB titkárának választották. Ezt a felelősségteljes tisztséget is becsülettel, fáradtságot nem kímélve végezte 1991. szeptember végéig – nyugdíjazásáig.

A gazdaság dolgozóitól, a szakszervezeti tagság élet és munkakörülményeinek javításáért végzett lelkes munkája eredményezte azt a bizalmat, hogy Nagy Bélánét a szakszervezeti bizalmi testület, mint nyugdíjast is megerősítette VSZB titkári minőségében.

Ezt, az embert póbáló munkát, a bekövetkezett gazdasági és társadalmi változások negatív hatásai mellett is igyekezett becsülettel ellátni. A kongresszus előtti választásokon – megköszönve több évtizedes tevékenységét – új titkárt választott a részvénytársaság szakszervezeti tagsága.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Elnöksége nevében, ezúton is megköszönjük Nagy Béláné tisztségviselőnknek eddig végzett munkáját, és kívánunk a további nyugdíjas évekre jó egészséget.

VERÉB BÉLA

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyében fekvő *Emőd* községben született 1923-ban. Iskolai elvégzése után Őt is elérte a II. Világháború nehéz, viszontagságos élete. Ezt átvészelve, jutott el élete egyik nagy eseményéhez, amikor az akkori *Mallérd Miskolci Erdőgazdaság Mocsolyás-telepi Erdőgondnokságán* kapott állást, mint iroda-

vezető. Akkor 1948-at írtunk. Innen 1950-ben áthelyezték a *Sátorlajújhelyi Nemzeti Vállalathoz*, majd annak jogutódjához, a *Zemplén-hegységi Erdőgazdasághoz*, ahol anyagforgalmi, erdőhasználati előadóként dolgozott 1960-ig. Ezután a *Sátorlajújhelyi Erdészeti* műszaki vezető volt. Később az Erdőgazdaság központjába helyezték műszaki ügyintézőnek.

A *Miskolci Erdőrendezőség*nél, majd jogutódjánál az *Erdőfelügyelőség*nél erdőfelügyelői beosztásban végezte munkáját – nyugdíjba vonulásáig.

Veréb Béla sokrétű tevékenységét becsülettel, odaadással végezte, mindig szolgálatnak tekintette. Amilyen gazdag volt a szakmai munkája, olyan volt a társadalmi tevékenysége is. Azon kevesek közé tartozik, akik 50 éve tagjai a szakszervezetnek. Mindig érdekelte a szakszervezeti tevékenység, munkatársainak segítése, a másokért való tenni akarás.

Jelenleg – nyugdíjasként is nagy örömmel segít munkatársainak, ha szükséges.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Elnöksége nevében ezúton is megköszönve kollégánk több évtizedes munkáját, további erőt és egészséget kívánunk nyugdíjas éveikhez.

A „Szakszervezeti Munkáért Emlékérem” kitüntetést Nagy Béláné az EFDSZ kongresszusán Barta László elnöktől vette át, Veréb Bélának az Észak-erdő Rt. Tolcsvai Erdészeti és Faipari Kibővített SzB-ülése Hecser Miklós főtárgyalója adta át.

Az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűléséről

Az idei vándorgyűlést az Országos Erdészeti Egyesület és a ZALAERDŐ Rt. rendezte meg Nagykanizsán.

Az Egyesület 132 éves történetében most tartották a 68. Vándorgyűléssel egybekötött Közgyűlést. Nagykanizsán ezt megelőzően 1963-ban, éppen 35 éve találkoztak az Egyesület tagjai. Az idei közgyűlés jelentőségét emelte, hogy tisztújító küldöttgyűlésre gyűltek egybe az erdészársadalom képviselői, akiket *Feiszt Ottó*, a ZALAERDŐ Rt. vezérigazgatója üdvözölt meleg szavakkal.

Elmondta – többek között – „Az OEE vándorgyűlése mindig jelentős esemény a magyar erdészársadalom életében. Ilyenkor jó alkalom nyílik a baráti találkozások keretében megismerkedni egy-egy vidék erdőgazdálkodásával. Szeretném, ha a vándorgyűlés időszaka alatt szerzett tapasztalatok, élmények megerősítenék Önökben városunk szülöttének, *Kaán Károlynak* azon gondolatát, melyet egyben vándorgyűlésünk jelmondatának is választottunk: »A nemzeti érdekeknek az erdőgazdálkodás felel meg legjobban, mely az erdőt, a köz- és magánérdekek javára hasznosabbá és jövedelmezőbbé tudja tenni.«”

Ezután *Schmotzer András*, az OEE elnöke megnyitójában eredményes és hasznos munkát kívánt az erdészársadalmat érintő, szakmai véleményeket egyeztető, ember-baráti kapcsolatokat is elmélyítő vándorgyűlésnek.

A megnyitó után *dr. Szikra Dezső*, az OEE főtítkára megtartotta az egyesület beszámolóját. Ezt követően *dr. Anda István*, az ellenőrző bizottság elnöke tett jelentést a közgyűlésnek. A két beszámolót számos hozzászólás követte, majd a közgyűlés a főtítkári és az ellenőrző bizottsági beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Ezután *dr. Führer Ernő*, az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) főigazgatója tartott előadást arról, hogy kerekén 100 éve, 1898-ban kezdte meg működését *Selmechányán* a földművelésügyi miniszter által 1879. december 31-én aláírt alapító levél értelmében a *Királyi Magyar Erdészeti Kísérleti Állomás*, a mai Erdészeti Tudományos Intézet egyenes jogelődje, azaz az ERTI, amely az idei esztendőben ünnepli alapításának centenáriumát.

Ezek után került sor a hagyományossá vált erdész kitüntetések átadására.

EGYESÜLETI KITÜNTETÉSEK

Az Országos Erdészeti Egyesület választmánya a magyar erdőgazdaság fejlesztése és az egyesület érdekében kifejtett kimagasló munkásságáért:

„**BEDŐ ALBERT**” EMLÉKÉRMET adományozta:

<i>Nagy László</i>	erdőmérnöknek,
<i>Szakács László</i>	erdésztechnikusnak,
<i>Dr. Magyar János</i>	erdőmérnöknek.

„**KAÁN KÁROLY**” EMLÉKÉRMET adományozta:

<i>Dr. S. Nagy László</i>	erdőmérnöknek,
<i>Bajcsy Endre</i>	vasúti és hadmérnöknek,
<i>Sponga József</i>	erdésztechnikusnak.

ELISMERŐ OKLEVELET kaptak:

Helyi csoportok:

Zalaegerszeg	Bedő István
Sárospatak	Hallók József
Eger	Jónyer László
Pécs	Kató Sándor
Gödöllő	Kerényi Béla
Kaposvár	Dr. Kozma Ferenc
Sopron	Marosi György
Mátrafüred	Miklósi Lajos
Pest megyei Magánerdőgazdálk.	Pávó Árpád
Nagykanizsa	Pintér Lajos
Debrecen	Puskás Pál
Gödöllő	Sárdi Ferencné
Kaposvár	Dr. Spingár Ferenc
Baja	Sztárcsevity Ervin
Miskolc	Török József

Szakosztályok:

Erdőhasználati	Bogdán József
Erdészeti Erdei Iskola	Dósa Gyula
Magán- és Társult Erdészeti	Gácsi József
Erdőművelési	Matyasovszky András
Gépesítési	Szabó József

Az EFDSZ nevében szívből gratulálunk minden kitüntetettnek és további sikeres munkát, jó egészséget kívánunk.

A szünet után került sor az idei Vándorgyűlés igen fontos munkájára az Országos Erdészeti Egyesület új vezetőségének megválasztására. A választást megelőzően *Schmotzer András*, az OEE elnöke megköszönve a tagság eddigi bizalmát, aktív, segítő támogatását, a régi vezetőség egésze nevében lemondott eddigi tisztségéről.

A jelölőbizottság elnökének javaslatára megkezdődött az új tisztségviselőkre a javaslatétel, s ezek után került sor a titkos szavazásra.

A közgyűlés az Országos Erdészeti Egyesület tisztségviselőinek a következő négy évre az alábbi személyeket választotta meg:

Elnök: **Káldy József** Mecsekerdő Rt. Vezérigazgatója,

Alelnökök: **dr. Péti Miklós**, az Állami Erdészeti Szol-

gálat Veszprém megyei területi igazgató

dr. Viharos Zsolt, BEFAG Rt. vezérigazgatója,

Répászky Miklós, Abádszalóki Erdőbirtokosok Szövetkezetének elnöke.

A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnöke **Kolozsvári Ákos**, Állami Erdészeti Szolgálat főigazgató-helyettese.

Az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának elnöke: **dr. Szikra Dezső**.

A közgyűlés a választás eredményének ismertetése után *Káldy Józsefnek*, az új elnöknek a közgyűlés munkáját értékelő, az új elnökségnek sikereket kívánó szavaival és az erdészhimnusz eléneklésével ért véget.

Az OEE most megválasztott új vezetőségének az EFDSZ nevében – sikeres együttműködés reményében – további jó munkát kívánunk.

Nyugdíjasok Országos Képviselőtársaságának levele

Május 27-én tartotta testületi ülését az Országos Nyugdíjas Kamara, ahol a résztvevők megerősítéssel vették tudomásul, hogy **Orbán Viktor**, a miniszterelnöki szék várományosa, úgy nyilatkozott, hogy a Társadalombiztosítási Önkormányzatokat meg kívánja szüntetni, helyette 9 fős igazgatóságok felállítását tervezi. Mivel ez mélyen demokraciellenes, ezért a Tanácsülés úgy határozott, hogy még aznap – 2 millió nyugdíjas nevében – levélben fejezi ki tiltakozását a Fidesz Polgári Párt elnökénél. Tagságunk tájékoztatása érdekében az alábbiakban ismertetjük a nyugdíjasok nevében elküldött levelet:

Tisztelt Elnök Úr!

Előzetes – bemutatkozásul – szíves tájékoztatására közöljük, hogy 1990-ben alakítottuk meg a nyugdíjasok érdekvédelmének biztosítására a Nyugdíjasok Országos Kamaráját. Célunk volt egy olyan érdekvédelmi fórum létrehozása, amely a nyugdíjas tagszervezetek összefogásával egységesen képviseli azok érdekeit. Időközben a kamarai törvény életbelépésével névváltoztatásra kényszerültünk. Jelenleg Nyugdíjasok Országos Képviselőtársasága néven 48 tagszervezettel látjuk el érdekvédelmi feladatainkat.

Együttal kérjük, hogy a jövőben a nyugdíjasokat érintő törvények és országgyűlési határozatok előkészítésénél vegye igénybe 48 tagszervezettel rendelkező, kb. 2 millió időskorú állampolgár érdekeit megjelenítő országos szervezetünk javaslatait.

Meglepődve értesültünk a Társadalombiztosítási Önkormányzatok megszüntetésével kapcsolatos nyilatkozatáról, amelyben az Alkotmánybíróság állásfoglalására hivatkozik.

Megítélésünk szerint a tb. önkormányzatokat 1993-ban azért hozták létre, hogy az európai országok mintájára mind a járulékfizetőknek, mind az ellátásra jogosultaknak módja legyen figyelemmel kísérni az oda befolyó bevételeket és azok felhasználását.

A Társadalombiztosítási Önkormányzat (egészségügyi és nyugdíjbiztosítási) a demokratikus jogállam intézményrendszerébe tartozik és Európában alig van olyan ország, ahol ne önkormányzatok állnának a biztosítók élén.

A Tisztelt Elnök Úr által hivatkozott alkotmánybírósági határozat nem kérdőjelezi meg a társadalombiztosítási önkormányzatok létjogosultságát, csak a választás helyett a delegálás módját. Ennek értelmében az önkormányzatok legitimek és mandátumuk 2000. január 1-ig érvényes.

Az Elnök Úr által javasolt 9 fős igazgatóságok felállítása a 48 fős társadalombiztosítási önkormányzatok helyett sem biztosít nagyobb társadalmi kontrollt a jelenleginél.

A kialakult helyzet azért tarthatatlan, mert az alapok önálló gazdálkodása csak formális, az éves költségvetési törvények előirányzatai betarthatatlanok, az állam az alapok finanszírozásában csak utólagos hiánypótlással vesz részt.

A törvényhozás vagyronfelülésre kötelezi az önkormányzatokat.

A párbeszéd és az együttgondolkodás kialakítása céljából tisztelettel meghívjuk Elnök Urat – az Önnek megfelelő időpontban – a Pallas Páhollyban tartandó fórumunkra – ahol kölcsönösen kifejthetnénk véleményünket a nyugdíjasok érdekeit érintő fontos társadalompolitikai kérdésről.

Szíves válaszát várjuk.

Tisztelettel:

a Nyugdíjasok Országos
Képviselőtársasága
nevében

Budapest,
1998. május 27.

Mihalovits Ervin
ügyvezető elnök

Új akadémikus

A Magyar Tudományos Akadémia idei, 162. közgyűlésén a tudós testület levelező tagjának megválasztotta **dr. Solymos Rezső** okleveles erdőmérnököt, a MTA Erdészeti Bizottságának elnökét.

Személyében a tizedik erdősz akadémikusunknak az EFDSZ nevében gratulálunk, további munkájához sok sikert kívánunk.

(Olvasóinkat ezúton is tájékoztatjuk arról, hogy a Magyar Tudományos Akadémia fennállása óta /1825/ kik az erdősz képesítésű akadémikusai: *Bedő Albert, Divald Adolf, Fekete Lajos, Kaán Károly, Fekete Zoltán, Fehér Dániel, Magyar János, Keresztesi Béla, Tuzson János és dr. Solymos Rezső.*)

Beszámoló az EFDSZ megalakulása óta végzett munkáról

Szakszervezetünk – mint önálló jogi személyiségű szervezet – idén öt éves. Történetünk rövid áttekintése:

A 80-as évek végének gazdasági-társadalmi folyamatai óhatatlanul elérték a szakszervezeti mozgalmat is. A megújulás, a változásokhoz való alkalmazkodás igénye szükségessé tették a struktúra korszerűsítését is. 1989 végén a MEDOSZ égisze alatt szakmai (ágazati) tagszervezetek alakultak, melyek 1990 januárjában szövetség létrehozását határozták el. Valódi szövetséget, mely az alkotó tagok szabad akaratából, viszonylagos függetlenségük megtartásával jön létre „felülről vezénnyel” végül is nem sikerült létrehozni. Hiszen ezeknek a tagszervezeteknek alig volt nagyobb jog- és hatáskörük, mint a korábbi szakosztályoknak.

Bebizonyosodott az évek folyamán, hogy ez a forma hosszú távon aligha fog eredményesen működni. Ha a tagszervezetek nem állnak mellérendeltségi viszonyban egymással, ha nem önállóan határozzák meg céljaikat, feladataikat, ha nem teremthetik meg önállóan a működésükhöz szükséges feltételeket (anyagi, személyi), ha tevékenységük, mozgási lehetőségük erősen behatárolt, előbb-utóbb komoly feszültségek keletkeznek. Pedig intő jel lehetett volna

a vízügyi igazgatóságok komoly létszámú szakszervezetének 1990. évben történt kiválása a MEDOSZ-ból, a taglétszám rohamos csökkenése.

Mindehhez hozzájárult még az 1990–94. közötti időszak kormányának erősen szakszervezet ellenes politikája, ami egészen a munkahelyekig kihatott, mert minden korszakban – így akkor is – megvoltak a „jó fiúk”, a stréberek, az elvárásokat is túllihegők.

Recsegett-ropogott a gépezet, mígnem 1993 nyarára-őszére összeomlott. Ekkor lettünk önálló erdészeti és faipari szakszervezet, s ugyanígy döntöttek az agrároktatásban és a kutatásban dolgozó szervezett munkavállalók is.

Nehéz időszak várt reánk, mert új alapokon újat és másként kellett csinálni, s mert kiderült, hogy az új kormány sem kimondottan szakszervezetbarát. Sok rosszakaróval, iriggyel meg kellett küzdenünk, visszanyerni a munkavállalói értékképviselői megtépzott tekintélyét, kézzelfogható eredményeket felmutatni, tagságunkat megtartani – ez volt a feladat. Hogy mindez mennyire sikerült, arról is szól a beszámoló, s tagságunk hívatott megítélni, hogy ez sok, vagy kevés.

I. Szervezeti felépítés, szervezeti élet, testületek

Tagságunkat a részvénytársaságok, az elsődleges faipar, a tervezés és felügyelet alkotják. Szervezettségünk közel 70%-os az ágazat területén, ami az országos átlagnál lényegesen magasabb.

Működésünk szakmai alapon való megjelenítése a 3 tagozat:

- erdőgazdálkodás,
- elsődleges faipar,
- intézmények.

A tagozatok társadalmi vezetői a szakszervezet elnöke, illetve alelnökei.

Alapszabályunk, melyet az Országos Titkári Testület 1993. július 1-jén fogadott el, s melyet követett az augusztus 16-i jogerős bírósági bejegyzés, a következő testületeket rögzíti:

- Országos Titkári Testület,

- Intézőbizottság,
- Ágazati Tanácsadó Testület,
- Pénzügyi Ellenőrző Bizottság,
- A szakfolyóirat szerkesztőbizottsága,
- Titkárság.

A testületek rendszeresen és hatékonyan működtek, minden hatáskörükbe tartozó kérdéssel foglalkoztak. Az Országos Titkári Testület évente 4–5 alkalommal ülésezett, határozatképtelenség egyszer sem fordult elő. Az üléseken való megjelenés 90% feletti volt. Tagjai: valamennyi alapszervezet titkára.

Az Intézőbizottság évi 8–10 alkalommal – elsősorban az országos értekezletet előkészítendő – ült össze, de sürgős döntést, vagy állásfoglalást igénylő kérdésekben soron kívül is tanácskozott. (9 tagú)

(folytatás a 12. oldalon)

(folytatás a 11. oldalról)

Az Ágazati Tanácsadó Testületek ad-hoc jelleggel működtek, egy-egy konkrét – a szűkebb szakmai területet érintő – kérdést megtárgyalva és ajánlásokat téve a vezető testületnek.

A PEB rendszeresen – évente többször – vizsgálta a pénz- és vagyongazdálkodást, erről a legfőbb testületet alkalmanként tájékoztatta. (A pénzügyi beszámolót lásd külön.) Lapunk az Erdészeti és Faipari Híradó nyolcadik évfolyamába lépett, s jó kapocsnak bizonyult a tagság és a vezető testületek között az információáramlásban, a tájékoztatásban.

A Titkárság (2 főállású, 2 nyugdíjas) létszámban nem változva próbál megfelelni az egyre nagyobb elvárásoknak, az újabb és újabb kihívásoknak. Fő feladata a napi operatív ügyek intézése, a kapcsolattartás bel- és külfölddel, a testületi ülések előkészítése és az ott meghozott határozatok végrehajtása, a szakma rendezvényeken, tanácskozásokon való részvétel, Szakszervezetünk tagsága – megalakulásunktól

fogva – velünk tart, lényeges létszámbeli mozgás nem volt, így közel 9000 tagról adhatunk számot.

Egyre nagyobb a jelentőségük a közvetlenebb kapcsolattartás érdekében a régiókbeli tanácskozásoknak, ahol egy-egy tájegység tisztségviselőivel, gazdasági vezetőivel beszéljük meg az időszerű kérdéseket és határozzuk meg a tennivalókat.

Munkánk legfőbb területei az alapszervezetek, meghatározói szakszervezetként való működésünknek. Az országos testületi üléseken kölcsönösen ellátjuk egymást információkkal. Apparátusunk minimális létszáma miatt a helyszínen való találkozás, segítség nem a kívánt mértékű, ezért is, meg a helyi problémák miatt is időnként és helyenként hiányosságok lelhetők fel az alapszervezeti testületi életben.

A gazdasági vezetők nagy része partnerként fogadja el a szakszervezetet, a legtöbb egységnél elvszerű, jó munkakapcsolat alakult ki. Természetesen vannak ellentétes példák is, ezeknél le kell vonni a tanulságot, és igyekezni javítani a helyzeten, ami azonban nemcsak rajtunk és a tisztségviselőinken múlik.

II. Érdekvédelem, érdekérvényesítés

Kollektív szerződések

Jelentős vívmánynak tartjuk, hogy az elmúlt évek gazdasági-társadalmi átalakulása, a privatizáció közepette is sikerült a kollektív szerződések rendszerét megőrizni. Külön eredmény, hogy ebben a nem könnyű időszakban ágazati keret-kollektív szerződést is tudtunk kötni, amelyet két alkalommal újíttunk meg.

A teljesség igénye nélkül – hiszen ezek tartalma mindenki előtt ismert – néhány elért pozíciót kiemelnénk. Sikerült a szociális juttatásokat szinten tartani, új elemként jelent meg a hűségjutalom. A munkabé-

rek fenntartásához, a hosszabb távú kiszámíthatóság-hoz tudunk ezen intézményen keresztül hozzájárulni.

Mindmáig zavaróan hat, hogy ágazati szinten nem tisztázott egyértelműen a partner.

Intézményi vonalon az Állami Erdészeti Szolgálat megalakulásával részben új helyzet állt elő, itt a munkaügyi szabályzat kérdéskörére kell koncentrálnunk.

Nem kellő hatékonysággal tudtunk foglalkozni a faiparral, az ágazati kollektív szerződés és a helyi kollektív szerződések is ezért sok kívánnivalót hagynak maguk után e szakterületen. A jövőben ezt a kérdéskört az eddiginél nagyobb súllyal kell kezelni.

Bér, létszám

Az utóbbi évek jó megoldásának tartjuk, hogy az ÁPVRT a gazdasági év elején kiadja a bérpolitikai irányelveket, ami nagy mértékben segíti az alapszervezeti szintű béralkut. Természetesen ezen túlmenően központilag is igyekszünk további lehetőségeket elérni addig a szintig, amíg annak a termelés növekedésével fedezett háttére megvan.

Ágazatunkban közismerten, évtizedek óta jelentős a lemaradás a béreket illetően. Ezen néhány év jobb konjunkturális lehetősége sem segít, ágazatunk ma is a sor végén kullog e téren.

Az erdőgazdasági társaságok foglalkoztatottjainak keresetszínvonala az 1997. évi mintegy 65 500,- Ft/fő országos átlagtól ma is 16–18 ezer forinttal elmarad.

(folytatás a 13. oldalon)

(folytatás a 12. oldalról)

Ugyanakkor a szakmai élet valamennyi résztvevője egyetért abban, hogy magas színvonalú, tartamos erdőgazdálkodás és az ahhoz kapcsolódó megfelelő színvonalú fafeldolgozás csak jó pozícióban lévő gazdálkodótól várható el, akinek – többek között – kellően képzett és jól fizetett alkalmazottai vannak.

Foglalkozunk a részvénytársaságokon belüli és a részvénytársaságok közötti – nem indokolt – béraránytalanságok mérséklődésének kérdésével.

Szakszervezetünk szeretné bevezettetni az egységes országos bértáblázatot, az alacsony jövedelmezőség miatt azonban kizárólagosan részvénytársasági erőből erre nincs lehetőség. A megoldás kimunkálását az illetékes partnerekkel együtt továbbra is napirenden tartjuk.

Szociálpolitika

A munkaruha-juttatás vonatkozásában fő szempontként az infláció követést tartottuk szem előtt, ennek megfelelően mértékét sikerült szinten tartani.

Az új, szakmai törvények szabályozzák az egyenruha adásának és viselésének kérdéseit, ennek végrehajtását figyelemmel kísérjük és szorgalmazzuk, hogy országosan egységes egyenruházat kerüljön bevezetésre.

Eredményként könyvelhetjük el, hogy az illetményfa megőrizte adómentességét. Ennek érdekében minden évben komoly erőfeszítéseket tettünk, jó értelemben véve a „lobbizástól” sem riadtunk vissza.

Az egyéb juttatások terén sikerült kihasználni a törvények adta kereteken belüli lehetőségeket. E munkában alapszervezeteink tisztségviselői a helyi kollektív szerződések megkötésekor komoly erőfeszítéseket tettek.

Alkalmazotti földalap

Az elmúlt esztendőik mindmáig legvitatottabb kérdése az alkalmazotti földalap képezésével, illetve kijelölésének elmaradása. Ezt kezdettől fogva diszkriminatív megkülönböztetésnek tartottuk és minden fórumot megragadtunk arra, hogy kedvező elmozdulás történjen. A szakértői vélemények, állásfoglalások (még a kormányzati körön belül is) különbözőek voltak, végül is eredményt nem tudtunk elérni.

Szakszervezetünk annak idején elfogadta azt a tervet, hogy az erdőgazdaságok társasággá alakításával dolgozóinkat kedvezményes részvényvásárlási lehetőség illesse meg, a részvények értékének 20%-áig. Mint közismert, az erdőgazdaságok 100%-os állami tulajdonban maradtak, így dolgozóink ettől a lehetőségtől is elestek.

Miután minden tárgyalásos lehetőség kimerült az alkalmazotti földalap kérdésében, számtalan, különféle kompromisszumos megoldást is tartalmazó javaslatunk merev elutasítása miatt – tagsági nyomásra – kénytelenek voltunk jogi úton érvényt szerezni dolgozóink jogos követelésének. Ebben – széleskörű tájékozódás után – legfőbb testületünk tagjai többségi szavazattal döntést hoztak.

Megdöböntő és a mi munkastílusunktól idegen néhány e kérdésben illetékes partner hozzáállása, megnyilvánulása, minden jóérzést és néhány tisztségviselőt személyében is sértő hangvétele. Ezt határozottan visszautasítjuk.

Érdekegyeztetés

Az érdekegyeztetésnek úgy a szervezett, mint a spontán változata is működik. A szervezett közép-szintű érdekegyeztetés (tripartid) rendszerét a FAGOSZ-szal együtt már 1993-ban kezdeményeztük a földművelésügyi miniszternél. Javaslatunkat akkor elutasították.

Hosszas előkészítés után, 1994 őszén megalakult a Földművelésügyi, Élelmiszeripari, Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (FÉT), ami 1997 elejétől szakmai, ágazati tanácsokban folytatja munkáját. Jelenleg

(folytatás a 14. oldalon)

(folytatás a 13. oldalról)

mint Fagazdasági Érdekegyeztető Tanács (FAÉT) kezei között folyik a középszintű érdekegyeztetés.

Mint ismeretes, intézményi tagozatunk 1996 elejétől teljes jogú, másik két tagozatunk pedig 1996 őszétől közreműködő tagja az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülésnek (ÉSzt), mint országos konföderációnak. Ezen az együttműködésen keresztül tudunk részben közvetlenül, részben közvetve közreműködni az Országos Érdekegyeztető Tanács és a Költségvetési Intézmények Érdekegyeztető Tanácsa (KIÉT) munkájában, megpróbálva érvényesíteni tagjaink érdekeit.

Az MSZOSZ-szel, mint másik országos konföderációval is van kapcsolatunk, ez a vezetői szintű személyes megbeszéléseken túl, elsősorban a területi szervezetek laza együttműködésében nyilvánul meg.

Örvendtes tendencia, hogy felismerve az érdekegyeztetés jelentőségét, az utóbbi időben több résztvevőtársaságunknál helyi érdekegyeztető fórum jött létre, a munkahelyi szintű problémák kezelésére.

Természetesen az érdekegyeztetések számtalan, nem szervezett formája is működik, az országos szintű szervezetek, intézmények vezetőinek személyes munkamegbeszéléseitől kezdődően az érdekegyeztetést elősegítő hivatalos levelezéséig bezárólag.

Átalakulás, privatizáció

Ágazatunkat is alapvetően érintette az évtized elejének gazdasági-társadalmi átalakulása. Így elsősorban a jegyes kárpótlás folyamata, ami az alkalmazotti földalap kiadásának elmaradásával szemben viszonylag simán lezajlott, komoly megrázkódtatást okozva az ágazatnak. Ma az ország 1,7 millió hektár erdejéből az ÁPV Rt. társaságai 960 ezer hektár állami erdőt és egyéb földterületet kezelnek. A faipar és feldolgozás leválasztása, privatizálása, esetenként felszámolása nem mindig volt átgondolt, melynek hátterét most érzi az ágazat.

Sok munkavállaló hagyta el az ágazatot és kezdett vállalkozásba, ami részben előremutató és korszerű volt. Sokszor azonban átgondolatlanul olyan területe-

ken is erőltették a vállalkozások kialakulását, ami életképtelennek bizonyult.

Fentiek összességében jelentős létszámcsökkenést eredményeztek és megnövelték a munkanélküliséget. A racionális létszámcsökkentést elfogadtuk, mert kétségtelenül volt bizonyos létszámfelesleg az ágazatban. Törvényi lehetőségek híján nem mindig tudtuk megfelelően képviselni a munkavállalók érdekeit, többször jogos sérelmek esetén sem.

Ennek ellenére igyekeztünk csökkenteni a feszültségeket a korengedményes nyugdíjazás kiterjesztésének forszírozásával, kedvezményes eszköz- és gép vásárlási lehetőségek teremtésével, stb. Ilyen irányú törekvéseinkben a legtöbbször korrekt partnerre találunk a helyi vezetőkben.

Információ, tájékoztatás

A munkavállalói érdekképviselőknek hosszú idő óta – a tagság viszonylag magas létszáma és területi szétszórtsága miatt – visszatérő gondja az információ áramlásának megszervezése. Szakszervezetünknek is komoly gondot okoz és bár némi javulást értünk el e téren, elégedettek mégsem lehetünk.

Mint a beszámoló más helyén már említettük, rendszeresen tartottunk országos és helyi testületi üléseket, amelyek alkalmasak voltak az eszmecsere, a tapasztalatok közzétételére, átadására is, azonban az ott elhangzottak, a meghozott döntések, az azokkal kapcsolatos tennivalók már nem minden esetben kerültek zökkenőmentesen és időben az érintettek tudomására.

Ma a szakszervezetek szinte teljesen társadalmi alapon működnek, alig van néhány – részben, vagy egészben – függetlenített tisztségviselő, ami tovább nehezíti a kérdést.

Ezt a problémát próbáltuk részben feloldani immáron a VIII. évfolyamába lépett híradónkkal, ám ez csak része a megoldásnak. Nagyon sok szűkebb, munkahelyi, alapszervezeti, regionális és országos fórumot kezdeményeztünk, illetve szerveztünk, ahol a tagság és a tisztségviselők szélesebb rétegeivel tudunk személyesen találkozni.

Több ízben tartottunk sajtótájékoztatót munkánkról és igyekeztünk az országos és szakmai médiákban is hallatni szavunkat.

(folytatás a 15. oldalon)

(folytatás a 14. oldalról)

Nyugdíjasok, időskorúak

1995-ben megalakítottuk központi nyugdíjas alapszervezetünket, ami kezdete volt a nyugdíjasokkal való módszeres foglalkozásnak. Azóta – az alapszervezetek segítségével – csaknem országosan felmértük ágazatunk nyugdíjasainak helyzetét, életkörülményeit, s szükséges esetben javaslatot tettünk, illetve intéztük a méltányossági nyugdíjemelést. Az évek folyamán több száz rászoruló tudtunk így segíteni. Alapszervezetünk zöme elismerésre méltó módon foglalkozik nyug-

díjasaival, különféle juttatások kiharcolásával, segélyezéssel, nyugdíjas találkozók szervezésével.

Központi nyugdíjas bizottságunk az egész országra kiterjedően a jövőben is kiemelten kíván foglalkozni a szakmabeli időskorúakkal. Jelzi ezt a szándékunkat az is, hogy az alapszabály módosításával nyugdíjas bizottságunk, illetve annak vezetője a kongresszus által választott tisztségviselő lesz. Nyugdíjas bizottságunk és így az EFDSZ az Országos Nyugdíjas Kamara aktív tagja.

III. Partneri kapcsolatok

Intézmények, szervek, szervezetek

Mindennapos munkakapcsolatunk van az ágazat és az ott dolgozókat érintő kérdésekben az állami szervezetekkel, intézményekkel (ÁPV Rt., FM, KTM, PM, MüM, Közmunkatanács).

Témától függően eseti munkakapcsolat alakult ki a parlament Mezőgazdasági Bizottságával, Környezetvédelmi Bizottságával.

A FAGOSZ régi és állandó partnerünk, nemcsak az ágazati kollektív szerveződés megkötésében, hanem a szakmai és szakmai programok megvalósításában való közös fellépésben is. Erre az elmúlt 7–8 évben számtalan példa volt.

Hasonló a helyzet az OEE és a köztünk való együttműködés terén. Szakmánk patinás egyesülete sok esetben igényt tartott együttműködésünkre.

Meghívott szakértői vagyunk az MSZP Erdészeti és Vadászati szakértői körének.

Erdészeti vonatkozásban együttműködünk a MOSZ Erdészeti Választmányával.

Együttműködési megállapodásunk több éve sikeres a magyarországi Szlovák Önkormányzattal, illetve jogelődjével. Ágazatunkban – egyes térségekben – sok szlovák nemzetiségű magyar állampolgár dolgozik és kiterjedt szlovákiai kapcsolatunkban az üdültetés, tanulmányutak lebonyolításában is segítségünkre vannak.

Konföderációk, szakmai szakszervezetek

Az országos konföderációkban való részvételről, a velük való együttműködésről szakszervezetünk egészét, illetve tagozatait illetően az anyag más részén már említést tettünk.

Az ágazati, szakmai szakszervezetek közül jó néhányal van rendszeres munkakapcsolatunk. Így az Agrároktatási és Kutatási dolgozók Szakszervezetével, a MEDOSZ-szal, az Építő-, Fa-, Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetével, a legfontosabb partnereket említve.

Az együttműködés több területen nyilvánul meg a partner szakszervezetekkel:

- Közös fellépés a munkavállalókat hátrányosan érintő kérdésekben.
- Demonstráció, sztrájk esetén a szolidaritás konkrét megnyilvánulása.
- Rendszeres konzultáció, tapasztalatcsere.
- Esetenként közös testületi ülések.
- A munkavállalói érdekképviselők stratégiája és taktikája.
- Képzés, továbbképzések.

(folytatás a 16. oldalon)

(folytatás a 15. oldalról)

Nemzetközi kapcsolatok

1994-től teljes jogú tagjai vagyunk az Erdészeti-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezeti Világszövetségének (IFBWW), melynek Genfben van a székhelye.

Részen korábbi, másrészt világszövetségi kapcsolatokon keresztül több nyugat-európai erdészeti és faipari szakszervezettel van kiépített kapcsolatunk. Kimagaslóan jó az együttműködés a térségbeli országok szakmai szakszervezeteivel, mely tisztségviselők szakmai tapasztalatcseréjében, egymás szakmai, kulturális és sportrendezvényeink való részvételben, gyermek és családi üdültetésben, vezetői szintű konzultációkban, szakszervezeti szakmai anyagok (pl.: kollektív szerződés) egymáshoz való eljuttatásában nyilvánul meg.

A teljesség igénye nélkül néhány konkrét eseményről, melyen delegációink részt vettek.

– Európai erdészeti szakszervezeti konferencia. (Zsolna, Szlovákia)

- A FÁK országai és a közép-kelet európai országos erdészeti szakszervezeteinek konferenciája (Minszk, Beloruszia).
- Közép-európai erdészeti, fa- és építőanyagipari szakszervezeti tanácskozás (Varsó, Lengyelország).
- Ukrán partner szakszervezet kongresszusa (Kijev, Ukrajna).
- Szlovák partner szakszervezet kongresszusa (Bratislava, Szlovákia).
- Európai országos erdészeti, bútorigipari, cellulóz- és papírigipari szakszervezeti szövetségeinek tanácskozása (Brno-Boskovice, Csehország).
- Erdészeti szakszervezetek nemzetközi plénuma (Moszkva, Oroszország).
- Vezető szakszervezeti tisztségviselők szemináriuma, a „svéd modell” (Stockholm, Svédország).

Üzemi tanácsok, munkavédelmi bizottságok

Közreműködünk az üzemi tanácsi választások mindkét fordulójában. Az üzemi tanácsokban alapszervezeti szinten közel 80%-os a részvételünk.

Sajnos, az üzemi tanácsokról szóló törvény nem teljesen egyértelmű, technikai és lebonyolítási kérdéseket nem tisztáz egyértelműen, a jogorvoslatra szinte semmilyen területen nem ad lehetőséget. Ennek tudható be jórészt, hogy a szakszervezeti vagyont véglegesen megosztó ÜT-választások második fordulójában szereplésünk a vártól lényegesen gyengébb volt.

Ettől függetlenül szakszervezeti bizottságainknak jó a kapcsolatuk az üzemi tanácsokkal, gyakori, hogy közösen tartanak üléseket és egymás jogosítványait tiszteletben tartva működnek együtt.

A vállalati szintű munkavédelmi bizottságokkal és a munkavédelmi megbízottakkal napi munkakapcsolat van, e területen sok szakszervezeti tisztségviselő is dolgozik.

A Lyme-kór az utóbbi években egyre több gondot jelent, a kérdéssel mélyrehatóbban kell foglalkoznunk a jövőben.

IV. Sport, üdülés

A beszámolási időszak második felében két alkalommal rendeztük meg a szakszervezeti sportnapokat, a társaságok támogatásával. Kezdeményezésünket az érdeklődés igazolta, mindkét alkalommal 4-500 fő vett részt a rendezvényeken.

A rendszerváltás után az ilyen közösségi rendezvények megszűntek, ugyanakkor továbbra is van igény rá. Ugyanez mondható el az üdülés szervezéséről is.

Négy éve szervezzük a nyári gyermektáborokat, elsősorban az általános iskolás korúaknak. Ezek az együttlétek, érdekes programok nagy élményt jelentenek a fiataloknak.

A családi, illetve felnőtt üdültetés terén is igyekeztünk – lehetőségeink szerint – lépni. A hazai üdülési lehetőségeken túl a szomszédos országokban is biztosítottunk lehetőséget (Szlovákia, Románia, Horvátország, Szlovénia).

(folytatás a 17. oldalon)

(folytatás a 16. oldalról)

V. Oktatás, képzés, továbbképzés

E területen számtalan tennivalónk van, nem tudunk szándékaink szerint megfelelően előrelépni. Különösen nagy gondot jelentett a tisztségviselők cseréje, új tisztségviselők belépése esetén a képzés elmaradása. Alapszervezeteink zöménél – nem szervezett formában – igyekeztek támogatást adni, ez azonban kevés.

A jövőben meg kell teremtenünk a szervezett tisztsé-

ségviselői képzés és továbbképzés anyagi, személyi, technikai feltételeit.

Az országos titkári testület és más alapszervezeti vezető tisztségviselők esetében már jobb a helyzet. A rendszeres országos értekezleteket és az ugyancsak rendszeres több napos külföldi tanulmányutakat egyaránt felhasználtuk a szakmai továbbképzésre is. Ezt a gyakorlatot a jövőben is folytatni kívánjuk.

VI. Egyéb tevékenység

Jelentős eredménynek tartjuk a Faipari Tudományos Egyesülettel közösen létrehozott *ERFA Nyugdíjpénztárt*. Az országban – négy éve – elsők között ismertük fel ennek jelentőségét és szakértő céggel szerveztettük meg az azóta is jól működő, befektetéseivel jó hozamot hozó önkéntes nyugdíjpénztárt.

A pénztár zárt szakmai körben indult, ma már nyitott és létszáma meghaladja a 6000 főt. Magán nyugdíjpénztárt külön nem alapítottunk, e témában az OTP már működő pénztárával kötöttünk együttműködési szerződését.

A beszámolási időszakra esett a *TB-önkormányzatok* választása, melyek előkészítésében, a választási kampányban teljes erővel részt vettünk, hogy minél több szakszervezeti tisztségviselő kerüljön be ezekbe a testületekbe.

Felkaroltuk a *közhasznú munkával végzendő erdőtelepítés* ügyét, ott voltunk a kezdeményezők között más szakmai szervezetekkel együtt. Jó munkakapcsolat alakult ki a Közmunkatanáccsal és szakértőként közre is működünk e munkában. A térségi munkanélküliség enyhítése, új munkahelyek lehetősége miatt hosszú távon is fontosnak tartjuk napirenden tartani e kérdést, amely az elmúlt év végén kormányprogrammá teljesedett ki.

Már másodízben adományoztuk a szakszervezeti munkában szakmánk dolgozóira hosszú időn át eredményesen tevékenykedő kollégáinknak az EFDSZ által alapított *emlékérmét*. A kitüntetés alapításakor úgy gondoltuk, hogy a kimagasló munkát végző aktívaink méltó elismerését fejezzük ezzel ki.

A fák

Nézzétek a fákat,
megkötött fákat,
amint állnak, állnak,
amint néznek, néznek:
válluk leroskad,
a karjuk begörböd
s rongyos hátuk fölmered az
égnek...

Mintha mindig várnának valakit,
mint öreganyó a fiát.
Mintha mozogna bennük valaki,
morzsolgatna egy ősimát.
Mintha lázadna bennük valaki,
mert megkötötték öröktől-örökre,
ki, mikor zárat nyit a nap,
lomhán előbúj s kifekszik a
gyöpre...

– Én nyáron csak a fákat
figyelem,
napköltekor és napnyugváskor.
Ilyenkor nyíl és zárul a titok,
– Mint ha elalszunk és
fölbredünk,
s napok szerint, miként a fák,
magunkból magunkba öltözünk –
és én ilyenkor megértem a fákat:
testvéreink nekünk.

Jankovich Ferenc

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A sportról szóló törvényt módosította az 1988. évi II. törvény és az 1988. évi XXXI. törvény. (Megjelent a Magyar Közlöny 10. és 28. számában.)
- A területfejlesztési célelőirányzat felhasználásának részletes szabályairól szól a 34/1998./II.25./ Korm. rendelet.
- A diákigazolvánnyról szól a 34/1998./II.25./ Korm. rendelet. (Mindkét rendelet a Magyar Közlöny 12. számában olvasható.)
- A munkába járással összefüggő terhek csökkentését célzó támogatásról, valamint a munkaerő-toborzás támogatásáról szól a 39/1998./III.4./ Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 15. száma.)
- A Munka Törvénykönyvének, valamint a közhasznú szervezetekről szóló törvénynek a módosítása a Magyar Közlöny 20. számában jelent meg.
- A távhőszolgáltatásról, valamint a büntetőeljárásról szóló törvények módosítása a Magyar Közlöny 23. számában található.
- Az újításokról szóló rendeletet módosította a 63/1998./III.31./ Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 27. száma.)
- Az 1998/99. tanév redjét határozza meg a 17/1998./IV.17./ MKM rendelet (Magyar Közlöny 32. száma.)
- A mezőőrök és hegyőrök szolgálati viszonyának kérdését szabályozza a 29/1998./IV.30./ FM rendelet. (Magyar Közlöny 36. száma.)
- Az erdőről szóló törvény végrehajtására kiadott FM rendeletet módosította a 31/1998./V.6./ FM rendelet. (Magyar Közlöny 37. száma)
- A szociálisan hátrányos helyzetben lévők adósságterhének enyhítéséről és lakhatási körülményeinek javításáról szól a 96/1998./V.13./ Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 39. száma.)
- A fontos és bizalmas munkakörökről kiadott FM rendeletet módosította a 36/1998./V.15./ Fm rendelet. (Magyar Közlöny 40. száma.)
- A külföldre utazásról szóló törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet, valamint az erről, továbbá az útlevélről szóló BM rendeletek megtalálhatók a Magyar Közlöny 42. számában.
- A cégbejegyzési eljárásról és a cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló IM rendeletet a Magyar Közlöny 43. száma tartalmazza.

Dr. Gojdár László
a MEDOSZ jogtanácsosa

Sakktornán Lengyelországban

Immár hatodik alkalommal rendezték meg Lengyelországban az erdészeti dolgozók sakkbajnokságát, melynek a *Krynica* nevű üdülővárosban található *Lesnik-Drzewiarz Szanatórium* adott otthont.

Idén másodszor lehetett beszélni nemzetközi versenyről, ugyanis a rendezők szíves meghívásának eleget téve a magyarországi erdész társadalmat a SEFAG Rt., valamint a ZALA-ERDŐ Rt. 2-2 fős csapata képviselte. A ZALAERDŐ-től *Németh József* kerületvezető erdész és *Papp Nándor* építési előadó, a SEFAG-tól *Dávid Lajos* munkaügyi főelőadó és *Hahn Miklós* informatikai osztályvezető indult a nemes vetélkedőre.

Az ideális körülmények között megrendezett 11 fordulós, svájci rendszerű versenyen 43 fő vett részt 30-30 perces játszmákat váltva. A végük kiélezett, kiegyenlített versenyben 7-7 pontot elérve *Papp Nándor* a 4., *Németh József* a 6. helyen vágzott, csapatban pedig 14 ponttal a 4. hely jutott. Nekünk sem vigasz, de a játszmákban sokkal több volt. Nyilvánvaló, hogy a fogyó idő „szorítását”, az ebből adódó feszültségeket a lényegesen fiatalabb élmezőny jobban el tudta viselni, még hátrányosabb állásban is. Nem könnyű, de ha lehet a továbbiakban ebben kell erősödnünk, javulnunk.

A somogyiak csapata 6-6 pontot elérve szintén nem vallott szégyent, egyénileg a 18. és 20. helyen végeztek.

Kellemes színfolt volt a péntek délelőtti kirándulás libegővel a közeli *Jaaworzyna* nevű hegycsúcsra, valamint egy 15. századbéli pravoszláv templom megtekintése.

A rendkívüli szívélyes fogadtatás közben találkoztunk az ottani országos szakszervezet elnökével, az erdészeti egyesület elnökhelyettesével, valamint a Krakói Erdőgazdaság igazgatójával.

Búcsúzásnál megígérték, hogy augusztusban Miskolcra, a mi szakszervezetünk sportnapjaira a legjobbjaik ismét eljönnek és várják jövőre is a mi küldöttségünket. Jó lenne, ha a nyári miskolci eredmény alapján ismét mi próbálhatnánk szerencsét.

Papp Nándor
ZALAERDŐ RT.

Huszonöt éves a Somogyi Fagazdasági Híradó

Negyed század telt el azóta, hogy 1973. júliusában megjelent a *Somogyi Fagazdasági Híradó* első száma. Beköszöntőjében céljairól a következőket írta: „A Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság most éli történetének a legizgalmasabb, legpezsgőbb és egyben legtöbb munkával járó szakaszát. Úgy is lehetne mondani, hogy amikor 1970-ben a három gazdaság egységéből – az Északi, a Közép-somogyi Erdőgazdaságból és a Dél-somogyi Fűrészekből megalakult az ország legna-

gyobb erdőgazdasága, egy egészen új, minden korábbtól eltérő szakasz kezdődött. Ez az adottság, ez a körülmény a szerkesztőség munkájában is sajátos helyzetet teremtett és egyben sajátos feladatokat kapott.”

A lap célja – egyebek között – fórumot biztosítani az olvasóknak, a gazdaság dolgozóinak. A szerkesztőbizottság legőszintébb törekvése, hogy az adott terjedelmen belül átfogó képet adjon a gazdaság életéről, a legfontosabb eseményekről.

Fő rendeltetése természetesen a tájékoztatás, hogy a gazdaság dolgozója, bárhol dolgozzék is, tudja, hogy milyen feladatai vannak, hogy állnak azok teljesítésével, milyen gondok, nehézségek fékeznek munkájukat.

A mindenkori szerkesztőbizottságok igyekeztek és igyekeznek ma is olyan lapot szerkeszteni, amely közérthetően foglalkozik a szakmai kérdésekkel, feladatokkal, mint az ott dolgozó emberek élet- és munkakörülményeivel.

A huszonöt éves jubileumhoz érkezett *Fagazdasági Híradó*, testvér-lapunk szerkesztőbizottságának gratulálunk, további munkájukhoz az *Erdészeti és Faipari Híradó* szerkesztőbizottsága nevében sok sikert kívánunk. Kívánjuk, hogy a lap újabb 25 esztendőit érjen meg és legyen mód akkor is visszaemlékezni a somogyi erdőkben lejátszódó folyamatokra, az ott élő, dolgozó emberek mindennapi életére.

A *Fagazdasági Híradó* jubileumi ünnepségén, amelyet a SEFAG Rt. vezetése *Kardosfán* rendezett meg – kiüntetésre és megemlékezésre is sor került. A Magyar Sajtó Napja alkalmából a Magyar Szakújságírók Egyesülete által az üzemi lapok részére kiírt „Bronz-Toll-Pályázat” díját kapta **Detrich Miklós**, a SEFAG Rt. *Fagazdasági Híradó* szerkesztőbizottságának vezetője. A kiüntetést **Komornik Ferenc**, a Magyar Szakújságírók Egyesületének igazgatója adta át. Ezúton is gratulálunk kollégáinknak, további sikereket és jó egészséget kívánva.

A jubileumi ünnepség keretében került sor a híres erdőmérnök professzor, az erdőmérnöki főiskola volt igazgatója, az Országos Erdészeti Egyesület volt elnöke, **dr. Haracsi Lajos** születésének 100. évfordulója alkalmából az erdészház falán elhelyezett emléktábla megkoszorúzására. **Dr. Haracsi Lajos**, aki itt *Kardosfán* töltötte gyermekkorát, életútját, munkásságát a szép számú résztvevők jelenlétében rövid előadások, ünnepi műsor formájában méltatták. (K.F.)

Az ünnepség résztvevőinek egy része – a **DR. HARACSI LAJOS** emléktábla előtt tartott megemlékezésen.

(fotó: Detrich Miklós, Pápai Gábor)

A jubileumi ünnepség elnöksége. Balról: BÓNA JÓZSEF, a SEFAG Rt. vezérigazgatója, KOMORNIK FERENC, a Magyar Szakújságírók Egyesületének igazgatója, PINTÉR OTTÓ, a SEFAG Rt. vezérigazgató helyettese, DETRICH MIKLÓS, a *Fagazdasági Híradó* szerkesztőbizottságának vezetője.

Könyv a „húséges” fáról

Az akáctermesztés kézikönyve

Az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) kiadványsorozatának 5. kötete „Az akáctermesztés kézikönyve” címmel jelent meg. A kötet az akácról szóló gazdag hazai szakirodalomban rendhagyó, mert az akácról ez az első kézikönyvünk. Arról a fafajról szól a kézikönyv, amelyik területben a második helyet foglalja el fafajaink között. A jogilag rendezett magántulajdonú erdőknek több mint 33%-a akácos. Arról a fafajról szól, amelyikről tán legtöbb verset írtak költőink. Váci Mihály „Akác” című remek költeményében igen találóan „húséges” jelzővel illette az akácot, Babos Imre, neves erdőművelőnk pedig „aranyat érő” fának értékelte. Az akác kultikus vonatkozásait is érdemes megemlíteni. A Bibliában közelebről Mózes második könyvében (Exodus) leírtak szerint a szent sátor (a pusztai vándorlás idején Jahve lakóhelye) fa alkatrészeit, a szövetség ládáját (a frigyláda, ebben őrizték a tízparancsolat kőtábláit), valamint a szent kenyerek asztalát akácfából készítették. Ézsaiás próféta arról tudósít, hogy a pusztában akácot nevel.

A kézikönyv előszavában két fontos megállapítás olvasható, amit akár a kiadvány alapvető rendezőelvének is elfogadhatunk. Az egyik az, hogy az akác a legfontosabb

gyorsan növekvő fafajunk a nyárfélék mellett. A másik pedig az, hogy a jövőben az akácnak meghatározó szerepe lesz a magántulajdonon megvalósuló erdőtelepítésekben. Az akácot – tűzás nélkül – a 21. század fájának is nevezhetjük.

„Az akáctermesztés kézikönyve” azt a célt tűzte ki, hogy „átfogó ismereteket adjon az akáctermesztés valamennyi szakaszáról, fájának hasznosíthatóságáról, s a fafaj egyéb alkalmazási lehetőségeiről”. (7. oldal) Ezt a célt a 10 fejezetbe sűrített ismeretanyag valósítja meg világos megfogalmazásban. A kézikönyv – fejezeteit tekintve – az akác ökológiai jellemzésétől, a termesztési technológiák részletes leírásától, az akác energia erdőkig bezárólag az akáctermesztés valamennyi fontos területével foglalkozik. Érdeme, hogy a tudományos kutatás eredményeire alaposan nyújtja mindazt a korszerű ismeretet, ami a sikeres akáctermesztéshez egyáltalán szükséges.

Az akác gyors hazai elterjedését – „karrierjét” – sokoldalú hasznosíthatóságának köszönheti. Minden bizonnyal a harmadik évezredben is megtartja majd a megszerzett pozícióit. Ennek az a garanciája, hogy az új évezred küszöbén, a szakma köztisztelőnek örvendő személyiségeiből álló szerzőgárda – az adott

téma avatott és profi szakértői – egy kitűnő, alapos kézikönyv megírásával örvendeztették meg a szakközönséget, az akácfa szimpáizánsait, az akáctermesztéssel foglalkozó egyéni, vagy a társult formában erdőgazdálkodó magánerdő tulajdonosokat.

A kultúrált kivitelben készült 17 táblázatot, 2 ábrát, 9 színes fotót és több mint félszáz szakirodalmi forrást megjelölő irodalomjegyzéket tartalmazó, 102 oldal terjedelmű, szemléletet és gondolkodást formáló kézikönyv megjelentetése elismerést érdemel. Ez utóbbi legyen egyúttal biztatás arra, hogy az ERTI folytassa a nemes szakmai misszióként állományalkotó fafajainkról szóló kézikönyvek kiadását.

„Az akáctermesztésről szóló kézikönyv” igényes és gondos szerkesztése dr. Rédei Károly munkáját dicséri, aki egyúttal a kötet társszerzője is. A szerzők és a szerkesztő hasznos kézikönyvet alkottak a „húséges” fáról, az akácról. Jó szívvel ajánlom elolvasásra!

Dr. Csötönyi József

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:
az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete
1061., Budapest, Jókai tér 9.
Tel.: 3314-369 Fax: 374-3025

Felelős kiadó:
Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtítkára
Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:
Barta László,
dr. Csötönyi József,
Fritsch Ottó,
Gilicze Péter,
Herczeg Miklós (elnök),
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Főszerkesztő:
Krizsán Ferenc

Készül:
2500 példányban
Nyomtatás:
Etnikum Kiadó és Nyomda Kft.

Felelős vezető:
dr. Mihăiescu György
ügyvezető igazgató

Erdészeti-Kertészeti-Faipari-Építészeti és Vízügyi
Szaktanácsadások-Szolgáltatások (tervezés, kivitelezés)
Hatósági ügyintézkések

Talajtani Laboratórium

(MONA. Ker. Bt. 2092 Budakeszi, Reviczky utca 14. Tel.: 23-454-135)

A munkák megbeszélhetők az esti órákban (18 és 21 óra között):
Budapesten: (394-37-25) – erdészeti-termőhelyi, talajtani, asztalosipari;
Budakeszin: (23-450-664) – erdészeti, termőhelyi, talajtani;
Csákváron: (22-254-759) – építészeti és vízügyi, erdészeti, talajtani;
Dágon: (33-480-191) – kertészeti, szőlészeti, növényvédelmi, talajtani.

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

Augusztus 14–16-a között az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete az Észak-Magyarországi Erdőgazdasági Részvénytársasággal közösen rendezte meg a III. Országos Erdészeti és

Faipari Sportnapokat. E nemes versengéshez és a kulturális programhoz a Miskolci Egyetem biztosította a helyszínt.

Szakszervezetünk és az erdőgazdaságok összefogásával 1996-ban éledt újjá ez a sportmozgalom.

A sportnapokon 15 erdőgazdaság, az Állami Erdé-

szeti Szolgálat 5 igazgatósága, egy faipari üzem, mintegy 600 fővel volt jelen.

A sportnapokra folyamatosan érkező csapatokat Kocsis József, az Északerdő Rt. VSZT titkára, Tóth Lajos, az Rt. számítástechnikai osztályvezetője, Ecsegi Istvánné, a VSZT elnöke

(folytatás a 2. oldalon)

Cserép János vezérigazgató úr ünnepélyesen megnyitja a III. Erdészeti és Faipari Sportnapokat

A megnyitó ünnepségen résztvevő csapatok egyik része

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás az 1. oldalról)

fogadta az egyetem főépületében.

Az első nap délutánján pontosították a nevezéseket, bemutatták a pályákat

és a csapatvezetői megbeszélésen megtörténtek a sorsolások is.

A sportversenyeken az alábbi erdőgazdaságok, faipari üzem és intézmények vettek részt:

*Észak-
erdő Rt. (Miskolc), SE-
FAG Rt. (Kaposvár),
MEFAG Rt. (Eger),
Ipolyerdő Rt. (Balas-
sagyarmat), Zalaerdő
Rt. (Nagykanizsa),
Vértesi Erdő Rt. (Tatabá-
nya), NE-
FAG Rt. (Szolnok),
Mecseki Er-*

dészeti Rt. (Pécs), VADEX Rt. (Székesfehérvár), KE-FAG Rt. (Kecskemét), Nyírerdő Rt. (Nyíregyháza), Gemenc Rt. (Baja), Gyulaj Rt. (Tamási), TAEAG Rt. (Sopron), Bács-Fa Kft. (Jánoshalma), az Állami Erdészeti Szolgálat központja, budapesti, egri, kaposvári és miskolci igazgatóságai.

Másnap reggel a csapatok szépen és fegyelmezetten vonultak be a sportcsarnokba a megnyitó ünnepségre, ahol a sportolókat és a vendégeket dr. Besenyei Lajos, a Miskolci Egyetem rektora üdvözölte, kiemelve többek között az erdőszbányász szakma közös eredetét, mely *Selmezbányáról* indult és több mint száz éves múltra tekint vissza.

A sportnapokat Cserép János, az Észak-erdő Rt. vezérigazgatója és egyben a rendezvény fővédnöke nyitotta meg. A vezérigazgató szeretettel köszöntötte a szép számban megjelent sportolókat és vendégeket. Külön is köszöntötte Herceg Miklóst, az EFDSZ főtitkárát, Káldy Józsefet, az OEE elnökét, Barta Lászlót, az EFDSZ elnökét, Bóna Józsefet, a SEFAG Rt. vezérigazgatóját, Kiss Lászlót, az Ipolyerdő Rt. vezérigazgatóját, Balsay Miklóst

A résztvevő csapatok másik része

A versenyt rendezők egy része, a díszvendégek és a külföldi delegációk vezetői a megnyitón

(folytatás a 3. oldalon)

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 2. oldalról)

a VADEX Rt. vezérigazgatóját, *Csonka Tibort*, a Gemenc Rt. vezérigazgatóját, *Müller Jánost*, a Gyulaj Rt. vezérigazgatóját, *Ormos Balázst*, a soproni TAEG Rt. vezérigazgatóját, *Schmotzer Andrást*, a MEFAG Rt. vezérigazgatóját, *Szebeni Lászlót*, a NEFAG Rt. vezérigazgatóját, *Juhász Lajost*, a Nyírerdő Rt. vezérigazgató-helyettesét, *Kiss Bélát*, a KEFAG Rt. vezérigazgató-helyettesét, *Koleszár Istvánt*, az ÁPV Rt. ügyvezető igazgatóját, *Halász Gábort*, az AESZ fő-

igazgatóját, *Merkel Gábort*, az FM osztályvezetőjét, *dr. Führer Ernőt*, az ERTI főigazgatóját, *dr. Vigh Lászlót*, az ESZT elnökét, *dr. Bánk Gábort*, az ESZT titkárát. Külön tisztelettel köszöntötte a Szlovák Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének küldöttségét *František Suhanovsky* elnök, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének küldöttségét *Zbigniew Grabalowski* elnökségi tag, a Cseh Erdészeti Szakszervezet küldöttségét *Karel Krejčí* manager vezetésével.

A vezérigazgató megnyitójában az örömmel alapította meg, hogy a

határainkon túlról is érkezett vendégek és a dolgozók részéről is egyre nagyobb az érdeklődés a sportnapok iránt, s egyre többen vesznek részt ezen a nemes vetélkedéssel egybekötött baráti találkozón. *Cserép János* úr a versenyzőknek sportszerű vetélkedést, a vendégeknek jó szórakozást és szurkolást kívánva megnyitotta a III. Országos Sportnapokat.

Az idén 7 sportágban: lövészet, sakk, asztalitenisz, tenisz, teke, kispályás labdarúgás és kosárlabda mérheték össze tudásukat a versenyzők.

Az ünnepélyes megnyitót

(folytatás a 4. oldalon)

Herczeg Miklós, az EFDSZ főtitkára a díjakat adja át a legjobb eredményeket elért csapatok képviselőinek.

Cserép János, az Északerdő Rt. vezérigazgatója az egyéni versenyek egyik győztesének nyújtja át a serleget

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének SPORTNAPJAI

(folytatás a 3. oldalról)

tól estig az egyetem különböző létesítményeiben zajlottak a versenyek, igen jó hangulatban, és ragyogó nyári időben. A sportolók lelkes, fegyelmezett versenyében, a rendezők pontos, szakszerű irányításával igen szép eredmények születtek, szinte valamennyi sportágban.

Szombat este színvonalas kultúrműsorból kaptunk ízelítőt, majd a vacsorát kö-

vetően zenés-táncos mulatság vette kezdetét.

Vasárnap a reggeli után került sor a nagy érdeklődéssel várt eredményhirdetésre.

A csapatok bevonultak a sportcsarnokba és Cserép János üdvözlő szavai után Ecsegi Istvánné ismertette a sportágakban elért eredményeket, egyéni és csapat kategóriában.

A nyertes versenyzőknek

különböző értékes díjakat Cserép János úr és Herczeg Miklós főtitkár adták át.

Herczeg Miklós a díjak átadása után, az ünnepség zárásaként, megköszönte mindenkinek a részvételt, a versenyzőknek a sportszerű vetélkedést, a szakszervezeti tisztségviselőknek a precíz szervezőmunkájukat, a gazdasági vezetők erkölcsi, anyagi támogatását és személyes megjelenésüket.

Külön köszönetét és elismerését fejezte ki az Észak-erdő Rt. vezérigazgatójának és minden munkatársának az irányító, szervező munkáért. Az idei sportnapokkal újabb lépéseket tettünk a sportmozgalom kibontakozásában. Szakszervezetünk a három év tapasztalatának birtokában a jövőben is szorgalmazni fogja az ilyen jellegű összejöveteleket. A résztvevők nagy száma is bizonyítja, hogy dolgozóink igénylik a baráti találkozásokat, hiszen ez igen jó alkalom egymás megismerésére. A sportmozgalom a szakszervezeti munkának szerves része és ezt a jövőben is folytatni fogjuk.

A miskolci – minden tekintetben igen jól sikerült – III. Országos Sportnapok rendezvénye az erdész himnusz eléneklésével ért véget.

(K. F.)

A Zalaerdő Rt. Sportolói az idei vetélkedésen is nagyszerű teljesítményt nyújtottak. Sakks csapatuk már harmadik éve viszi el az első díjat. Kispályás labdarúgó csapatuk második alkalommal lett tornabajnok. A képen a háromszoros győztes sakks csapat tagjai. Balról: Papp Nándor, Németh Diana, Németh József. (fotó: Bekő György)

III. Országos Sportnapok, Miskolc

FÉRFI LÖVÉSZET EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

Név	Csapat	Pontszám		Össz.:	Helyezés
		Fekvő	Álló		
Rimaszécsi László	ÉSZAKERDŐ	87	87	174	I.
Varga László	ÉSZAKERDŐ	88	84	172	II.
Csontos Béla	ÉSZAKERDŐ	83	82	165	III.
Macsek Lajos	Bp. Erdőfelügy.	78	82	160	IV.
Varga Tibor	ÉSZAKERDŐ	87	71	158	V.
Babos Imre	Gemenc Rt. Baja	84	73	157	VI.
Mester András	ÉSZAKERDŐ	80	75	155	
Szentpéteri Sándor	ÁESZ központ Bp.	78	79	155	
Dudás Béla	MEFAG Rt.	91	63	154	
Tanyi Győző	NYÍRERDŐ Rt.	79	74	153	
Maros László	ÉSZAKERDŐ	79	73	152	
Gaál Sándor	ZALAERDŐ Rt.	68	79	147	
Mató Elemér	ZALAERDŐ Rt.	73	73	146	
Kakukk János	MEFAG Rt.	71	74	145	
Papp Mihály	NYÍRERDŐ Rt.	81	63	144	
Perjás Béla	Mecseki EFA Rt.	67	76	143	
Zbigniew Grabalowski	Lengyel vendégek	67	74	141	
Tesch Tamás	Tanulmányi E. Rt.	78	63	141	
Szenek József	Kiskunsági E. Rt.	65	76	141	
Kiszály Gábor	MEFAG Rt.	75	64	139	
Kovács Endre	ZALAERDŐ Rt.	62	76	138	
Nádas József	ÁESZ Kaposvári Ig.	67	71	138	
Máté Róbert	Somogyi E. Rt.	60	76	136	
Madácsi Sándor	Kiskunsági E. Rt.	60	75	135	
Bokros Lajos	ÉSZAKERDŐ	77	58	135	
Varga György	ÁESZ Kaposvári Ig.	60	75	135	
Gál Sándor	ÁESZ Eger	62	73	135	
Dienes Tibor	NYÍRERDŐ Rt.	58	76	134	
Doros István	MEFAG Rt.	54	79	133	
Pohoti Ferenc	IPOLYERDŐ Rt.	64	68	132	
Rapatyi Rezső	ÁESZ Kaposvári Ig.	62	70	132	
Horváth József	NYÍRERDŐ Rt.	67	64	131	
Csavics János	Somogyi E. Rt.	71	59	130	
Hegyí Higin	ÁESZ központ Bp.	44	83	127	
Besze László	MEFAG Rt.	79	46	125	
Kurucz Péter	Tanulmányi E. Rt.	65	55	120	
Fucskár Gábor	Mecseki EFAG Rt.	51	66	117	

III. Országos Sportnapok, Miskolc

FÉRFI LÖVÉSZET EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

Név	Csapat	Pontszám			Helyezés
		Fekvő	Álló	Össz.:	
Házi János	NEFAG Rt.	67	44	111	
Golobits István	Mecseki EFAG Rt.	44	67	111	
Bodnár Tamás	ÉSZAKERDŐ	51	60	111	
Dr. Gaál György	Bp. Erdőfelügy.	60	50	110	
Simon László	Kiskunsági E. Rt.	30	74	104	
Gyenes István	MEFAG Rt.	44	58	102	
Molnár István	NEFAG Rt.	42	60	102	
Mihály László	Somogyi E. Rt.	39	62	101	
Orosz Gyula	ÉSZAKERDŐ	49	47	96	
Göde József	Tanulmányi E. Rt.	53	39	92	
Donkó Ferenc	NEFAG Rt.	38	51	89	
Veperdi Gábor	ERTI Budapest	40	48	88	
Bujtás Zoltán	ERTI Budapest	22	65	87	
Halász Gábor	ÁESZ központ Bp.	21	58	79	
Valkai Ferenc	Gemenc Rt. Baja	9	53	62	
Schmotzer András	MEFAG Rt.	19	41	60	
Susán János	IPOLYERDŐ Rt.	2	55	57	
Bede Zoltán	NYÍRERDŐ Rt.	23	25	48	
Luib Nándor	ERTI Budapest	0	39	39	
Csabai István	IPOLYERDŐ Rt.	7	29	36	
Kecskeméti Zoltán	ÉSZAKERDŐ	35	0	35	
Karakas Attila	NEFAG Rt.	1	32	33	
Lestár János	NEFAG Rt.	8	16	24	
Dudár Péter	ÁESZ központ Bp.	14	0	14	
Fritsch Ottó	Bp. Erdőfelügy.	0	11	11	

III. Országos Sportnapok, Miskolc

NŐI LÖVÉSZET EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

Név	Csapat	Pontszám		Össz.:	Helyezés
		Fekvő	Álló		
Varga Józsefné	ÉSZAKERDŐ Rt.	73	69	142	I.
Math Imréné	MEFAG Rt.	78	58	136	II.
Fejes Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	81	51	132	III.
Kovács Gyuláné	MEFAG Rt.	69	47	116	IV.
Szoboszlai Tiborné	ÉSZAKERDŐ Rt.	65	49	114	V.
Varga Jánosné	MEFAG Rt.	54	55	109	VI.
Bak Julianna	ÉSZAKERDŐ Rt.	57	44	101	
Mihály Lászlóné	SEFAG Rt.	27	60	87	
Susán Jánosné	IPOLYERDŐ Rt.	45	41	86	
Titkó Miklósné	ÉSZAKERDŐ Rt.	52	29	81	
Mihály Bernadett	SEFAG Rt.	30	44	74	
Máténé Mimkó Csilla	SEFAG Rt.	41	32	73	
Veress Jánosné	NYÍRERDŐ Rt.	24	47	71	
Kovácsné A. Andrea	ERTI Budapest	12	57	69	
Ticsinyina Ludmilla	NEFAG Rt.	27	37	64	
Nádai Tamásné	SEFAG Rt.	19	37	56	
Pintyili Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	6	50	56	
Bekőné Varró Valéria	ZALAERDŐ Rt.	23	33	56	
Sándorné Somlai Kitti	KEFAG	25	30	55	
Kovács Gyuláné	NEFAG Rt.	11	38	49	
Pócs Istvánné	NEFAG Rt.	15	24	39	
Csernus Anett	KEFAG	20	10	30	
Veress Krisztina	NYÍRERDŐ Rt.	0	30	30	
Polner Katalin	Kiskunsági E. Rt.	23	3	26	
Dajka Ibolya	NYÍRERDŐ Rt.	2	2	4	

NŐI LÖVÉSZET EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

CSAPAT NEVE	Helyezés	Pontszám
ÉSZAKERDŐ 1. CS.	I.	14
MEFAG Rt.	II.	10
ÉSZAKERDŐ 2. CS.	III.	8
SEFAG Rt.	IV.	6
NEFAG Rt.	V.	4
KEFAG Rt.	VI.	2

III. Országos Sportnapok, Miskolc

KISPÁLYÁS LABDARÚGÁS (Végeredmény)

CSAPAT NEVE	Helyezés	Pontszám
ZALAERDŐ	I.	14
ÉSZAKERDŐ 1. CS.	II.	10
ÉSZAKERDŐ 2. CS.	III.	8
SEFAG Rt.	IV.	6
MEFAG Rt. 2.	V.	4
MEFA Rt.	VI.	2

KOSÁRLABDA (Végeredmény)

CSAPAT NEVE	Helyezés	Pontszám
VADEX Rt.	I.	14
VÉRTES Rt.	II.	10
MEFA Rt.	III.	8
SEFAG Rt.	IV.	6
NYÍRERDŐ Rt.	V.	4
ERTI Bp.	VI.	2

FÉRFI ASZTALITENISZ EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

NÉV	Csapat	Helyezés
Bernáth János	MEFAG Rt.	I.
Csépán Gusztáv	IPOLYERDŐ Rt.	II.
Daróczi Péter	IPOLYERDŐ Rt.	III.
Nagy László	ÉSZAKERDŐ Rt.	IV.
Androsics Zoltán	SEFAG Rt.	V.
Várhegyi Károly	SEFAG Rt.	VI.

CSAPAT NEVE	Helyezés
IPOLYERDŐ Rt.	I.
ÉSZAKERDŐ Rt. 1.	II.
SEFAG Rt.	III.
ERTI Bp.	IV.
ÉSZAKERDŐ Rt. 2.	V.
ÉSZAKERDŐ Rt. 3.	VI.

NŐI ASZTALITENISZ EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

NÉV	Csapat	Helyezés
Csókáné Szabados Ildikó	ERTI	I.
Andrisz Zsóka	SEFAG Rt.	II.
Kovács Pálné	ÉSZAKERDŐ Rt.	III.
Veres Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	IV.
Sós Tamásné	ÉSZAKERDŐ Rt.	V.
Szántó Péterné	ERTI	VI.

CSAPAT NEVE	Helyezés
ERTI	I.
ÉSZAKERDŐ Rt. 1.	II.
ÉSZAKERDŐ Rt. 2.	III.
IPOLYERDŐ Rt.	IV.
MEFAG Rt.	V.
SEFAG Rt.	VI.

III. Országos Sportnapok, Miskolc

FÉRFI SAKK EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

NÉV	Csapat	Helyezés	CSAPAT NEVE	Helyezés
Papp Nándor	ZALAERDŐ Rt.	I.	ZALAERDŐ Rt.	I.
Tomas Olenderek	VENDÉG	II.	MEFAG Rt. 1.	II.
Németh József	ZALAERDŐ Rt.	III.	ÉSZAKERDŐ Rt.	III.
Kormos József	MEFAG Rt.	IV.	IPOLYERDŐ Rt.	IV.
Járdán Antal	MEFAG Rt.	V.	KEFAG Rt.	V.
Németh Diána	ZALAERDŐ Rt.	VI.	MEFAG Rt. 2.	VI.

NŐI SAKK EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

NÉV	Csapat	Helyezés	CSAPAT NEVE	Helyezés
Madarász Endréné	SOMOGYI E. Rt.	I.	ÉSZAKERDŐ Rt.	I.
Kurucz Jánosné	ÉSZAKERDŐ Rt.	II.		
Kálmán Éva	MEFAG Rt.	III.		
Kriston Ferencné	ÉSZAKERDŐ Rt.	IV.		
Csermely Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	V.		

FÉRFI TENISZ EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

NÉV	Csapat	Helyezés	CSAPAT NEVE	Helyezés
Hrubecs Péter	IPOLYERDŐ Rt.	I.	IPOLYERDŐ Rt.	I.
Komoróczy Zsolt	IPOLYERDŐ Rt.	II.	MEFA Rt.	II.
Simon Péter	SEFAG Rt.	III.	ÉSZAKERDŐ Rt.	III.
Kató Zsolt	MEFA Rt.	IV.	ERTI	IV.
Pótor Miklós	ERTI Bp.	V.	KEFAG Rt.	V.
Sárvári János	ERTI Bp.	VI.		

NŐI TENISZ EGYÉNI VERSENY

NÉV	Csapat	Helyezés
Hernandez Valentina	VÉRTESI E. RT.	I.
Merczelné Puskás Beáta	SEFAG Rt.	II.

III. Országos Sportnapok, Miskolc

NŐI TEKE EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

Név	Csapat	Pontszám		Pontszám		Összesen	Helyezés
		10 teli I.	10 tar. I.	10 teli II.	10 tar. II.		
Prókai Jánosné	ÉSZAKERDŐ Rt.	53	17	48	18	136	I.
Skultéti Mária	NEFAG Rt.	34	18	47	13	112	II.
Szabó Eszter	ÉSZAKERDŐ Rt.	45	8	33	25	111	III.
Hajas Tiborné	NEFAG Rt.	18	9	41	27	95	IV.
Nádudvari Gabriella	MEFAG Rt.	35	17	35	8	95	V.
Pap Kálmánné	NEFAG Rt.	30	15	30	16	91	VI.
Bolla Tamásné	VÉRTESI E. Rt.	15	8	46	16	85	
Lovas Gáborné	NYÍRERDŐ Rt.	31	17	26	8	82	
Barnóczki Béláné	ÉSZAKERDŐ Rt.	26	9	40	6	81	
Mályus Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	23	16	32	8	79	
Bolla Bernadett	VÉRTESI E. Rt.	20	14	33	11	78	
Mezőné Balázs Éva	VÉRTESI E. Rt.	27	8	35	7	77	
Lénártné Orliczki Judit	ÉSZAKERDŐ Rt.	21	8	35	7	71	
Tasi Lászlóné	ÉSZAKERDŐ Rt.	27	7	27	8	69	
Ecsegi Istvánné	ÉSZAKERDŐ Rt.	30	8	22	8	68	
Bíró Károlyné	MEFAG Rt.	24	8	28	7	67	
Galvácsné Kertész Viki	ÉSZAKERDŐ Rt.	16	14	19	17	66	
Stadinger Jánosné	SEFAG Rt.	23	8	27	8	66	
Ocskó Edina	MEFAG Rt.	25	7	14	16	62	
Czövek Tímea	MEFAG Rt.	14	9	19	17	59	
Nyilasi Judit	MEFAG Rt.	16	7	20	14	57	
Földesi Antalné	ÉSZAKERDŐ Rt.	14	8	23	7	52	
Kádas Gáborné	ÉSZAKERDŐ Rt.	6	8	30	8	52	
Czövek Beatrix	MEFAG Rt.	10	8	4	7	29	

CSAPAT NEVE	Helyezés	Pontszám
NEFAG Rt.	I.	14
ÉSZAKERDŐ 3. CS.	II.	10
ÉSZAKERDŐ 1. CS.	III.	8
VÉRTESI E. Rt.	IV.	6
ÉSZAKERDŐ 2. CS.	V.	4
MEFAG Rt.	VI.	2

III. Országos Sportnapok, Miskolc

FÉRFI TEKE EGYÉNI ÉS CSAPATVERSENY

Név	Csapat	Pontszám		Pontszám		Összesen	Helyezés
		10 teli I.	10 tar. I.	10 teli II.	10 tar. II.		
Miklai Tibor *	Somogyi E. Rt.	53	16	53	15	137	I.
Wéber László	Somogyi E. Rt.	52	26	39	17	134	II.
Székely Attila *	NEFAG Rt.	45	30	37	14	126	III.
Bukovszki László I	ÉSZAKERDŐ Rt.	50	18	42	16	126	IV.
Hernádi Attila	Vértesi E. Rt.	47	16	52	9	124	V.
Balikó János	ERTI Budapest	47	17	42	17	123	VI.
Hartdéken Zoltán	Vértesi E. Rt.	52	17	42	8	119	
Mézes Lajos *	Kiskunsági E. Rt.	46	17	41	14	118	
Tóth Attila	Kiskunsági E. Rt.	37	6	48	14	105	
Bujtás Zoltánné	ERTI Budapest	34	8	39	23	104	
Gilicze Péter	BÁCS-FA Kft.	34	17	37	16	104	
Barta László I	MEFAG Rt.	33	16	33	18	100	
Seres Árpád *	Vértesi E. Rt.	32	18	35	14	99	
Komoróczy Péter	IPOLYERDŐ Rt.	21	16	45	17	99	
Fülöp Ferenc	MEFAG Rt.	39	9	39	8	95	
Kiss Béla	Kiskunsági E. Rt.	33	15	38	9	95	
Szántó Péter	ERTI Budapest	31	17	38	8	94	
Kovács Gyula I	ÉSZAKERDŐ Rt.	27	25	33	8	93	
Tóth László I	MEFAG Rt.	36	8	32	16	92	
Hutter László I	ÉSZAKERDŐ Rt.	30	19	25	11	85	
Orosz Gyula II	ÉSZAKERDŐ Rt.	25	15	37	6	83	
Szívós Béla II *	ÉSZAKERDŐ Rt.	28	8	32	8	76	
Szekeres Imre	Somogyi E. Rt.	27	8	28	8	71	
Alberti István II	ÉSZAKERDŐ Rt.	29	8	26	8	71	
Jung László I *	MEFAG Rt.	28	8	14	8	58	

CSAPAT NEVE	Helyezés	Pontszám
SEFAG Rt.	I.	14
VÉRTESI E. Rt.	II.	10
ERTI Bp.	III.	8
KEFAG Rt.	IV.	6
ÉSZAKERDŐ 1. CS.	V.	4
MEFAG Rt.	VI.	2

Tanévnyitó a Soproni Egyetemen

Szeptember 9-én tartotta tanévnyitó és doktoravató tanácsulását a *Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem*. Az ünnepség a himnusz elénekzése után *Dr. habil. Koloszar József* rektor tanévnyitó ünnepi beszédével kezdődött. Ezután igen sokrétű, tartalmas program következett, melynek keretében különböző díjak átadására került sor.

Az ünnepi tanévnyitó Egyetemi Tanácsülésen:

HONORIS CAUSA

doktorrá avatja:

DR. SOLYMOS REZSŐ

okleveles erdőmérnököt, címzetes egyetemi tanárt,

az MTA levelező tagját,

DR. KUBINSZKY MIHÁLY

okleveles építésmérnököt, Prof. emeritus egyetemi tanárt,

a műszaki tudományok doktorát.

„PRO UNIVERSITATE SOPRONIENSI”

kitüntetésben részesültek:

DR. RUDOLF PATT

okleveles faipari mérnök, egyetemi magántanár,

tudományos tanácsos,

BAKONYI GÁBOR

okleveles faipari mérnök, a FALCO Sopron Kft.

ügyvezető igazgatója.

SOPRONI EGYETEM KIVÁLÓ DOLGOZÓJA

kitüntetést kapta:

TAKÁCS GYÖRGY GÁBOR *nyugalmazott nyelvtanár.*

EMBER AZ ERDŐÉRT ALAPÍTVÁNY

emlékérmeket kaptak:

Prof. emeritus **DR. SZODFRIDT ISTVÁN** *erdőmérnök,*

KONDOR ENDRE *erdőmérnök,*

SZASZIK MÁRIA *erdőmérnök,*

BUJTÁS ZOLTÁN *erdésztechnikus.*

Többen részesültek „Gyémánt és Arany” Oklevélben, **dr. Szeless István** „Vas Oklevélben”. „Alma Mater” emlékéremben 6 fő részesült.

A tanévnyitó ünnepség előtt az Egyetem hősi halottaira emlékeztek a főépület aulájában. A megemlékezést **dr. Mészáros Károly** rektorhelyettes tartotta.

Az Erdészeti Tudományos Intézet 100 éves fennállásának Jubileumi Emlékülése

Szeptember 15-én a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében tartotta 100 éves fennállásának jubileumi emlékülését az ERTI. Az emlékülésen ünnepi beszédet mondott: *dr. Führer Ernő*, az Intézet főigazgatója.

Köszöntőt tartottak:

a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium,

a Magyar Tudományos Akadémia,

az Országos Erdészeti Egyesület,

a Soproni Egyetem,

a JURFO és a külföldi társintézmények képviselői.

Az ünnepségen ERTI jubileumi emlékérmek és emléklapok átadására is sor került.

Akadémiai székfoglaló

A Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományi Osztályának rendezésében szeptember 15-én az MTA dísztermében tartotta *Dr. H. C. Dr. Solymos Rezső*, az MTA levelező tagja székfoglaló előadását, melynek címe: „*Erdőnevelési és fatermelési kutatások eredményei, alkalmazásuk az erdészeti gyakorlatban*”.

Nemzetközi kapcsolataink

Szakszervezetünk nemzetközi kapcsolatait a júniusban rendezett kongresszuson a küldöttek jónak tartották, megerősítették, s az új vezetőséget felhatalmazták annak folytatására.

Nemzetközi kapcsolataink továbbra is – *elsősorban a környező országokra korlátozódnak*, hiszen a Kárpát-medencében az erdészet és a fafeldolgozás szinte azonos problémával küzd. A másik terület, ahol kapcsolatainkat erősítjük, az *Erdészeti-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezeti Világszövetségén* (IFBWW, melynek székhelye Genfben van és 1994-től teljes jogú tagjai vagyunk) *keresztül bonyolódik*. Így sikerült néhány nyugat-európai (svéd, norvég) erdészeti és faipari szakszervezettel is kapcsolatot kiépíteni.

Az alábbiakban röviden tájékoztatjuk olvasóinkat a legutóbbi időszak legfontosabb nemzetközi vonatkozású eseményeiről.

Látogatás a Szlovák Szakszervezetnél

A magyar és szlovák küldöttség. Balról: Nemes József, Barta László, Borislav Majtán, Dusan Tels, Anton Bystron.

A Szlovák Erdészeti, Faipari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezeti Szövetség elnökének meghívására Barta László, az

EFDSZ elnöke és Nemes József gazdasági vezető hivatalos, baráti látogatást tett Szlovákiában. A kétnapos találko-

zóra Turčianské Teplicén került sor, ahol delegációnk Borislav Majtán elnökkel és Anton Bystron, az Erdészeti Szekció titkárával tárgyalt.

A megbeszélésen értékelték a két szakszervezet közötti kapcsolatot, amelyet jónak, igen hasznosnak ítélték meg. Megvitatták a további együttműködés eddig jól bevált formáinak folytatását, ezen kívül egy fontos kérdésben állapodtak meg.

A Világszövetség anyagi támogatásával a Norvég és Szlovák Erdészeti és Faipari Szakszervezet szervezésében 1998. október 5–9. között az EFDSZ 25 fő szakszervezeti tisztségviselőjének részére tanfolyamot rendeznek a Szlovák Köztársaságban.

Lengyel szakszervezeti delegáció látogatása hazánkban

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete és a SE-FAG Rt. gazdasági és szakszervezeti vezetésének meghívására lengyel szakszervezeti delegáció látogatott Magyarországra. A delegáció tagjai voltak: Jerzy

Przybylski, a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezetének elnöke, Stefan Krejmer, elnökségi tag és Wiesław Vańkiewicz, a szakszervezet kryniciai szanatóriumának igazgatója.

A vendégek Barta László el-

nökkel és Herczeg Miklós főtítkárral részletesen megvitatták a két szakszervezet közötti több éves együttműködés tapasztalatait, s megállapították, hogy mindkét fél számára igen hasz-

(folytatás a 14. oldalon)

(folytatás a 13. oldalról)

nosak, nemcsak szakmai területen, hanem a lengyel-magyar barátság elmélyítése, további erősítése szempontjából is.

Megállapodtak abban, hogy az eddigi jó kapcsolatot a jövőben is fenntartják, fejlesztik, elsősorban a csere-üdültetések szervezésével, a sportkapcsolatok bővítésével.

A budapesti megbeszélések után a vendégek kétnapos látogatást tettek a SEFAG Rt-nél, ahol *Bóna József* vezérigazgató és *Csávicz János* VSZB-titkár, az EFDSZ alelnöke fogadta őket. A SEFAG munkájáról *Bóna József* adott tájékoztatást, majd sokoldalú, hasznos megbeszélést folytattak.

A vendégek ezek után részt vettek a SEFAG Rt. sportnapján, amely ebben az évben Marcaliban került megrendezésre. Látogatásuk befejezéséként megtekintették a balatonszántódi üdülőt és megállapodtak abban, hogy a jövőben csereüdülést szerveznek.

Lengyel vendégeink Marcaliban.

Balról: *Jerzy Przybylski*, *Bóna József*, *Stefan Krejmer*, *Wiesław Wańkiewicz*, *Herczeg Miklós*

(fotók: *Detrich M.*, *Krizsán F.*)

Megbeszélések a Cseh Szakszervezet vezetőivel

A közelmúltban szakszervezetünk meghívására 2 na-

pos, hivatalos, baráti látogatást tett hazánkban a Cseh Er-

dészeti, Faipari, Papíripari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének delegációja, melyet a szövetség elnöke, *ing. Rudolf Kyncl* vezetett. Tagjai voltak: *Zdeňek Pecha*, az Erdészeti Szakszervezet elnöke és *Karel Krejčí* manager.

A cseh szakszervezet vezetői megbeszélést folytattak *Herczeg Miklós* főtítkárral. Értékeltek a két szakszervezet közötti együttműködést, melyet mindkét fél jónak, hasznosnak ítélt meg. A továbbiakban megvitat- ták a jövőbeni együttműködés

A cseh szakszervezeti delegáció. Balról: *Karel Krejčí*, *Zdeňek Pecha*, *ing. Rudolf Kyncl*.

(folytatás a 15. oldalon)

(folytatás a 14. oldalról)

lehetőségét és a következőkben állapodtak meg:

– *A jövőben is megszervezik a szakszervezeti tisztségviselők nagyobb létszámú, valamint a kisebb 3–4 fős csere tanulmányutakat.*

– *Rendszeresen tájékoztatják egymást a két szakszervezet tevékenységéről, megküldik egymásnak a különböző írásos anyagokat (pl.: kollektív szerződés).*

– *Együttműködnek a Világszövetségben, melynek mindkét szakszervezet teljes jogú tagja.*

– *A Cseh Erdészeti Szakszer-*

vezet képviselői is részt vesznek az EFDSZ által szervezett sportnapokon.

Cseh barátaink budapesti látogatásuk alatt felkeresték az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetét, ahol megbeszélést folytattak Csorvás József és Mihaluch Antal szakszervezeti vezetőkkel.

Mint korábban már jeleztük, az EFDSZ is tagja a Világszövetségnek, mely több, mint 6 millió tagot tömörít és 120 országban van jelen. A mi szakszervezetünk a 9. cso-

portban, a közép-kelet-európai régióban van, melynek vezetője ing. Rudolf Kyncl és székhelye Prágában van. E régió jövőbeni együttműködéséről, annak bővítéséről „hármast” találkozóra került sor a csehországi Fridek-Mistekben. Ezen a megbeszélésen magyar részről Barta László elnök és Herczeg Miklós főtitkár, lengyel képviselőként Jerzy Przybylski elnök, a vendéglátók részéről Rudolf Kyncl elnök és Karel Krejčí manager vett részt.

Orosz szakszervezeti küldöttség Magyarországon

Szeptember elején tett látogatást hazánkban a FÁK-országok Erdészeti Szakszervezeti Szövetségének delegációja. A küldöttséget Viktor P. Karniushin elnök vezette. Tagjai voltak: Nina Ogurcova, a Szövetség Revíziós Bizottságának elnöke, és Vadim D. Sibilyov, az Ukrán Erdészeti tagszövetség elnöke.

Vendégeinket Budapesten Herczeg Miklós főtitkár fogadta. A hivatalos itt tartózkodásuk

alatt megbeszélést folytattak a szakszervezetek közötti kapcsolatokról, s megállapították, hogy ezek mindkét fél számára hasznosak. Egyeztették a jövőbeni együttműködés lehetőségeit. Több napos vidéki program keretében ellátogattak Tatabányára, ahol Hegyi István a Vértesserdő Rt. vezérigazgató-helyettese adott tájékoztatást az erdőgazdaságnál folyó munkáról. Későbbiekben a Balaton-part

néhány nevezetességgel ismerkedhettek meg, majd Kaposvárra utaztak, ahol Vízvári István, a SEFAG Rt. vezérigazgató-helyettese volt a kísérőjük, Csávics János VSZB-titkárral, az EFDSZ alelnökével. A szakmai megbeszélés után a delegáció ellátogatott Kardosfára, megtekintették a Senna-i Skanzent, valamint Kaposvár nevezetességeit.

Vidéki programjukat Székesfehérváron, a VADEX Rt.-nél folytatták. Itt Balsay Miklós vezérigazgató, Kiss József SzB-elnök és Kálmán József SzB-titkár, az EFDSZ elnökség tagja fogadták a vendégeket, s adtak részletes információt az Rt. gazdasági és szakszervezeti munkájáról. A baráti beszélgetést követően ellátogattak a bárándi vadászházba és Székesfehérvár kulturális emlékeivel ismerkedhettek meg.

Vendégeink hazautazásuk előtt Budapesten még rövid megbeszélést folytattak Nemes Józseffel, az EFDSZ gazdasági vezetőjével, majd rövid városnézés után hazautaztak. (krizsán)

Az orosz delegáció az EFDSZ székházában. Balról: Vadim D. Sibilyov, Nina Ogurcova, Viktor P. Karniushin, Herczeg Miklós

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének elnöksége

Szeptember közepén a MEFAG Rt. balatonlellei üdülőjében tartotta első ülését az EFDSZ júniusi kongresszusán megválasztott új elnökség.

Az ülésen, a 9 fős elnökségből az alábbiak jelentek meg: *Barta László, Császárné Bányász Katalin, Csávicz János, Dudás Péter, Herczeg Miklós, Kálmán József, Nagy József.* (Farkas Attila, aki időközben a Mecsekerdő Rt.-től más munkahelyre távozott, hiányzott az ülésről.)

Barta László elnök üdvözölte az elnökség tagjait, majd röviden értékelte a kongresszust és az eltelt időszak másik fontos eseményét, a sportnapokat.

A kongresszusról – többek között – elmondotta, hogy *úgy az előkészítés, mint a lebonyolítás igen aktív, jó hangulatú, zökkenőmentes volt.*

A küldötteken kívül, nagy számban képviseltették magukat a partnerszervezetek is. A kongresszusi hozzászólások, az ott hozott állásfoglalások megerősítettek abban, hogy a megkezdett úton továbbhaladva folytatjuk azt a munkát, amely elősegíti szakszervezeti tagságunk, a munkavállalók élet- és munkakörülményeinek további javítását.

Megköszönte az elnökség tagjainak és rajtuk keresztül a szakszervezeti tisztségviselőket,

az egész tagságnak a kongresszusért végzett lelkes munkáját, egyben kérve mindenkit az előttünk álló feladatok megoldásához nyújtandó segítségre, mert további munkánk csak így lehet eredményes.

Az idén megrendezett *III. Erdészeti és Faipari Szakszervezeti Sportnapokat* értékelve, elmondotta, hogy *azok minden tekintetben elérték céljukat, igen jól sikerültek, s a jövőben is szükséges ezek megszervezése.* Ügyelni kell azonban arra, hogy a sportnapok továbbra is elsősorban szakszervezetünk rendezvénye legyen.

Az elmondott két fontos eseményhez hozzászólt: *Csávicz János, Dudás Péter, Herczeg Miklós és Németh József.*

Barta László tájékoztatója után *Csávicz János* alelnök ismertette az elnökséggel a FÉT szeptember 10-i alakuló ülésének eseményeit.

Az elnökségi ülés további részében *Herczeg Miklós* főtitkár adott részletes tájékoztatást az alábbi témákban:

- az Ágazati Kollektív Szerződésről,
- partnerszervezeteinkkel való kapcsolatainkról,
- az üzemi Tanácsi választásokról, s az ezzel kapcsolatos feladatokról,

(folytatás a 17. oldalon)

Az elnökség tagjai az üdülő udvarán. Ülősor balról: *Csávicz János, Nagy József, Császárné Bányász Katalin, Herczeg Miklós.* Állnak, balról: *Barta László, Kálmán József, Németh József, Dudás Péter.*

(fotó: Krizsán Ferenc)

(folytatás a 16. oldalról)

Ülést tartott az EFDSZ elnöksége

- nemzetközi kapcsolatainkról,
- szakszervezeti tisztségviselőink októberi továbbképzéséről,
- választott testületeink további munkájáról,
- alapszervezeteink feladatairól,
- szakszervezetünk pénzgazdálkodásáról, a tagságszám, szervezettség kérdéséről,
- a bérek helyzetéről, a bértárgyalásokkal kapcsolatos teendőkről,
- az egyenruha kérdéséről, ezzel kapcsolatos feladatokról.

A főtitkári tájékoztatót igen aktív vita követte, amelynek keretében a feladatokat tagozatokra bontva határozták meg.

A vitában elhangzott kérdésekre a főtitkár, illetve az elnök válaszolt, majd az elnökség a következőkben foglalt állást.

- Ebben az esztendőben két alkalommal (október és december) országos össztitkári értekezletet kell tartani.
- Elnökségi üléseket szükség szerint, de legalább havonta egy alkalommal össze kell hívni.
- December elejéig tagozati üléseket kell tartani, melyen a sajátosságainak

megfelelő részletes programot kell összeállítani.

- A módosított Ágazati Kollektív Szerződést aláírás után ki kell küldeni az alapszervezeteknek.
- A Világszövetség finanszírozásával 25 fő tisztségviselőnk továbbképzésen vesz részt a Szlovák Köztársaságban.
- Az Üzemi Tanácsi választásokra a felkészülést, illetve felkészítést minden szinten meg kell kezdeni.
- Az alapszervezetek pénzügyi gazdálkodását át kell tekinteni, felül kell vizsgálni.
- Az egyenruha kérdésében – különös tekintettel a faiparban dolgozókra – sürgősen tárgyalni kell az illetékesekkel.
- Az erdőtelepítési program folytatását – lehetőségeinkhez mérten – a jövőben is támogatni fogjuk.
- Az EFDSZ választott testületeinek üléséről az Erdészeti és Faipari Híradón kívül rövid emlékeztetőben is tájékoztatni kell az alapszervezetek titkárait.

Az első, alakuló elnökségi ülés Barta László összefoglalójával, illetve zárásával ért véget.

(K. F.)

Megtartotta alakuló ülését a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság

Szeptember végén (lapzártá után) Budapesten tartotta ülését az EFDSZ Pénzügyi Ellenőrző Bizottsága. A 3 fős PEB, melynek elnöke Kolozsvári Ákos, tagjai: Apatóczy Istvánné és Göde József megbeszéléseiről a következő számunkban adunk részletes tájékoztatást olvasóinknak.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete

1061., Budapest, Jókai tér 9.
Tel.: 3314-369 Fax: 374-3025

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtitkára

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László,
dr. Csötönyi József,
Fritsch Ottó,
Gilicze Péter,
Herczeg Miklós (elnök),
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Főszerkesztő:

Krizsán Ferenc

Készül:

2500 példányban

Nyomtatás:

Etnikum Kiadó és Nyomda Kft.

Felelős vezető:

dr. Mihăiescu György
ügyvezető igazgató

Századvégi erdőügyek

A karnyújtásnyi távolságra lévő 21. évszázad – úgy tűnik – nem indul tiszta lappal erdőügyekben. Számos probléma terheli még majd a harmadik évezred első évtizedét (vagy évtizedeit), mire lezárul az erdőprivatizáció és rendezett erdő- és tulajdonviszonyok alakulnak ki.

Működésképtelen magántulajdonú erdők

A rendelkezésre álló adatok szerint erdeink 61%-a köztulajdonban van (állami és közösségi), 39%-a pedig magántulajdonban (lesz). A privatizáció lezárultával – vélhetően – a jelenlegi arányok módosulni fognak és a jelenleginél nagyobb arányt képviselnek a magántulajdonú erdők. A 733 ezer hektárnyi magántulajdonú erdő 49,9%-a (366 ezer hektár) működésképtelen, azaz ezeket az erdőket az erdészeti szakhatóság – úgymond – nem „regisztrálta” (nem vette nyilvántartásba) különböző okok miatt. Bennük erdőgazdálkodás nem folyik. A tulajdoni rendezetlenség, a gazdátlanság, az erdőőrzés hiánya stb. szinte felbecsülhetetlen károk forrása. Sérül az erdő, mint ökológiai rendszer, kár éri az erdő tulajdonosát és vele együtt a társadalmat is. Ennek a nemkívánatos, áldatlan erdőállapot kiváltó okát a Polgári Törvénykönyv (PtK) vonatkozó paragrafusának eltérő értelmezésében kell keresni. Ez a jogszabályi előírás nagymértékben befolyásolja az erdőtulajdonosok mozgásterét. A szaktárca (FVM) véleménye szerint az erdő haszonbérbeadásához – ezenkívül az erdőkezelői megbízáshoz, társult erdőkezelő szervezet létrehozásához is – kivéve az erdőbirtokossági társulatot – az erdőtulajdonosok egyhangú döntése – 100%-os konszenzusa – szükséges, ami gyakorlatilag megvalósíthatatlan. Az Igazságügyi Minisztérium (IM) állásfoglalása szerint az egyhangú döntés helyett az erdőtulajdonosok szótöbbsége is elegendő. Ez a huzavona végül is egy stagnáló, működésképtelen er-

dőállapot kialakulásához vezetett. Méltán felmerül az a kérdés, hogy kinek érdeke a közel 370 ezer hektárnyi erdő működésképtelenségének a fenntartása?

Működőképes magántulajdonú erdők

A magántulajdonú erdők 50,1%-a (367 ezer hektár) működőképes, azaz bennük egyéni vagy társult formában valamilyen színvonalú erdőgazdálkodás folyik. A működőképes magántulajdonú erdőkről az 1. táblázat nyújt áttekintést.

A társult erdőgazdálkodási formákat a 2. táblázat mutatja be.

A társult erdők és a szövetkezeti erdészeti egybevetését a 3. táblázat tartalmazza.

A táblázatok erdőügyi üzenete

– A magántulajdonú erdőkben meghatározó a társult formában (77%) történő erdőgazdálkodás. (1. táblázat)

– A társult erdőgazdálkodási formák között a legnagyobb arányt a szövetkezeti erdészeti (44%) képviseli (2. táblázat). A szövetkezeti erdészeti nem jogi személyiségű gazdálkodó szervezet. A szövetkezet a tagjainak erdejét haszonbérli és bennük üzem- (erdő-) tervszerinti tevékenységet folytat, általában önálló üzemi keretek között.

– Az erdőszövetkezet – sajnálatos módon – igen alacsony arányt (5%) képvisel a társult erdőgazdálkodási formák között (2. táblázat). Mögötte – alapvetően – a szövetkezetellenesség húzódik meg. Az erdőbirtokossági társulatok aránya – véleményem szerint – kissé eltúlzott. A tapasztalatok szerint erdőbirtokossági társulatok ott is alakultak, ahol ennek semmiféle előzménye, hagyománya nem volt. A szakma eleinte inkább az erdőbirtokossági társulatok alakítását szorgalmazta, idegenkedett az erdőszövetkezetek-

1. táblázat

Az erdőgazdálkodás formája	Terület 1000 ha	%
Egyéni	86	23
Társult	281	77
Összesen:	367	100

(Forrás: Erdőgazdaság és Faipar, 1998. május)

2. táblázat

Megnevezés	Terület 1000 ha	%	Átlagos erdőterület, ha
Erdőszövetkezet	13	5	277
Erdőbirtokossági társulat	85	30	98
Szövetkezeti erdészeti	123	44	240
Megbízásos	39	14	13
Egyéb (gazdasági társaság)	21	7	86
Összesen:	281	100	61

(Forrás: Erdőgazdaság és Faipar, 1998. május)

tól. A szakmai gondolkodásban mára eltűnt ez az idegenkedés. Az 1997. évi erdőállomány-gazdálkodásról készült tájékoztatóban azt olvashatjuk, hogy „A társult erdőgazdálkodás kialakulásával, működésének hatékony eszközeként pozitív diszkriminatív támogatásban, illetve adókedvezményben kellene részesíteni a hosszú távú erdőgazdálkodásnak leginkább megfelelő társulási formákat, az erdőbirtokossági társulást és az erdősövetkezetet.” Meggyőződésem, hogy a hosszú távú erdőgazdálkodás kritériumának a szövetkezeti erdészet is megfelel. A támogatás, az adókedvezmény ezt a formát is illesse meg!

– Az átlagos erdőterület nagysága bizony tarka képet mutat (2. táblázat). Akár összességében (61 hektár), akár az egyes társult formákat tekintve, az átlagos erdőterület nagysága lényegesen alatta van a tíz esztendő előtti termelőszövetkezeti erdők átlagos erdőterületének (402 hektár). A magántulajdonú erdőket ma a néhány hektáros birtoknagyság jellemzi. „Hiányzik a magán nagyerdő tulajdon. Ez sajnálatos körülmény – állapította meg dr. Erwin Nießlein, a Freiburgi Egyetem Erdészeti politikai Intézetének professzora, 1995-ben az Erdészeti Tudományos Intézet jubileumi tudományos ülésén elhangzott előadásában –, mert ennek a nagyerdő tulajdonnak konkrét funkciója van. Ez az egyedüli magánerdő, amelyben szigorúan szakmai-üzemgazdasági elvek alapján lehet gazdálkodni, amely alkalmazza a legmodernebb technikát és ahol nagyfokú innováció figyelhető meg. Az ilyen nagyerdő tulajdonra épülő gazdaságok minden európai országban üdvözlendő kiegészítői, egyúttal konkurenciái az állami erdőgazdaságoknak és úttörő jellegű tevékenységet végeznek a szakmai-műszaki haladás terén.” Ezért indokolt az erdőbirtok-koncentráció. Az erdőgazdálkodás alapfilozófiája nem más, mint a tartamosság hosszútávon történő

fenntartása és a hozam (növedék) folyamatos biztosítása. Mindez csak nagy, összefüggő erdőtömbben valósítható meg. Szétszórt, apró törpebirtokokra nem építhető modern, életképes erdőgazdaság.

– A szövetkezeti erdészet átlagos területe 240 hektár (2. táblázat). Információim alapján a haszonbérrelt legkisebb erdőterület nem éri el az egy hektárt sem (0,6 hektár), a legnagyobb pedig közel 2600 hektár (2580 hektár). Ismert az az eset is, amikor a szövetkezet 33 négyzetméternyi erdőterületre kötött haszonbérleti szerződést.

– A társult erdők területe növekvő tendenciát mutat (3. táblázat). Csökken viszont a szövetkezeti erdészet területe, bár az 1998. évi állapot némi növekedést mutat az előző esztendőhöz viszonyítva. A csökkenés lényegében egy többtényezős folyamat. A szövetkezeti erdészettel való szakítást, felhagyást valaki úgy fogalmazta meg, hogy a szövetkezetek „kifarolnak az erdőből”. Ennek a kifarolásnak oka – többek között – a földkiadó bizottságok számos kívánnivalót hagyó tevékenysége, a már említett jogszabályi huzavona, az erdészeti szakhatóságok szankcionálása, az erdőtulajdonosok magatartása, az erdő alacsony jövedelmezősége, a bérleti díjak és az erdőfenntartási költségek növekedése. A felsorolt negatív tényezők együttes hatására tekintettel valaki úgy summázta véleményét, hogy „Nyűg az erdő.” Az előbbe-

niek az éremnek az árnyoldalára világítottak rá.

– Az éremnek van azonban egy másik, derűsebb oldala is. Ezzel kapcsolatosan csupán néhány megnyilatkozást említek: „Az erdő teszi teljessé a folyamatos foglalkoztatást.”, „Az erdő haszonbérbeadója biztonságot lát a szövetkezetben.”, „A gyenge termőhelyi adottsággal rendelkező térségekben létfontosságú az erdő.” Hangsúlyt kapott az is, hogy a szövetkezeti erdészet a gazdálkodás likviditásának fontos tényezője. Végül csak ennyi csupán: „Lesz jövője!”

– A szövetkezeti erdészet, mint a társult erdőgazdálkodás egyik sajátos formája, modellje több figyelmet érdemel. A ma még működésképtelen erdők nagy része a szövetkezeti erdészet nyújtotta keretekben mihamar működőképessé válhatna. Ebben a formában és modellben – egy ismert államerdészeti szlogen nyomán – „Az erdő jó kezekben” lehet itt is!

Amíg erdők lesznek, lesznek erdőügyek is. Nem mindegy, hogy ezek erdőépítők vagy erdőrombolók. A távozó század utolsó évtizedének erdőprivatizációja sok-sok sérüléssel járt. Bízom abban, hogy az új évszázad begyógyítja az erdő sebeit. A gyógyuláshoz vezető – közel sem dialmenetet jelentő – utat minden bizalommal ellenszélben kell megtenni. Mindezek ellenére mégis „navigare necesse est” – azaz „hajózni” kell.

Dr. Csötönyi József

3. táblázat

Megnevezés	1995	1996	1997	1998 (III. 1.)	Index 98/95%
Társult erdők összesen, 1000 ha	241	249	234	281	116
Szövetkezeti erdészet összesen, 1000 ha	149	156	120	123	82
Szövetkezeti erdészet, %	62	63	51	44	–

(Forrás: Erdőgazdaság és Faipar, 1998. május, Tájékoztató az 1995, 1996, 1997. évi erdőállomány-gazdálkodásról.)

Elakad az erdősítési közmunkaprogram?

Szaporodnak a kérdőjelek. Szeptember közepén több jelzésből arra lehet következtetni, hogy bizonytalan az erdősítési közmunkaprogram folytatása. Az előző kormány „hagyatékában” még ott volt egy kormányhatározat, amely világosan megjelölte, hogy a program 1999. évi finanszírozásához szükséges forrásokat a költségvetési törvény tervezésekor kell előirányozni. Lapzártakor ugyan biztosat még nem lehet tudni a jövő évi büdzsé egyes tételeiről, de az érintett tárcák nem cáfolták azt az értesülésünket, hogy a költségvetés tervezetének összeállításakor nem jelöltek meg forrást a program folytatásához.

Nesze neked kormányprogram, választási ígéret, politikusi nyilatkozat. A költségvetés számsorain ki-pukkadnak a léggömbök. Pillanatnyilag legalábbis így látszik. Mit gondol vajon az az ötezer közmunkás, aki jövőre már erre sem számíthat? Megint leraktuk valaminek az alapjait, amire csak légvárak épül-

nek... Menteni a mentendőt, lehetséges lenne, hogy az 1997/98. évi – a program elindításához – kialakított gyakorlatot folytatva az érintett tárcák „adnák össze” a minimálisan szükséges pénzt. Ez ellen azonban a hivatalok emberei élénken tiltakoznak. Mondván: nagyon fontos az erdőtelepítés, bővíteni kell a foglalkoztatási lehetőségeket, mindenki zöldébb Magyarországot akar – csak ne minisztériumi keretből! Arra pedig kevés az esély – mondják –, hogy a parlamenti vita során ki lehessen csikarni 2–3 milliárdot. Az erdősítési közmunkáknak tehát annyi.

Hasadoznak a hivatalnok szívek, mert tényleg jól indult ez a program, eurokonform, működőképes, elképzelni is gyönyörűség, hogy milyen lenne Magyarország 30 év múlva.

Dehát a fák nem nőnek az égig. Vagy mégis?

A munkát kereső polgár meg káromkodik és füttyörszik... (Halogyi)

Bakonyi Erdők Háza

Szép példáját adta a szakmai összefogásnak az erdészet és a természetvédelem a „Bakonyi Erdők Háza” elnevezést kapott, azonos tárgyú gyűjtemény létrehozásával Bakonybél községben.

A festői tájban fekvő, nagy történelmi múltú település a hegység szívében a régió, s ennél fogva a Magas-bakonyi Tájvédelmi Körzet központja. Évszázados, sőt mondhatni: évezredes múltja és kultusza van itt az erdőnek-fának, a házi faiparnak. Ez a körülmény, a hely szelleme már szinte önmagában is predesztinálta a kis múzeum ide történt telepítését. Ehhez járult azután még egy további szerencsés adottság. A HM Veszprémi Erdőgazdaság Rt. bakonybéli erdészetének tőszomszédságában állt két használaton kívüli, meglehetősen leromlott állapotban levő, de jobbsorsra érdemes, helyi műemléki értékű épület (valaha mindkettő a bakonybéli apátság tulajdona). Az egyik uradalmi lakás volt, a másik pedig – ehhez szorosan

hozzáépülve – egy kétemeletes magtár.

A létesítés előzményei

Amint kalauzunk, Primusz József erdőmérnök, régi bakonyi erdészcsalád sarja, a Magas-bakonyi Tájvédelmi Körzet vezetője elmondta, az akkori Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumnak 1992-ben sikerült kedvező áron megvásárolnia a már-már menthetetlennek látszó, pusztuló épületeket, s 1993-ban meg is kezdődtek a helyreállítási munkálatok. Ezek során gondosan megőrizték az egykori bakonybéli kőműves- és ácsmesterek eredeti, s ma már ugyancsak múzeumi látványosságnak számító építési szerkezeteit. A szakszerűen, érzékkel végrehajtott restauráció eredményeként ma már megkapóan szép és a régiségi bensőséges hangulatát árasztó épületegyüttest láthat az arra járó.

A múzeum anyagának gyűjtése 1995-ben megkezdődött. A

szorgalmas munka és az önzetlen adományozók, s a támogatók hozzájárulásának jóvoltából 1997 év végén dr. Tardy János KTM helyettes államtitkár, valamint Dauner Márton, az FM Erdészeti Hivatalának elnöke megnyithatta a gyűjteményt a közönség számára.

Az előzmények áttekintése után tegyünk egy rövid sétát az új múzeumban.

A természetvédelmi kiállítás

A bejáraton belépve, egy kis fogadóhelyiségbe jut a látogató, ahol a belépőjegy mellett érdekes természetvédelmi kiadványokat, térképeket is lehet vásárolni. Innen elsősorban jobbra, az egykori magtárépületbe célszerű elindulni, mert a tulajdonképpen gyűjtemény ott látható.

A földszinti kiállítóterem anyaga elsősorban természetvédelmi tárgyú. Ám – a térség jellegének megfelelően – az erdő és erdészet már itt is markánsan jelen van. A Bakony világát, az

erdőterület évszázados változásait bemutató színes térképek, a jellemzőbb erdőtípusok és a táj földtörténeti leírása, szép színes természetfotók, növénypreparátumok, kőzet- és kőüleminták, különböző földtörténeti korokból származó fosszilis, illetve kovásodott famaradványok hozzák be a tájat a terembe.

Amint már az imént utaltunk rá, e természetrajzi keretbe ágyazva látványos erdészeti anyagot is tanulmányozhatnak a földszinti teremben az érdeklődők. Mégpedig az erdőrendezés emlékeit: az erdészeti térképezés, fakészletmérés és termőhelyfeltárás hagyományos és mai eszközeit. A falon látható az 1896-ban készült, nagyméretű, ún. Bedőféle országos erdőtérkép reprodukciója, tárlóban pedig egy-egy üzemterv és térképmelléklete 1920-ból és 1990-ből.

Erdészeti antikvitások

A tulajdonképpen, csaknem kizárólagosan erdészeti tárgyú gyűjtemény az első emeleti teremben látható. Ez az anyag is lényegében két csoportra osztható. Az egyik a régi erdészek, erdőmérnokok, s tágabb értelemben az erdészrelíkiái. Ez a bemutató főleg *Dobó Jenő* egykori farkasgyepűi erdőgondnok, valamint *Fuják József* erdőmérnök gondosan megőrzött hagyatéka épül.

Egy fali tárlóban láthatjuk a „gyökereket”, a legendás selmeci-soproni diákéletet felidéző tárgyakat: egy „fekkekkel” alaposan dekorált waldent, kétnyelvű (német, magyar) nótáskönyvet és egy indexet még a selmeci időkből, a „Bástyánk” című egyetemi diáklap 1941-ből származó egyik példányát stb. Az e mellett függő fali tárlóban *Dobó Jenő* műszerei, rajzeszközei, műszaki rajzai azt mutatják, hogy azokban az időkben 60–70 évvel

ezelőtt az erdőmérnök még valóban mérnök volt és nem műszaki adminisztrátor, mint számos, jobb sorsra érdemes mai utód.

A korabeli erdőgondnoki íróasztalon a gondnoki munka kelélei között szembetűnik egy ritkán látható kis könyvecske. *Litschauer Lajosnak*, az egykori selmeci akadémia bányaművelés- és bányamértani tanárának száz évvel ezelőtt, 1897-ben Selmecen kiadott „*Hivatalos iránytan*”, különös tekintettel a bányászat-, kohászat- és erdészeti kíváncsalmaira” című munkája ez, lényegében útmutató a kulturált hivatali levelezés, s tágabb értelemben az adminisztráció lebonyolításához. (Aktualizált változatát nem ártana egynémely mai, egyébként igen derék kollégának is kezébe adni.)

A vadászat és a régi famegmunkálás emlékei

Természetesen a vadgazdálkodás és vadászat sem hiányozhat egy ilyen jellegű kiállításról. A kiállítási terem teljes hátsó falát egy jelentős méretű dioráma tölti ki, a Bakony híres, gazdag állatvilágát bemutató értékes preparátumok sokaságával. A tárlókban pedig a vadászok felszerelési tárgyai és más kellékei láthatók: régi puska, töltényöv, vadásztárisznya, fogolyagatók, golyóöntő készlet, patronkészítő eszközök. Továbbá a vad és a vadászat képzőművészeti megjelenítései.

Az erdőgazdálkodás és egykori fafeldolgozás tárgycsoportjában vonószerk, gyalupad, lábajtású faeszterga, fűrészek, balták és fejszék, bárdok, ékek, gyaluk, fűrők, vésők láthatók, továbbá egy fából készült egykori gatter-szíjdob és egy kézi közelítő szánkó. Nagy közönségsikere van *Dani Pál* (1902–1989) népi naiv festő erdei munkamozzanatokat megjelenítő, kitűnő megfigyelőkészségről és finom ecsetkezelésről tanúsko-

dó, sajátosan tompított tónusú szép festményeinek is.

Az egykori magtár második emeletén ízléses, szép előadóhelyiséget alakítottak ki tudományos ülések és egyéb rendezvények céljára.

Sokan segítettek!

Befejezőként ahhoz a megálapításhoz térünk vissza, amellyel rövid tudósításunkat bevezettük: a „*Bakonyi Erdők Háza*” összefogás, mégpedig széles körű társadalmi összefogás eredményeként jött, jöhetett csak létre. A már említett két állami főhatóság, a KTM és az FM-EH mellett az operatív munkából és a támogatásból, közreműködésből kivette a részét az Állami Erdészeti Szolgálat Veszprémi Igazgatósága, a volt Közép-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóság, az erdőgazdaságok közül a HM Veszprémi Erdőgazdaság Rt. és a Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Rt., továbbá a Pilisi Parkerdő Rt. balatonfüredi Natourplan Zöldvezető Irodája, a Zirci Vegyipari Szövetkezet, s nem utolsósorban Bakonybél község önkormányzata. Tervezők voltak: dr. Horváth Györgyné és a Veszprémi Terv Kft. munkatársai, Igmándy György (Zirc), technikai kivitelező pedig Róka Lajos (Veszprém). A forgatókönyvet dr. Bartha Dénes és dr. Oroszi Sándor erdőmérnokok írták. Azokat a magánszemélyeket (mint pl. Dobó Jenő vagy Dani Pál örökösei), akik adományaikkal segítették ennek az értékes kis gyűjteménynek a létrehozását, nehéz lenne hamarjában számba venni.

Örvendetes módon nagyon szép közgyűjteménnyel gazdagodott nemcsak a magyar erdészlet és természetvédelem, hanem az egész magyar és egyetemes kultúra is: a „*Bakonyi Erdők Háza*val”. Bárcsak minél több követőre találna a jó példa! **Dr. K. P.**

A piacgazdaság erdészeti politikája

Közel húsz esztendő múltával jelent meg az erdészeti politikáról szóló legújabb könyv az Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI) kiadványsorozatának 6. köteteként. A 368 oldal terjedelmű és három nyelven írott kiadvány első fejezete a „Magyar fejezet”, a második a „Német fejezet” és a harmadik pedig az „Angol összefoglaló”. Az előbbiek akár rendhagyónak is tekinthetők. A fontos és hiánypótló kiadvány címe: „Új erdészeti politika piacgazdasági alapjai Magyarországon.” Lényegében egy több esztendőt felölelő kutatói munka összefoglalásáról illetve zárójelentéséről van szó és a témában ismert szakértő szerzőpáros dr. Illyés Benjamin és prof. dr. Erwin Nießlein munkája. A szerzők a könyv előszavában rámutatnak arra, hogy „A zárójelentést azzal a kíváncsisággal jelenítjük meg, hogy hasznára váljék a magyar erdőgazdaságnak azon a biztatóan megkezdett nehéz úton, amely a demokratikus, piacgazdasági alapokra épített jövőbe vezet.”

A „Bevezetés” – az érdeklődés és figyelemfelkeltés – a nagyszabású kutatói zárójelentés rendezőelveire mutat rá. „A magyar erdőgazdálkodás keretfeltételei” című fejezetet akár „alapozó” fejezetként is értékelhetjük, mert áttekinti a történelmi fejlődés menetét, az 1989 után kialakult helyzetet, majd csokorba szedi az igen tanulságos ausztriai és bajorországi, svédországi, finnországi, csehországi és norvégiai szakmai tanulmányút tapasztalatait. Az „Erdészeti politikai kutatások” című terjedelmes fejezet a könyv igazi gerince. Részletesen tárgyalja az erdészeti politika alkotó elemeit. Ebben a fejezetben olvashatunk a privát erdőgazdálkodásról kifejtett figyelemreméltó gondolatokról, az új erdőtörvény kritikájáról, az erdőtelepítés saját-

tos feladatairól, valamint arról a közvélemény-kutatásról, amely „a magyar társadalomnak az erdőgazdálkodással kapcsolatos véleményéről” szól. Továbbgondolásra készíti az olvasót a „Záróértékelés és javaslatok” című fejezetet. Az „Új erdészeti politikai piacgazdasági alapjai Magyarországon” című kutatói zárójelentés nemcsak időszerrű, hanem szemléletet és gondolkodást is formál. Érdeme az igényesség, az újszerűség és nemkevésbé a kritikus hangnem. Egyetértek a szerzőkkel abban, „hogy a változások a további kívánatos fejlődéshez – melyhez e tanulmányban is megfogalmaztunk néhány javaslatot – megteremtették a kedvező kiindulási helyzetet.”

A magyar erdészeti politikai irodalom első, mindmáig ható, immár klasszikus remekműve, Kaán Károly: „Erdőgazdaság-politikai kérdések” című könyve 1920-ban jelent meg. Ezt követte negyedszázaddal később Barlai Erwin: „Erdőgazdaság-politikai irányelvek” című munkája. Több mint harminc esztendő után, 1978-ban jelent meg Madas András: „Erdészeti politika” című, nagyszabású, összefoglaló könyve. A felsoroltakat 1997-ben dr. Illyés B.–dr. Nießlein E.: „Új erdészeti politika piacgazdasági alapjai Magyarországon” című kutatói zárójelentése gazdagította. E munkának méltó helye van a hazai erdészeti politikáról szóló rangos könyvek között. Kétségkívül, nyeresége a szakmának.

Szakközönségünknek, az egyéni és társult erdőgazdálkodóknak jó szívvel ajánlom elolvasásra a hazai erdészeti politika figyelemreméltó újdonságát! Ajánlom továbbá azt is, hogy most már fogjunk hozzá a harmadik évezred erdészeti politikai koncepciójának kimunkálásához.

Dr. Csötönyi József

Az EU csatlakozásról – de hogyan?

Erre a kérdésre keresi a választ az a több mint 160 oldalas, kulturált kivitelben készült kiadvány, amelyik a Gödöllői Agrártudományi Egyetem (GATE) Vezető- és Továbbképző Intézet (VTI) gondozásában jelent meg a közelmúltban és a „Piacépítés '98 – EU csatlakozás” című sikeres fórumon elhangzott előadásokat tartalmazza.

Ez volt az első országos szakmai rendezvény, amelyen az erdészetnek és a faiparnak az EU-hoz való csatlakozás stratégiai kérdéseit, valamint az erdészeti és faipari marketing sajátosságait tekintették át. A fórumon sokan és sokféleképpen szóltak. Ezek tették igazán színessé és érdekessé a fórumot.

Az elhangzott megnyilatkozások informáltak, szemléletet formáltak és módosítottak, feladatokat jelöltek meg, sikerekről és kudarcokról adtak számot, de végeredményben arra a kérdésre igyekeztek válaszolni, hogyan kell, miként lehet az EU-hoz csatlakozni. Az ausztriai és a finn tapasztalatok ismertetése némi ízelítőt nyújtottak ebben a vonatkozásban.

A fórumnak végül is az volt a biztató és lényeges üzenete, hogy a magyar erdészet, faipar az EU-hoz történő csatlakozás izgalmas folyamatában sinen van. És ez jó dolog. A fórumon elfogadott 11 pontból álló „AJANLÁSOK”-ban megfogalmazott feladatok sikeres megvalósítása pedig a célbaérés reményét erősíti.

A rendhagyó és időszerrű fórum megszervezéséért illesse elismerés a GATE VTI-t. A kiadvány gondos szerkesztése dr. Tibay György érdeme. Cs. J.

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

● A Népjóléti miniszternek a betegszállításról szóló 19/1998. (VI.3.) számú, valamint a mentésről szóló 20/1998. (VI.3.) számú rendelete a Magyar Közlöny 46. számában jelent meg.

● A földgáz árának szabályozásáról szól a 41/1998. (VI.24.) IKIM rendelet. (Magyar Közlöny 54. számában jelent meg.)

● A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról, valamint az egészségügyről szóló törvénymódosításról szóló törvények, továbbá a nyugellátások emeléséről és az egyetemi, főiskolai hallgatók részére nyújtható támogatásokról és az általuk fizetendő díjakról és térítésekről szóló kormányrendeletek a Magyar Közlöny 58. számában találhatók.

● A belföldi postai szolgáltatások legmagasabb hatósági díjairól szóló rendeletet módosította a 19/1998. (VII.7.) KHVM rendelet (Magyar Közlöny 61. számá).

● A felsőoktatásról szóló törvény, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a tb. szerveinek állami felügyeletéről szóló törvények a Magyar Közlöny 65. számában olvashatók.

● A lakossági fogyasztók részére háztartási célra szolgáltatott villamos energia díjak megállapításáról szól a 2/1998. (VII.23.) GM rendelet. (Magyar Közlöny 67. száma.)

Dr. Gojdár László
a MEDOSZ jogtanácsosa

Szeptember

Bóg, bóg a szarvas a szálerdőben,
a bükkösben,
a hely peremén,
meg-megiramlik, megtorpan
s hörren:
„Ki a különb legény?”

Nem a tavasz! Az ősz
az erős
szerelmek ideje.
Bógi, bógi, szarvas, hirdesse az
ősz,
az ősz igazát, ez az ő, s
forró harci zene!

Koronádra vadásznak? Mit bánod!
Holdig hördül e vad lakodalom!
Hány ezredéve, s hány ezredévig
árad
torkodból ily szilajon:
Pár hét s vörösen robbannak
az erdők,
jön az őszi forradalom!

Te, te érzed, mit ér a szabadság,
ünököl az őszi hegyen!
Úznek? Lesnek rád?
Hajszálkeresztel szügyeden
még édesebb, forróbb az élet
s a szerelem!

Tóth Bálint

Hírek a Nyírerdő Rt. munkájából.

Közmunkások

A Nyírerdő Rt. erdészeteiben ebben az évben is sikeresen alkalmazzák a közmunkásokat. Eddigi működésük bebizonyította, hogy hasznosan tudnak részt venni az erdőápolási munkákban. Nyírbátorban jelenleg 46 fő vesz részt ebben a munkában. A fehérgyarmati erdészetnél 57-en működnek közre az erdőápolásban. A csapadékos időjárás nyomán igen sok a gyom, így nélkülözhetetlen a kézi erdőápolás, amit igen jó minőségben végeznek el, nem könnyű körülmények között. A szúnyoginvázió, a sok lombrágó és hernyó nem teszi kellemessé ezt a tevékenységet. A debreceni erdészetnek nem kevesebb, mint 445 hektárt kellett szeptemberig ápolni. Itt változó létszámban foglalkoztatnak közmunkásokat. Hasonlóan ilyen munkaerővel oldották meg Nyíregyházán a sóstói parkerdő gondozását is, majd a parlagfű irtásába kezdtek. Az erdészek a Nyírerdő Rt. egész területén kedvezően fogadják a közmunkásokat, akik között már többen vannak olyanok, akik az elmúlt évben is az erdőkben dolgoztak, és mára már jó értő az erdőápolásnak.

A nagyerdei tölgyesek

Mintegy 150 hektáron terül el az a 180 esztendőes őstölgyes, amely a debreceni Nagyerdő féltett kincse. Az elmúlt években 10 százalékát újította fel a Nyírerdő Rt. debreceni erdészete. Ennek ellenére látható, hogy a sok aszályos esztendő eredményeként az állomány tovább romlik. Süllyedt a talajvízszint, ami a tölgyesek esetében végzetes lehet. Aki a pallagi tévé-torony tetejéről letekint, láthatja a közeli erdő száraz foltjait. Az erdészek azonban nem tétlenkednek. Megkezdődött a Nagyerdő megmentése, ami igen költséges munka. A debreceni erdészeti komoly ráfordításait csak kiegészíti a környezetvédelmi alaptól elnyert pénzt. Az erdészek a legkorszerűbb módszerekkel dolgoznak. A felújítás tuskó kiemelés nélküli pásztás talaj-előkészítéssel történik, amibe a Nagyerdőn gyűjtött kocsányos tölgy makkját vetik el – tájékoztat *Magyar Bertalan* kerületvezető erdész. A tavaly elvetett makk szépen sorol, ami köszönhető az enyhe télnek és a sok tavaszi csapadéknak. A vadkár ellen kerítéssel védekeznek. Hogy a tölgyes területe növekedjék, a végki-termelésre került akác helyébe is hasonló módszerrel makkot vetnek. Az erdészek felvetik, hogy az ország első természetvédelmi területe, a Nagyerdő felújítása a jövőben is támogatásra szorul, de az nem elképzelhető, hogy megnyert pályázatoktól függjön a sorsa. A Környezetvédelmi Minisztérium, a Hortobágyi Nemzeti Park legalább 10 évre szóló programot kell hogy támogasson, amit az erdészek meg tudnak valósítani. A Nagyerdő ugyanis minden erdőszívügye, hiszen pótolhatatlan természeti értékről van szó.

Fejlődik a fafeldolgozó

Tovább korszerűsödik a Nyírerdő Rt. nyírbátori fafel-

dolgozó üze me. Az elmúlt esztendőben szárítóberendezést és környezetkímélő kazánt helyeztek üzembe, de a piaci követelmények miatt a modernizálást folytatni kell. Az üzem fő terméke a csaphornyos parketta, melyhez az alapanyagot a helyszínen dolgozzák fel, munkálják meg. A méretpontos és minőségi fűrészáru termelés alapját az üzembe helyezett új gatterfűrész biztosítja. Ez hasítja fel a kitermelt rönköket. A kiváló minőség mellett a fűrész fő erénye, hogy teljesítménye illeszkedik a most már megnőtt szárítási kapacitáshoz. A Nyírerdő Rt. erdeiből biztosított, valamint a magángazdaktól felvásárolt alapanyag mennyisége a tavalyi évhez képest megduplázódott, melyet teljes mértékben a helyszínen dolgoznak fel. Az exportpiacokon is egyre keresettebb a szárított, méretpontos fűrészáru, bútortec vagy parkettfríz, mely elsősorban olasz, osztrák és német megrendelőkhez kerül. A továbbfeldolgozó üzem fejlesztése is napirenden van. Várhatóan lézervezérlésű gyorsasítót és optimális kihozatalú megvalósító gépeket építenek be a szalagfűrész technológia helyébe. A gépek számítógép-vezérlésűek, és alkalmasak a nyugat-európai piaci követelmények kielégítésére. A beruházás mértéke meghaladja a 20 millió forintot, melyet a Nyírerdő Rt. saját forrásból, valamint támogatások megpályázásából kíván előteremteni. A nyírbátori üzem ezzel alkalmassá válik arra, hogy betöltse regionális integrátor szerepét.

VIII. évfolyam 4. szám, 1998. december

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

*Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és
boldog
új
esztendőt
kíván
az
Erdészeti
és
Faipari
Dolgozók
Szakszervezete*

1999 JANUÁR 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Péntek	Újév, Fruzsina	7 ²²	16 ⁰³	15 ⁴⁸ 6 ⁰³
2	Szombat	Ábel	7 ²²	16 ⁰⁴	16 ⁰⁹ 7 ²²
3	Vasárnap	Genováva, Benjámin	7 ²²	16 ⁰⁵	17 ¹⁴ 8 ¹⁷
4	Hétfő	Titusz, Leona	7 ²²	16 ⁰⁶	19 ⁰² 9 ²⁸
5	Kedd	Simon	7 ²²	16 ⁰⁷	20 ¹⁰ 10 ³¹
6	Szerda	Boldizsár	7 ²¹	16 ⁰⁸	21 ¹⁶ 11 ³¹
7	Csütörtök	Attila, Ramóna	7 ²¹	16 ⁰⁹	22 ²⁰ 12 ³¹
8	Péntek	Gyöngyvér	7 ²¹	16 ¹¹	23 ²² 1 ³¹
9	Szombat	Marcell	7 ²¹	16 ¹²	– 1 ³¹
10	Vasárnap	Melánia	7 ²⁰	16 ¹³	0 ²³ 11 ³⁰
11	Hétfő	Ágota	7 ²⁰	16 ¹⁴	1 ²⁹ 12 ¹⁷
12	Kedd	Emő	7 ²⁰	16 ¹⁵	2 ²³ 12 ²⁴
13	Szerda	Veronika	7 ²⁰	16 ¹⁷	3 ²³ 13 ¹⁷
14	Csütörtök	Bódog	7 ²⁰	16 ¹⁸	4 ²² 13 ²⁴
15	Péntek	Lóránt, Loránd	7 ²⁰	16 ¹⁹	5 ¹⁹ 14 ²⁸
16	Szombat	Gusztáv	7 ²⁰	16 ²¹	6 ¹² 15 ²⁸
17	Vasárnap	Antal, Antónia	7 ²⁰	16 ²²	7 ⁰¹ 16 ²⁸
18	Hétfő	Piroska	7 ²⁰	16 ²³	7 ²⁶ 17 ²⁷
19	Kedd	Sára, Mária	7 ²⁰	16 ²⁴	8 ²⁴ 18 ²⁴
20	Szerda	Fábián, Sebestyén	7 ²⁰	16 ²⁵	9 ²⁸ 19 ²⁴
21	Csütörtök	Agnes	7 ²⁰	16 ²⁶	9 ²⁹ 20 ²⁵
22	Péntek	Vince, Artúr	7 ²⁰	16 ²⁸	9 ²⁹ 22 ²⁷
23	Szombat	Zelma, Rajmund	7 ²¹	16 ³¹	10 ²⁸ 23 ¹⁹
24	Vasárnap	Timót	7 ²⁰	16 ³²	10 ²⁷ –
25	Hétfő	Pál	7 ¹⁹	16 ³⁴	11 ²⁹ 0 ²²
26	Kedd	Vanda, Paula	7 ¹⁷	16 ³⁵	12 ²⁶ 1 ¹⁶
27	Szerda	Angelika	7 ¹⁷	16 ³⁷	13 ²¹ 2 ¹⁶
28	Csütörtök	Károly, Karola	7 ¹⁸	16 ³⁸	13 ²⁶ 4 ⁰⁷
29	Péntek	Adél	7 ¹⁸	16 ⁴⁰	14 ³² 5 ¹⁹
30	Szombat	Martina, Gerda	7 ¹⁴	16 ⁴²	15 ²⁴ 6 ²⁸
31	Vasárnap	Marcella	7 ¹²	16 ⁴³	16 ⁴¹ 6 ³³

1999 FEBRUÁR 28 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Hétfő	Ignác	7 ¹¹	16 ⁴⁶	17 ²⁶ 7 ²⁰
2	Kedd	Karolina, Aida	7 ¹⁰	16 ⁴⁸	18 ²⁶ 8 ²¹
3	Szerda	Bálint	7 ⁰⁹	16 ⁵⁰	20 ²² 8 ²⁶
4	Csütörtök	Ráhel, Csenge	7 ⁰⁷	16 ⁵³	21 ¹⁶ 9 ²⁸
5	Péntek	Ágota, Ingrid	7 ⁰⁶	16 ⁵¹	22 ²⁸ 9 ²⁸
6	Szombat	Dorottya, Dóra	7 ⁰⁴	16 ⁵²	23 ¹⁵ 9 ²³
7	Vasárnap	Tódr, Rómeó	7 ⁰³	16 ⁵⁴	– 10 ¹⁸
8	Hétfő	Aranka	7 ⁰¹	16 ⁵⁶	0 ¹⁹ 10 ⁴⁸
9	Kedd	Abigél, Alex	7 ⁰⁰	16 ⁵⁷	1 ¹⁰ 11 ¹⁴
10	Szerda	Elvira	6 ⁵⁹	16 ⁵⁸	2 ⁰⁸ 11 ¹⁰
11	Csütörtök	Bertold, Marietta	6 ⁵⁷	17 ⁰⁰	3 ⁰⁶ 12 ²⁰
12	Péntek	Lidia, Livia	6 ⁵⁵	17 ⁰²	4 ⁰¹ 13 ¹⁷
13	Szombat	Ella, Linda	6 ⁵⁴	17 ⁰³	4 ⁵² 14 ¹¹
14	Vasárnap	Bálint, Valentin	6 ⁵²	17 ⁰⁵	5 ²⁸ 15 ¹¹
15	Hétfő	Kolos, Georgina	6 ⁵¹	17 ⁰⁷	6 ²⁶ 16 ¹⁸
16	Kedd	Juliana, Lilla	6 ⁴⁹	17 ⁰⁸	6 ²⁷ 17 ²⁸
17	Szerda	Donát	6 ⁴⁷	17 ¹⁰	7 ²⁰ 18 ⁴³
18	Csütörtök	Bernadett	6 ⁴⁶	17 ¹¹	8 ²¹ 19 ²⁴
19	Péntek	Zsuzsanna	6 ⁴⁴	17 ¹³	8 ²¹ 21 ¹⁸
20	Szombat	Aladár, Álmós	6 ⁴²	17 ¹⁴	9 ²¹ 22 ²³
21	Vasárnap	Eleonóra	6 ⁴⁰	17 ¹⁵	9 ²³ 23 ³¹
22	Hétfő	Gerzson	6 ³⁹	16 ¹⁷	10 ²⁷ –
23	Kedd	Alfréd	6 ³⁷	16 ¹⁹	10 ²⁷ 0 ⁴⁸
24	Szerda	Mátyás	6 ³⁵	16 ²¹	11 ³² 1 ¹⁴
25	Csütörtök	Géza	6 ³³	16 ²³	12 ²⁴ 3 ³⁰
26	Péntek	Edina	6 ³¹	16 ²⁴	13 ²³ 3 ³²
27	Szombat	Ákos, Bátor	6 ²⁹	16 ²⁶	14 ²⁷ 4 ¹⁸
28	Vasárnap	Elemér	6 ²⁸	16 ²⁷	15 ³⁹ 4 ²⁵

1999 MÁRCIUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Hétfő	Albin	6 ²⁶	17 ²⁸	16 ³⁰ 5 ²⁴
2	Kedd	Lujza	6 ²⁴	17 ³⁰	17 ²⁸ 6 ²⁴
3	Szerda	Kornélia	6 ²²	17 ³¹	18 ²¹ 7 ²⁴
4	Csütörtök	Kázmér	6 ²⁰	17 ³³	19 ²⁴ 7 ²⁹
5	Péntek	Adorján, Adrián	6 ¹⁸	17 ³⁴	20 ²⁶ 7 ²⁴
6	Szombat	Leonóra, Inez	6 ¹⁶	17 ³⁶	21 ¹⁸ 8 ²⁸
7	Vasárnap	Tamás	6 ¹⁴	17 ³⁷	22 ²⁸ 8 ⁴⁸
8	Hétfő	Zoltán	6 ¹²	17 ³⁸	23 ³⁷ 9 ¹⁸
9	Kedd	Franciska, Fanni	6 ¹⁰	17 ⁴⁰	– 9 ⁴⁷
10	Szerda	Illdikó	6 ⁰⁸	17 ⁴¹	0 ²⁹ 10 ²⁴
11	Csütörtök	Szilárd	6 ⁰⁶	17 ⁴³	1 ³⁰ 11 ⁰⁷
12	Péntek	Gergely	6 ⁰⁴	17 ⁴⁴	2 ²² 11 ⁵⁷
13	Szombat	Krisztián, Atjony	6 ⁰²	17 ⁴⁶	3 ³⁰ 12 ⁴⁴
14	Vasárnap	Matild	6 ⁰⁰	17 ⁴⁷	4 ¹⁹ 13 ²⁷
15	Hétfő	Nemzeti ünn., Krisztof	5 ⁵⁸	17 ⁴⁸	4 ²¹ 15 ²⁸
16	Kedd	Henrietta	5 ⁵⁶	17 ⁵⁰	5 ²⁸ 16 ¹⁷
17	Szerda	Gertrúd, Patrik	5 ⁵⁴	17 ⁵²	6 ²⁴ 17 ²⁸
18	Csütörtök	Sándor, Ede	5 ⁵²	17 ⁵³	6 ²¹ 18 ⁴⁸
19	Péntek	József, Bánk	5 ⁵⁰	17 ⁵⁴	7 ²⁰ 20 ⁰⁵
20	Szombat	Klaudia	5 ⁴⁸	17 ⁵⁶	7 ²³ 21 ²³
21	Vasárnap	Benedek	5 ⁴⁶	17 ⁵⁷	8 ²⁸ 22 ³¹
22	Hétfő	Beáta, Izolda	5 ⁴⁴	17 ⁵⁸	8 ²⁴ 23 ³³
23	Kedd	Emőke	5 ⁴²	18 ⁰⁰	9 ²⁸ –
24	Szerda	Gábor, Karina	5 ⁴⁰	18 ⁰²	10 ²⁰ 0 ²⁷
25	Csütörtök	Iren, Irsz	5 ³⁸	18 ⁰³	11 ¹⁷ 1 ²⁸
26	Péntek	Emánuel	5 ³⁶	18 ⁰⁴	12 ¹⁹ 2 ⁴⁷
27	Szombat	Hajnalka	5 ³⁴	18 ⁰⁶	13 ¹⁹ 3 ²⁴
28	Vasárnap	Gedeon, Johanna	5 ³²	18 ⁰⁷	14 ²⁸ 4 ²⁷
29	Hétfő	Augusta	5 ³⁰	18 ⁰⁸	15 ²⁴ 4 ²⁸
30	Kedd	Zalán	5 ²⁸	18 ¹⁰	16 ²⁸ 5 ²⁶
31	Szerda	Árpád	5 ²⁶	18 ¹²	17 ²⁴ 5 ³²

1999 JÚLIUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Csütörtök	Tihamér, Annamária	3 ²⁰	19 ⁴⁵	21 ¹⁸ 6 ¹³
2	Péntek	Ótő	3 ²¹	19 ⁴⁶	22 ²⁰ 7 ¹⁵
3	Szombat	Kornél, Soma	3 ²²	19 ⁴⁷	22 ²¹ 8 ²⁰
4	Vasárnap	Ulrik	3 ²²	19 ⁴⁸	22 ²⁹ 9 ²⁸
5	Hétfő	Emese, Sarolta	3 ²³	19 ⁴⁹	23 ³⁷ 10 ²⁷
6	Kedd	Caaba	3 ²⁴	19 ⁵⁰	23 ⁴⁴ 11 ⁴⁸
7	Szerda	Apollónia	3 ²⁵	19 ⁵¹	– 13 ⁰¹
8	Csütörtök	Elák	3 ²⁶	19 ⁵²	0 ²⁷ 14 ²⁸
9	Péntek	Lukrécia	3 ²⁷	19 ⁵³	1 ²⁵ 15 ²²
10	Szombat	Amália	3 ²⁸	19 ⁵⁴	1 ²⁵ 16 ⁴⁷
11	Vasárnap	Nóra, Lili	3 ²⁸	19 ⁵⁴	2 ²¹ 17 ²⁸
12	Hétfő	Izabella, Dalma	3 ²⁹	19 ⁵⁵	3 ¹⁶ 19 ²¹
13	Kedd	Jenő	4 ³⁰	19 ⁵⁶	4 ¹⁹ 19 ⁵⁵
14	Szerda	Örs, Stella	4 ³¹	19 ⁵⁷	5 ²⁰ 20 ⁴⁰
15	Csütörtök	Henrik, Roland	4 ³²	19 ⁵⁸	6 ²⁹ 21 ¹⁶
16	Péntek	Valter	4 ³³	19 ⁵⁹	7 ²¹ 21 ⁴⁸
17	Szombat	Endre, Elek	4 ³⁴	19 ⁵⁹	8 ²⁸ 22 ¹⁵
18	Vasárnap	Frigyés	4 ³⁵	19 ⁵⁹	10 ²⁶ 22 ⁴⁰
19	Hétfő	Emília	4 ³⁶	19 ⁵⁹	11 ¹⁰ 23 ²⁵
20	Kedd	Illés	4 ³⁷	19 ⁵⁹	12 ¹³ 23 ²⁹
21	Szerda	Dániel, Daniella	4 ³⁸	19 ⁵⁹	13 ¹⁵ 23 ³⁵
22	Csütörtök	Magdolna	4 ³⁹	19 ⁵⁹	14 ¹⁵ –
23	Péntek	Lenke	4 ⁴⁰	19 ⁵⁹	15 ¹⁵ 0 ²⁴
24	Szombat	Kinga, Kincső	4 ⁴¹	19 ⁵⁹	16 ¹³ 0 ²⁷
25	Vasárnap	Krisztof, Jakab	4 ⁴²	19 ⁵⁹	17 ⁰⁸ 1 ²⁴
26	Hétfő	Anna, Anikó	4 ⁴⁴	19 ⁵⁷	17 ²⁹ 2 ¹⁸
27	Kedd	Olga, Liliána	4 ⁴⁵	19 ⁵⁸	18 ⁴⁵ 3 ⁰⁴
28	Szerda	Szabolcs	4 ⁴⁶	19 ⁵⁸	19 ²⁸ 4 ⁰⁸
29	Csütörtök	Márta, Flóra	4 ⁴⁷	19 ⁵⁸	20 ⁰² 5 ⁰⁶
30	Péntek	Judit, Xénia	4 ⁴⁸	19 ⁵⁸	20 ³⁵ 6 ¹¹
31	Szombat	Osziár	4 ⁴⁹	19 ⁵⁸	21 ⁰⁴ 7 ¹⁹

1999 AUGUSZTUS 31 nap

Napok	Névnapok, ünnepek	A Nap		A Hold	
		kele	nyug.	kele	nyug.
1	Vasárnap	Boglárka	4 ⁵¹	19 ⁵⁷	21 ³¹ 8 ²⁸
2	Hétfő	Lehel	4 ⁵²	19 ⁵⁸	21 ³⁸ 9 ²⁸
3	Kedd	Hermina	4 ⁵⁴	19 ⁵⁸	22 ²⁷ 10 ²¹
4	Szerda	Domonkos, Dominika	4 ⁵⁵	19 ⁵⁸	22 ²⁷ 12 ²⁴
5	Csütörtök	Krisztina	4 ⁵⁶	19 ⁵⁸	23 ³³ 13 ¹⁷
6	Péntek	Berta, Bettina	4 ⁵⁷	19 ⁵⁸	– 14 ²¹
7	Szombat	Ibolya	4 ⁵⁸	19 ⁵⁸	0 ¹⁵ 15 ²¹
8	Vasárnap	László	4 ⁵⁹	19 ⁵⁹	1 ²⁴ 16 ²⁶
9	Hétfő	Emőd	4 ⁵⁹	19 ⁵⁷	2 ²² 17 ²⁸
10	Kedd	Lőrinc	4 ⁵⁹	19 ⁵⁶	3 ²⁷ 18 ²¹
11	Szerda	Zsuzsanna, Tiborc	4 ⁵⁸	19 ⁵⁵	4 ¹⁷ 19 ¹²
12	Csütörtök	Klára	4 ⁵⁸	19 ⁵⁴	5 ²⁸ 19 ⁴⁵
13	Péntek	Ipoly	4 ⁵⁷	19 ⁵³	6 ²⁹ 20 ¹⁵
14	Szombat	Marcell	4 ⁵⁶	19 ⁵²	7 ²⁸ 20 ⁴¹
15	Vasárnap	Mária	4 ⁵⁶	19 ⁵¹	8 ²⁴ 21 ²⁷
16	Hétfő	Ábrahám	4 ⁵⁵	19 ⁵⁰	9 ²⁸ 21 ³¹
17	Kedd	Jácint	4 ⁵⁴	19 ⁴⁹	11 ²² 21 ²⁷
18	Szerda	Ilona	4 ⁵³	19 ⁴⁸	12 ²³ 22 ²⁸
19	Csütörtök	Sz. István, az államal. ünn.	4 ⁵²	19 ⁴⁷	13 ²⁸ 23 ²⁸
20	Péntek	Huba	4 ⁵¹	19 ⁴⁶	14 ²³ 23 ³¹
21	Szombat	Sámuel, Hajnal	4 ⁵⁰	19 ⁴⁵	15 ²¹ –
22	Vasárnap	Menyhért, Mirjam	4 ⁴⁹	19 ⁴⁵	15 ²¹ 0 ¹²
23	Hétfő	Bence	4 ⁵⁰	18 ⁵⁸	16 ⁴⁰ 0 ⁵⁸
24	Kedd	Bertalan	4 ⁵¹	18 ⁵¹	17 ²³ 1 ⁵³
25	Szerda	Lajos, Patricia	4 ⁵³	18 ⁵⁸	18 ²¹ 2 ⁵³
26	Csütörtök	Izso	4 ⁵⁴	18 ⁵⁷	18 ³⁵ 3 ²⁸
27	Péntek	Gáspár	4 ⁵⁶	18 ⁵⁸	19 ⁰⁶ 5 ⁰⁵
28	Szombat	Ágoston	4 ⁵⁵	18 ⁵³	19 ¹⁴ 6 ¹⁶
29	Vasárnap	Beatrix, Erna	4 ⁵⁴	18 ⁵¹	20 ⁰² 7 ²⁸
30	Hétfő	Rózsa	4 ⁵⁸	18 ⁵⁸	20 ²¹ 8 ²⁸
31	Kedd	Erika, Bella	5 ⁰¹	18 ⁵⁸	21 ⁰¹ 9 ⁵⁴

Kongresszus után

Jövönket meghatározó, befolyásoló választásokkal, azok előkészítésével zajlottak, kavarogtak az események 1998-ban. Az országgyűlési képviselők választása, szakszervezetünk kongresszusa, önkormányzati, Üzemi Tanács választások követették egymást, melynek eredményei rövid és középtávon meghatározói lesznek az ország lakossága, a munkavállalók milliói számára. Döntéseink eredményéről korai lenne ítéletet mondani, mérleget vonni, azt az előttünk álló 4–5 év fogja visszatükrözni. Szakszervezetünk hatókörében lévő munkavállalók számára mind a politikai, mind a társadalmi szervezetek választási eredményei döntő fontosságúak, hiszen többségében állami tulajdoni gazdálkodó szervezetek alkalmazottaira azok hatása azonnal és közvetlenül jelentkezik. Úgy gondolom a társadalom többsége elég érett ahhoz, hogy a jó döntésekkel, intézkedésekkel rövid idő alatt azonosulni képes, az ellenkezője esetén pedig minden porcikájával tiltakozik, politikai hovatarozás és szimpátia nélkül.

Alapvetően elvárja, hogy embernek, egyenrangú partnernek tekintsék és abban az esetben hajlandó mozgósítani erejét saját és a közösség boldogulása érdekében. Ezt várja az állam a POLGÁR politikusoktól, társadalmi szervezetek vezetőitől és remélem saját magától is.

Szakszervezetünk Híradójának megjelenése időpontjában az eddigi tapasztalatok vegyes érzéseket keltenek, melyeket

az egymás közötti beszélgetéseken tudunk leszűrni. Nehéz az egyszerű embernek négyévente a stílusváltozásokat követni, azokhoz alkalmazkodni. Az elmúlt 8 év alatt a közéletben demokratikusnak tűnő hangnem volt a jellemző, természetesen sok tévedéssel, hibával, korrupcióval, pökhendiséggel, stb. Szokatlan a most feltűnő erős kéz politikája, a lekezelő hangnem, a mindennek fölötti kinyilatkoztatások sorozata mindenféle élettapasztalat nélkül. Belépett az elefánt a porcelánboltba, de könyörgöm, ott herendi is van! A társadalom nem egypólusú, ezért párbeszédre, kompromisszumokra lenne szükség.

Ez az a közeg, melyben szakszervezetünknek is tevékenykednie kell. Erőink, lehetőségeink végesek, behatároltak, ugyanakkor visz előre bennünket a hit, hogy lehet jobb, lehet emberibb az életünk, hiszen jogaink demokratikus gyakorlásával mindig sikerül egy kicsit előrelépni. Ez a hit segített szakszervezetünk életbenmaradásához, melynek fontos állomása volt ez év tavaszán megtartott kongresszusunk. Nagy hangsúlyt helyeztünk az előkészítésre. Alapszervezeti, munkahelyi szintű beszámolókon értékeltük a szervezet munkáját, meghatároztuk feladatainkat, melyek végrehajtásához megválasztottuk a tisztségviselőket. A választási események közben, fegyelmезetten zajlottak, melyért köszönetet mondunk az előkészítésben, lebonyolításban résztvevő szakszervezeti tagságunknak. Köszönet illeti a partner gazdasági vezetőket is, hiszen segítet-

ték, támogatták, hogy e számukra is fontos érdekképviselői szervezet váljon partnerre, stabilizálódjon.

A kongresszuson, de főleg az azt megelőző munkahelyi szintű taggyűléseken, SzB-üléseken egyaránt találkoztunk tevékenységünk elismerésével és jobbító szándékú kritikával. Tagságunk elismeri, értékeli erőfeszítéseinket, ugyanakkor folyamatos megújulást, hatékonyabb, eredményesebb érdekvédelmet vár el. Kitűnt, hogy munkánk alapja a megfelelő kommunikáció, folyamatos párbeszéd a tagsággal érdekeik feltárása, megismerése céljából, illetve a partner vezetőikkel ezen érdekek érvényesítése érdekében. Mindezekhez felkészült, ismereteit folyamatosan karbantartó tisztségviselőkre van szükség.

Kongresszusunk meghatározta szakszervezetünk testületeinek, tisztségviselőinek feladatait az elkövetkezendő öt évre. Alapvető fontosságú továbbra is a kollektív szerződések, bér-jövedelmi viszonyok folyamatos értékelése, szükség szerinti egyeztető, módosításokat célzó tárgyalások kezdeményezése, lefolytatása. Kiemelten kell figyelemmel kísérni a gazdálkodó szervezeteknél zajló szervezeti változásokat, hogy a munkavállalókat, szakszervezeti tagságunkat érintő kérdésekben megalapozott véleményt, szükség szerinti ráhatást tudjunk elérni már a döntés-előkészítés szakaszában.

Folytatnunk kell továbbra is a szociális, jóléti programot, sport, üdültetési események szervezését. Mindezekhez alapvetően két fontos feltétel szükséges. Az egyik a jól felkészült tiszt-

ségviselők jelenléte, s ahhoz, hogy ezt biztosítani tudjuk, el kell indítani egy képzési, felkészítési programot. Ezt jól szolgálta a Szakszervezeti Világszövetség, ezen belül a szlovák és norvég erdészeti társ szakszervezetek által részünkre szervezett 1 hetes, teljes költségmentes szakszervezeti továbbképzés 25 fő részvételével.

Másik fontos feltétel a kellő mértékű anyagi alapok megteremtése. Az eredményesebb érdekképviselőhöz szükség volna mélyebb közgazdasági, szociológiai, munkaügyi elemzésekre. A jelenlegi tagdíj felosztási rendszerünk ugyanakkor a munkahelyi szintű érdekvédelmet erősíti. El kell döntenünk, hogy koncentráljuk-e az erőinket, vagy pedig továbbra is egy-egy alapszervezet valós-vélt erejére bízunk sorsunkat. Mindenesetre tagságunknak elvárásait az anyagi javak elosztásának arányában kell megfogalmaznia. Jelentős eredménynek könyvelhetjük el, hogy lezárult a szakszervezetek közötti vagyonmegosztás. Igaz, számunkra nem a legkedvezőbbben a törvényi előírások miatt, ám így is komoly anyagi háttérrel nyújthat szakszervezetünk az alapszintű működéshez a jelenlegi vagyonhányad.

Kongresszusunkon módosítottuk szervezeti felépítésünket. Operatív testületként Elnökséget választottunk. Fontos célként tűztük ki a tagozatok, régiók működésének fejlesztését, ezáltal is közelebb kerülve a munkahelyi problémákhoz.

Összegezve: adottak a keretek, s tartalommal kell folyamatosan megtöltenünk. Testületeink feladata, hogy rövid távokra meghatározza a célokat, ellenőrizze, elemezze a végzett mun-

kát és erről tájékoztassa a szakszervezeti tagságot. Ehhez rendelkezésre áll a megfelelő eszközünk, az Erdészeti és Faipari Híradó. Az információáramlás e lap nélkül szinte lehetetlen lenne. Tartalmas, naprakész információival segíti a folyamatos tájékozódást, melyet a jövőben is erősíteni, fejleszteni kell.

Kongresszusunkat követően sikeresen vagyunk túl a nyári üdültetési szezonon. A munkálatok jóvoltából, támogatásával, szakszervezeti szervezéssel szinte minden igényt ki lehetett elégíteni. Többek kérésére 1999-ben újra kellene szervezni a gyermeküdültetést.

Csodálatos rendezvénynek volt házigazdája Miskolcon az Északerdő Rt. és Szakszervezetünk. Immár harmadik alkalommal került megrendezésre az Erdészeti és Faipari Sportnapok. Szakszervezetünk, de bátran állíthatjuk az erdész és faipari szakma kiemelkedő seregszemléjévé vált. Közel 700 fő vett részt a hangulatos, izgalmas sportversenyeken, példamutató szervezés mellett. Köszönjük a házigazdáknak, résztvevőknek egyaránt. Reméljük, az 1999. évben is hasonló sikerrel tudjuk megrendezni, melyhez jó alapot ad, hogy egyre több munkahelyen, alapszervezetnél zajlanak előselejtezők, így a sportmozgalom immár több ezer embert mozgósít.

Folytatni kívánjuk a már hagyományossá vált nemzetközi kapcsolatainkat, a szlovák, cseh, lengyel, orosz, ukrán, svéd erdészeti és faipari szakszervezetekkel. Erősíteni akarjuk kapcsolatunkat az Erdészeti és Faipari Világszövetséggel, hiszen a már jelzett tanfolyam is tükrözi annak hasznosságát.

Sorolhatnánk még tovább az 1998-as év eseményeit, rendez-

vényeinket, folyamatban lévő ügyeket, de remélem tagságunk ezekről tudomással bír, elsősorban lapunk cikkein keresztül ismeri és elfogadja tevékenységünket.

Összefoglalva: az elmúlt 5 év meghatározza szakszervezetünk főbb irányvonalát, kialakultak az ezek végrehajtásához, megvalósításához szükséges munkamódszerek. Jól működő kapcsolatrendszerrel bírnak az állami szervezetek, intézmények, szakmai szervezetek és gazdálkodó szervezetek vezetőivel. Mindezek megvalósításában nagyon sokan segítettek, szakszervezeti tisztségviselők, gazdasági, állami vezetők és ami a legfontosabb: a szakszervezeti tagság.

Köszönetet mondok Elnökségünk nevében mind ezekért valamennyi együttműködő kollégánknak, barátainknak, partner vezetőknek.

Nehéz év áll előttünk, hiszen az első jelek azt mutatják, hogy az érdekegyeztetés átalakításra kerül. Reményeink szerint továbbra is fontos lesz a párbeszéd a munkaadók és munkavállalók között, hiszen a munkabéke csak így őrizhető meg. Hiszek abban, hogy kitartó, becsületes, célratörő munkával, egymás iránti bizalommal, jó felkészültséggel és kompromisszum-készséggel be tudjuk tölteni funkcionkat, eleget tudunk tenni az elvárásoknak, amit a tagságunk, illetve önmagunk felállítottunk.

Ehhez kívánok minden kedves olvasónknak, szakszervezeti tagunknak, partnereinknek nagyon jó egészséget, Békés, Boldog Új Esztendőt.

Barta László
az EFDSZ elnöke

Ülést tartott az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének országos össztitkári testülete

Októberben Budapesten tartotta ülését az EFDSZ össztitkári testülete. *Barta Lászlónak*, az EFDSZ elnökének üdvözlő és a tanácskozást megnyitó szavai után a jelenlévők úgy döntöttek, hogy három főbb napirendet tárgyalnak meg: a 20 aranykorona értékű földalap kérdése, a sportnapok és az első félévi munka értékelése, az Üzemi Tanács választásokkal kapcsolatos, valamint az évből hátralévő időszak feladatainak megbeszélése.

Az első napirend előadója *dr. Machács Barna* ügyvéd volt, aki részletesen tájékoztatta a jelenlévőket, hogy az elmúlt időszakban milyen intézkedések történtek a 20 AK alkalmazotti földalap kijelölésével kapcsolatban, melyik erdőgazdaság hol tart a kérdés megoldásában, és mik a további feladatok.

Az értekezlet elnöksége. Balról: Csávicz János alelnök, Barta László elnök, Herczeg Miklós főtitkár

A részletes tájékoztatást sok kérdés, aktív vita követte, amelyre részben az előadó, részben *Barta László* elnök és *Csávicz János* alelnök válaszoltak.

Az össztitkári értekezlet úgy határozott, hogy meghatalmazza az ügyvédi irodát, illetve *dr. Machács Barna* jogi képviselőnkét fenti témában további tárgyalásokra az illetékes szer-

vekkal. Továbbá megbízta az-
al, hogy az alkalmazotti föld-
alappal kapcsolatban készítsen
írásos tájékoztatót, amelyet
minden alapszervezeti titkár-
nak rövid időn belül meg kell
küldenie.

Az össztitkári értekezlet második napirendjében – *Barta László* előterjesztésében – elsősorban az idei, harmadik alkalommal megrendezett sportnapok értékelésével foglalkozott. A testületi ülés megállapította, hogy a sportnapok minden tekintetben elérték céljukat, jól sikerültek, s tovább erősítették szakszervezeti tagságunk összetartozását.

A testületi ülés a sportnapok sikeres megrendezéséért köszönetét és elismerését fejezte ki az Északerdő Rt. gazdasági vezetésének és szakszervezeti aktivistáinak.

Az össztitkári értekezlet a továbbiakban – *Herczeg Miklós* főtitkár előterjesztésében

Az értekezlet résztvevőinek egy része. Balról: Kocsis József, Varga György, Németh József, Szanyiszló Károlyné, Sörnyei Sándor, Nagy Lajos, Rákosi József, Jónyer László (fotók: a szerző)

– a soron következő feladatokkal foglalkozott, melyek közül első helyen említette az *Üzemi Tanács választásokat*. Elmondotta az előző két választás tapasztalatait, s okulva belőlük, kérte, hogy az ágazatban foglalkoztatott minden munkavállaló vegyen azon részt, legyen saját sorsának tevékeny alakítója, és szavazatával támogassa az EFDSZ jelölteket. A szakszervezetek által elért eredmények egyértel-

műen hatnak a szakszervezetten kívüli munkavállalókra is. Ezért úgy kell dolgoznunk, hogy a mostani – november 16–27. között tartandó ÜT választásokon 50% feletti többséget érjünk el. Ennek a célnak az elérése érdekében a felkészülést, illetve felkészítést minden szinten szinte azonnal meg kell kezdeni.

Az Üzemi Tanács választásokkal kapcsolatos tájékoztatót igen sok kérdés követte,

melyekre az előadó, valamint *Barta László és Csávicz János* válaszoltak.

Herczeg Miklós a továbbiakban ismertette a testülettel az idei év hátralévő időszakának néhány fontosabb feladatát, amelyek összegezésére a december 7–8. évváró értekezleten kerül sor.

Az országos össztitkári értekezlet *Barta László* elnök összefoglalójával ért véget.

(*krizsán*)

HÍREK – HÍREK – HÍREK

A földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium 1998. november 9–11-én a minisztériumban „VII. Országos Agrár-környezetvédelmi Konferenciát és Környezetvédelmi Szakkiállítást” rendezett.

A plenáris ülésen előadást tartott: *dr. Torgyán József* miniszter, *dr. Szabó Péter* helyettes államtitkár, *dr. Tardy János* helyettes államtitkár (Természetvédelmi Hivatal), *dr. Hajós Béla* helyettes államtitkár (KHVM), és *Farkas Sándor*, a Mezőgazdasági Bizottság elnöke.

Az A-szekció ülésének témája volt: „Európai unió csatlakozás és erdészet”. A témával kapcsolatban több szakember tartott előadást, így többek között: *dr. Verbay József* főtanácsos, *dr. Bach István* főosztályvezető, *Szepesi András* osztályvezető, *Szedlák Tamás* junior szakértő, *dr. Kovács Zoltán* rektorhelyettes, *dr. Zsombori István* főmérnök.

Az Országos Erdészeti Egyesület, a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. és a Baywa agrár Kft. 1998. november 11-én Győrben „Erdészeti gépkiallítást és gyakorlati bemutatót” tartott.

A rendezvény ideje alatt szakmai előadást tartott: *dr. Magas László*, a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. vezérigazgatója, *Káldy József*, az OEE elnöke, *Schmidt Pál*, a Baywa Agrár Kft. ügyvezető igazgatója.

A mátrafüredi *Vadas Jenő Erdészeti Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium* október 26–29-én rendezte meg a *Vadas Jenő Napokat*. A rendezvény főbb eseményei voltak: Képzőművészeti kiállítás, XIII. Mátrafüredi Erdésznapi.

A SEFAG Rt., valamint az országos Erdészeti Egyesület helyi csoportja 1998. október 22-én „Ünnepi megemlékezést és kitüntetési ünnepséget” rendezett Kaposvárott, a SEFAG Rt. tanácstermében.

Ünnepi beszédet *Káldy József*, az OEE elnöke mondott, a „Somogyi Erdőkért” aranygyűrűket és elismerő okleveleket *Bóna József* vezérigazgató adta át. A „Természet gyöngyszemei” című kiállítást *Mester Béla* festőművész nyitotta meg.

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége (MTESZ), a Magyar Tudomány Napja rendezvénysorozat keretében ÖRÖKSÉG ÉS HALADÁS címen, a MTESZ fennállásának 50. évfordulója alkalmából jubiláló kongresszust rendezett 1998. november 3-án Budapesten, a Kongresszusi Központban.

A szövetségi munkában kimagasló teljesítményeket MTESZ Díjjal, valamint MTESZ Jubileumi Emlékérem kitüntetésekkel ismerték el.

Jubileumi Emlékérmet kapott *Bóna József*, a SEFAG Rt. vezérigazgatója is, aki kitüntetését, mint a MTESZ Somogy megyei szervezetének elnöke kapta.

Az Erdészeti és Faipari Szakszervezetek Világszövetsége (IFBWW) erdészeti tagozata Bonnban tartotta kongresszusát november 22–27. között. Szakszervezetünket *Herczeg Miklós* főtitkár képviselte a rendezvényen, ahol döntöttek a világszövetség közép-európai régiójának megalakulásáról is. Az eseményről következő lapszámunkban bővebben tájékoztatjuk olvasóinkat.

Nyolcvan éves a Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezete

A Lengyel Erdészeti Dolgozók Szakszervezete november végén tartotta megalakulásának 80. évfordulóját. Ebből az alkalomból kétnapos országos küldöttértekezletet, valamint ünnepséget rendeztek. Erre a jeles eseményre lengyel barátaink meghívták az EFDSZ küldöttségét is, amely Barta László elnök és Herczeg Miklós főtitkár vezetésével részt vett a rendezvényen.

A hivatalos ünnepségen, amelyen a lengyel szakszervezeti küldöttek, az állami szervek és az egyház vezetői vettek részt, a magyar Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete nevében Herczeg Miklós főtitkár átadta a szakszervezetünk által alapított „Szakszervezeti Munkáért Emlékérem” kitüntetést Jerzy Przybyl-

ski úrnak, a Lengyel Erdészeti Szakszervezet elnökének.

Herczeg Miklós főtitkár a kitüntetés átadásakor a következőket mondotta:

„Miniszter Úr! Püspök Úr! Elnök Úr, Tisztelt Kongresszus, kedves Barátaim!

Köszönjük a meghívást erre a jeles rendezvényre, ami újabb bizonyossága évek óta tartó hivatalos és baráti kapcsolatainknak.

Mi, magyar erdészek mindig is kiemelt jelentőséget tulajdonítottunk ennek a kapcsolatnak, ami mindkét fél számára nagyon sok hasznos tapasztalattal járt, úgy az érdekvédelem, mint a szakmai kérdések terén. Úgy gondolom, a két ország erdészeinek együttműködése egyenes következménye a két nép több évszázados barátságának.

Szeretném átadni ez alka-

lomból az erdészeti és faipari szakszervezetek világszövetsége végrehajtó bizottságának üdvözlését, melynek minden valószínűség szerint az Önök szakszervezete is hamarosan tagja lesz. Ugyancsak tolmácsolom szakszervezetünk elnökségének – és ezen keresztül az egész magyar erdésztársadalomnak – baráti üdvözlését, kívánom, hogy további sikereket érjenek el a lengyel erdészek képviselőjében.

Ezen jeles alkalomból szeretném átadni elnök úrnak szakszervezetünk legmagasabb kitüntetését, az „Erdész Emlékérem” arany fokozatát. Kérem fogadja ezt tőlünk az eddigi együttműködés elismeréseként, munkájához sok sikert és jó egészséget kívánok!”

(K. F.)

Herczeg Miklós főtitkár üdvözlő beszédét mondja a kongresszuson (fotók: a szerző)

Herczeg Miklós főtitkár a kitüntetést adja át Jerzy Przybylskinek, a Lengyel Erdészeti Szakszervezet elnökének

Erdőügyek

Káoszból kozmoszt. A kulcsszó: működőképesség

Valaki azt mondta egy alkalommal, hogy az erdőprivatizáció „kócos” ügy. Ezzel a finom minősítéssel szemben a valóságot jobban kifejezi, ha úgy fogalmazunk, hogy káosz – még akkor is, ha netán meghökkentőnek hangzik –, mert ez egy rendezetlen, összevissza állapotra, helyzetre utal. A helyzetet kiváltó ok közismert. Nem is érdemes boncolgatni, hanem helyette – az új évezred előestéjén – mielőbb neki kell látni az elvégzendő, ágas-bogas feladatoknak. *A feladat – magánerdő ügyekben – nem kevesebb, mint a káoszból kozmoszt, azaz rendet teremteni. Másként fogalmazva azt jelenti, hogy működőképes pályára kell vezérelni a magántulajdonra épülő erdőgazdálkodást.*

A működőképes pályára állításhoz előzetesen némi pályaegyengetést – felgyülemlett, mozgást akadályozó hordaléktakarítást – szükséges elvégezni, majd sorra venni a teendőket. Erdőügyekben tiszta lappal kell indulni a karnyújtásnyira lévő 21. századba.

A Polgári Törvénykönyv (Ptk.) vonatkozó §-ának eltérő értelmezésében egyértelmű állásfoglalás, döntés szükséges, akár jogszabályi módosítással is. A huzavona nem vezet sehová. A közel 370 ezer hektáros magántulajdonú erdő esetében a stagnáló, működésképtelen erdőállapot fenntartása egyáltalán kinek az érdeke? Úgy vélem senkinek!

A privatizáció során mintegy 50 ezer hektáros befejezetlen erdőfelújítást örökölték az erdőtulajdonosok. Ez bizony igen nyomasztó örökség. A befejezéshez – különösen a kiserdő tulajdonosok – saját anyagi erőforrással nem rendelkeznek. Ez erdőfelújítás (erdőfenntartás), mint törvényben előírt kötelezettség, az örökség tekintetében, támogatással vagy más kedvezmény nyújtásával oldható meg. Az idő előrehaladásával félő, hogy az erdővé-válás folyamata végleg megszakad és eltűnik félszáz-ezer hektáros lehetséges erdő, a jövő erdeje. Nemcsak szegényebbek leszünk, hanem sebezhetőbb is lesz az élet. Végül csak egy csendes rekviemet mondhatunk az eltűnt erdőkért.

Nem sikerült a szövetkezeteiket ért erdőbírságok tekintetében tiszta helyzetet teremteni, a felhalmozott erdőbírság-hordalékot eltakarítani. A MOSZ számos lépést kezdeményezett a sérelmek orvoslása érdekében, de eredménytelenül. Az illetékesek nem tudták, vagy nem akarták, vagy nem is tudták és nem is akarták megoldani a problémát és elegánsan a szőnyeg alá söpörték. Olyan időszakban került sor a bírságok kiszabására az erdészeti szakhatóságok részéről, amikor a részarány tulajdonú erdőkben az erdőgazdálkodásra jogosult szövetkezetek – a helyi érdekcsoportok fellépése miatt – akadályoztatva voltak az üzemterv szerinti és az erdőfel-

újításokhoz bevételt biztosító fakitermelések elvégzésében. A szakhatóságok a tárgyévben el nem végzett munkát szankcionálták, figyelmen kívül hagyták és kellően nem mérlegelték azt a tényt, hogy az üzemterv 10 évre szólóan állapítja meg az elvégzendő feladatokat. Egy rendkívüli, átmeneti időszakban a 10 éven belül elvégzendő feladatokra, mint az üzemterv alapfilozófiájára, figyelemmel kellett volna lenni a szakhatóságoknak döntéseik meghozatalánál. A bírságkiszabási, „bekeményítési” hullám végső konklúziója és eredménye az, hogy a szövetkezetek – annak ellenére, hogy a részarány-tulajdon kijelöléséig általában problémamentesen erdőgazdálkodtak – elfordultak az erdőtől, felhagytak az erdőgazdálkodással. A vesztes végül is az erdő maradt. Nem kétséges, hogy a rendezett erdőbírságok simább, egyenletesebb pályát biztosítottak volna, nem pedig elintézetlen és jogos sérelmeket cipelni tovább.

A politikában és az erdészeti politikában legyen prioritása a magántulajdonú erdőügynek, hiszen itt van a legtöbb gond, feszültség és tennivaló. Változatlanul időszerű feladat a harmadik évezred erdészeti politikai koncepciójának kidolgozása. A koncepciót az MTA Erdészeti Bizottságának sikeres tudományos ülésein elhangzottak, illetve a megjelent kiadványok már kellően megalapozták.

A hiányolt erdészeti politikai koncepciót nem pótolja, nem is helyettesíti, de figyelemre méltó és előremutató, időszerű, megoldást kereső gondolatokat tartalmaz „A magántulajdonon alapuló erdőgazdálkodásnak az Európai Közösség erdőgazdálkodásának szabályaihoz való közelítés programja” című, rendhagyó tanulmány. Azzal a céllal és szándékkal készült – ebben kiemelkedő érdeme van Telegdy Pál erdőmérnöknek, a Társas Erdőgazdálkodók Országos Szövetsége (TEOSZ) elnökének – „...*hogya a hét éve stagnáló magánerdő gazdálkodás végre fejlődési pályára állhasson és az Európai Unióhoz való csatlakozásunk időpontjában méltó partnere lehessen Európa erdőtulajdonosi közösségének.*” – olvashatjuk a tanulmány záradékában. A tanulmányt a magántulajdonon alapuló erdőgazdálkodásban érintett érdekképviseltek megküldték a Miniszterelnöki Hivatalnak, a gazdasági, a pénzügyi, a földművelésügyi és vidékfejlesztési és az EU támogatásokat felügyelő tárcák vezetőinek, azzal a szándékkal, „*hogya támogassák annak kormányzati szintű megvitatását a szükséges törvénymódosítások céljából és addig is saját területükön adjanak meg minden segítséget a magánerdő gazdálkodásnak, mert ezzel nemcsak az abban érintett közel 300 000 polgár boldogulását, hanem a magyar vidék fejlesztését és hazánk felvirágoztatását támogatják.*”

Időszerűvé vált az erdőfelújítás finanszírozásának a korszerűsítése. Az erdőgaz-

dálkodásban érintett érdekképviseltek nemcsak kimunkáltatták az erdőfelújítás finanszírozásának megújítását, korszerűsítését szolgáló javaslatot, hanem annak bevezetését kezdeményezték és szorgalmazták. Ellenben nehezen értelmezhető módon, a Fagazdasági Érdekegyeztető Tanácsban (FAÉT) a javaslat „gellert” kapott és méltánytalanul lekerült a napirendről. Úgy tűnik, hogy az eddigi – kifogásolt – rendszer működik majd tovább. Fel lehet tenni a kérdést: Kinek az érdeke?

Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. tv. – a korábbi erdőtörvényektől eltérően – nem intézkedett egy új, a megváltozott helyzetnek megfelelő érték és árszabályzat kiadásáról. Az erdeit falopások és más erdeit károkozások értékbeni megállapításához hiányzik egy korszerű iránymutatás, szabályzat, ami nélkülözhetetlen segédeszköze lehetne az erdészeti szakértőknek, nyomozást végző hatóságoknak, nem kevésbé az ítélkező bíróságoknak egyaránt.

Az új erdőtörvény (1996. évi LIV. tv.) 1997. január 1-jével lépett hatályba és az „erdészetet érintő kérdésekben véleményező, javaslattevő tevékenységet ellátó Országos Erdészeti Tanács” létrehozásáról intézkedik (99. § (1) bekezdés). A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítőben megjelent közlemény szerint a Tanács létrehozásának időpontja: 1998. május 1. Maholnap már az 1998-as esztendő is leperreg és az Országos Erdészeti Tanács létrehozása

csak szándék marad, mint ahogy az új Erdőrendezési Szabályzat megjelenése is. Úgy tűnik, mind a Tanács, mind a Szabályzat követik az ismert szólásmondást: „A fák is lassan nőnek”.

Szakmai körökben igen gyakori, sőt mindennapi szóhasználat a „közccél”, anélkül, hogy a pontos meghatározását (definícióját) ismernénk, vagy azt valahol leírva találnánk. A szakma még ezzel adós. Végülis az a kérdés, hogy mi a közccélúság tartalma, továbbá azt kell tisztázni, hogy ki(k) és mennyit fizet(nek).

Rendezetlen és nem megoldott a magántulajdonú, illetve a társult erdők védelme és a védelmi feladatokat ellátó erdészeti szakszemélyzet hovatartozásának, irányításának a kérdése. Ezt a rendkívül fontos feladatot szükséges mielőbb áttekinteni, intézkedéseket hozni a magántulajdonú erdők fokozottabb védelme érdekében.

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. tv. szerint a vadászati jog a föld tulajdonosát illeti meg. A törvény szövegének és a jogalkotói szándéknak megfelelően valóban a föld tulajdonosáé a vadászati jog? Több, mint költői kérdés. És mi a helyzet a földhasználójával (bérlőjével)?

„Szakmai szemléletváltásra van szükség... a magán-erdő-gazdálkodás az erdészeti politika, erdészeti szakma neuralgikus pontja, amelyben jelentős intézkedések megtételét sürgeti a helyzet, akár úgy is, hogy a támogatási rendszerben megkülönböz-

tett módon kell kezelni a magánerdő-gazdálkodást.” – olvasható az Erdőgazdaság és Faipar 1998. augusztusi számának 4. oldalán, dr. Várhelyi István–dr. Balázs István: „Teljhatalmú tulajdonos” című cikkében. Világos beszéd! Ám nemcsak szakmai, hanem tulajdonosi szemléletváltás is szükséges. Szükséges a felelős tulajdonosi és etikus magatartás, a távlatos gondolkodás, a szakszerűség érvényesülésének segítése, nem pedig az erdő ésszerűtlen felparcellázása. Az erdő területi felosztása nemcsak ésszerűtlen és értelmetlen, hanem igazságosan nem is valósítható meg. Az erdő akkor „működik” jól, ha nincs feldarabolva és az erdő természetének megfelelő erdőkezelés (használat) társult formában valósul meg. Ismét a szóban forgó „tanulmányra” hivatkozom, amely a társult erdőgazdálkodás valamennyi formáját javasolja támogatni. A működőképesség aligha fog „működni” támogatás nélkül!

Amíg erdők lesznek, lesznek erdőügyek is. Nem mindegy, hogy ezek erdőépítők, vagy erdőrombolók. A távozó század utolsó évtizedének – még le nem zárult – erdőprivatizációja sok sérüléssel járt. Az erdőügy nincs még igazán a helyén! A helyére tételt szolgálja a káosz-ból a kozmoszig vezető hosszú, keserves út, ami egyben a gyógyulás és remélhetőleg a szemlélet és magatartás váltás útja is lesz.

Dr. Csötönyi József

Erdész-faiparos találkozó Visegrádon

Immáron ötödik alkalommal rendezte meg az Országos Erdészeti Egyesület és a Faipari Tudományos Egyesület az erdész és faiparos szakemberek találkozóját.

Az idei rendezvény házigazdája a Pilisi Parkerdő Rt. volt, helyszíne pedig az ELTE visegrádi vendégháza.

A mintegy 70 résztvevőt Dobó István, a Pilisi Parkerdő Rt. vezérigazgatója köszöntötte, majd rövid tájékoztatást adott a gazdaság életéről, helyzetéről, gondjairól. Ezután Sántha Antal, a Környezetvédelmi Minisztérium munkatársa tartott érdekes előadást „Környezetvédelem a dunai vízlepcső árnyékában” címmel, a térség ezirányú helyzetéről.

Ezt követte dr. Horváth Béla egyetemi tanár előadása az erdészeti gépesítés aktuális kérdéseiről, körvonalazva a jövő elképzeléseit, lehetőségeit is.

Káldy József, az OEE elnöke tájékoztatta a résztvevőket az Országos Erdészeti Egyesület tevékenységéről, a szervezet működéséről, megújulási terveiről.

Horváth Tibor, a Faipari Tudományos Egyesület elnöke szervezetének célkitűzéseiről, tevékenységük fő irányairól szólt.

Este a résztvevők baráti találkozón, kötetlen eszmecsere keretében vitatták meg az erdész-faiparos szakma mindenkit érdeklő kérdéseit.

A második napon üzemlátogatás keretében mutatták be a házigazdák az Rt. Lepencei Fafeldolgozó Üzemét és a Visegrádi Faipari Kft-t.

FELHÍVÁS

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjai részére

Budapesten, a MEDOSZ Szállóban

kedvezményes szállás biztosítására van lehetőség.
Egy darab kétágyas szoba reggelivel naponta: 3800,- Ft.

Megrendelhető a következő címen:

1061 Budapest, Jókai tér 9.

Telefon: 3531-700

Telefax: 3324-316

Szobarendelés: 3743-000

3743-021

**Esküvők, bálók, rendezvények 20-tól 100 főig
25%-os kedvezménnyel!**

A szolgáltatás csak az EFDSZ új tagsági könyvének felmutatásával vehető igénybe!

Egy fenyő álma

Egy vén fenyőfa, sok tűlevelével,
fent borzongódnán a Bakony-hegyében:
nagy sóhajtást tesz, mert hó lepi ágát,
rázza magáról jeges ispilángját.

Ó, nagy természet, viharaid tépnek...
Én nyögöm bűvát a zimankós égnek.
Százszor jobb volna, ha betelne vágyam:
állnom ragyogva, öröm csarnokában!

Mert ha én egyszer választott lennék,
a téli zöldet bennem ünnepelek,
s ága lehetnék népek ünnepe: *éneke*
örömmel adnám törzsem a fejszének!

Betellne minden gyermek-nép álma:
minden tű rajtam ajándékká válna,
s tél közepében, csillagos éjjel,
ragyogva szórnám köztük szana-széjjel!

Autót és babát, kardot és lovat:
csüngetve drága ajándékokat,
úgy terpeszkedne szét a világra
tömjénes ágam, mint a mosoly ága.

Kis kucsmásoknak: földet és házat;
vén sipkásoknak: jó napot, százat;
kalaposoknak: nyílt ész-virágot,
és igaz verset a jó poétáknak...

Zsarló uraknak: szomjat, éhséget;
beteg lelkeknek: friss egészséget;
nagy gőgösöknek: szép szerénységet,
kárhozottaknak: egy kis üdvösséget...

Örömgertyáit szent áldomásnak
úgy lobogtatnám pirosan... S míg másnak
áldozna gyertyám, levelem, ágam:
magam fogatnám el az éjtszakában. –

Egy vén fenyőfa, sok tűlevelével,
fent borzongódnán a Bakony-hegyében:
nagy sóhajtást tesz, mert hó lepi ágát,
rázza magáról jeges ispilángját.

Jankovich Ferenc

Ha ősz – akkor tanulmányút

A szakmai múlt ápolása

Ezzel kapcsolatos tapasztalatszerzés jegyében bonyolította le immár hagyományosnak tekinthető őszi tanulmányútját az idén nyugdíjas dolgozói részére az *Állami Erdészeti Szolgálat vezetősége és szakszervezeti bizottsága*. Mégpedig fele részben hazai földön, fele részben pedig az e tekintetben számos pozitív példát felmutató *Ausztria, közelebbről Stájerország és Alsó-Ausztria területén*.

Az AESz ezekkel a rendszeressé vált tanulmányutakkal is érzékeltetni szeretné, hogy megbecsüléssel gondol egykori munkatársaira, régebbi és frissebb nyugdíjasaira, s m is a munkahelyi közösség tagjainak tekinti őket.

A kollegiális viszonyítás örömeivel és a várható érdekes élmények iránti izgalommal vágott neki az útnak Budapestről, az AESz központjából az autóbusznyi, 50 fős társaság, amelynek túlnyomó része a vidéki igazgatóságok területéről verbuválódott. A „Reiseführer”, vagyis az úti vezető megtisztelő, de mindig hálátlan, gondokkal-feladatokkal terhelt szerepét *Dudás Péter*, az AESz szakszervezeti bizottságának titkára, s egyben az EFDSz alelnöke látta el – tegyük mindjárt hozzá: az úti társak általános megelégedésére. Munkáját némileg megkönnyítette, hogy már jól ismerte a program minden részletét, mert az utazás hetekig tartó, hosszas előkészületeiből is derekasan kivette a részét.

Az út első állomása *Sopron* volt, ahol az *Erdészeti Múzeumban dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó* igazgatónő kalauzálása mellett megtekintettük az állandó kiállítást, valamint „Az erdőrendezés története” című időszaki kiállítást is. A szakértő társaság nagy érdeklődéssel tanulmányozta az elődök munkájának eszközeit és eredményeit.

A soproni kempingben töltött éjszaka után a tanulmányút második napján reggel léptük át Sopronnál a magyar-osztrák határt és irány: a *Schneeberg!* Valaha, az 50-es, 60-as években vágyakozva néztük a távolban fehéren szikrázó, több mint 2000 méter magas hóhegyet – most felmehettünk rá. Mégpedig *Puchbergből*, azzal a gőzüzemű, keskeny nyomtávú, fogas-

kerekű kisvasúttal, amely 100 éves és Európa egyik műszaki csodája ma is. Mintegy 90 perc alatt küzdi le (egyetlen közbeiktatott megállóval) 10 km-távon az 1200 méteres szintkülönbséget, közben pompás tájakra nyíló kilátást tárva az utasok elé.

A kisvasút felső végállomására érve, a hatalmas hegytömb tetején előbb pompás panoráma, majd szeszélyesen rántörő havas eső, metsző szél és az éppen száz éve meggyilkolt Erzsébet királyné monumentális emlékkápolnája fogadott bennünket. Gyors fényképezés, egy villámlátogatás a *Schneeberghof*-menedékház egykori (szerény) császári lakosztályában és máris indulnunk kellett vissza *Puchbergbe*.

A községben megtekintet-

A tanulmányút résztvevőinek egy csoportja az „Österreichisches Forstmuseum Silvanum” bejárata előtt.
(fotó: Galgóczi Ernő)

tük a híressé vált marcipán-múzeumot, mégpedig magának a tulajdonosnak, a magyar származású és még ma is lelkes patrióta Szabó Károly cukrászmester úrnak a kalauzolója mellett.

Ismét autóbusszal kaptunk és a Pernitz–Gutenstein–Rohr–Kernhof helységeken átvezető útvonalon utaztunk Mariazell felé. Ez már az 1600–1800 méteres sziklás vad hegyek, az Alpok romantikus világa volt, amely minden emelkedőnél, útkanyarulatnál az erdős táj újabb és újabb szemgyönyörködtető szépségeit tárta elénk.

Már csepergős késői szürkeületben értünk Mariazellbe, a magyar történelmi vonatkozásokban oly gazdag, európai hírű búcsújáróhelyre, ahol a Hotel Grüner Kranz-ban makulátlan tisztaságú szállás, szívélyes osztrák vendégszeretet és jó vacsora várt bennünket. Ezután kitűnő hangulatban, de az élményektől és a hosszú utazástól kissé elpilledve térünk nyugovóra.

Másnap reggel az idei szeélyes ősz egyik esős-ködös napja köszöntött ránk. Ez azonban nem akadályozott meg bennünket abban, hogy a közvetlen közelünkben levő híres kegytemplomot kívülből alaposan szemügyre vegyük, különösen a hatalmas bazilika magyar emlékeire figyelve. Majd vendéglátóinktól búcsút véve, folytattuk utazásunkat délnyugat felé. A csaknem 2000 méteres hegyek között zúgó Salza-folyó völgye zord tájképi szépségekben talán még gazdagabb volt, mint az elő nap útvonala és ennek élvezetét még az esős-párás időjárás is alig rontotta.

Az út szépségeitől elragadtatva érkezünk meg a *Salza és az Enns egybefolyása táján, magas hegyek ölén fekvő, romantikus-muskátlis kis Grossreifling községbe*. Itt van a múzeumokban egyébként éppen-séggel nem szűkölködő Ausztria legjelentősebb erdészeti közgyűjteménye: az *Österreichisches Forstmuseum „Silvanum”*. A több száz éves, háromemeletes épület (belső szerkezetét tekintve maga is az egykori faépítészet muzeális emléke) eredetileg élelmi-szerraktárnak épült. Az időközben ezt a funkcióját elvesztett hatalmas, ódon épületet rendezték be erdészeti múzeumnak, amely 1979-ben nyílt meg a közönség számára. Ez az objektum volt ausztriai utunk fő célpontja.

A múzeum rendkívül gazdag, érdekes és értékes anyagának akár csak vázlatos ismertetése is külön terjedelmes tanulmányt igényelne. Röviden csak annyit róla, hogy jellemző a magashegységi erdők és erdőgazdálkodás eszközeinek, módszereinek a bemutatása, a hegyvidéki közelítés-anyagmozgatás, vízi szállítás, folyó- és patakszabályozás.

A múzeumban kedves és lelkes vezetőnőnkől elbűcsúzva kellemes véletlen találkozásban volt részünk: dr. Szeless István okl. erdőmérnök kollégánkkal. Szeless kolléga úr fél évszázada él Ausztriában, de nyelvét, magyarságát hűen megőrizte és felelős beosztásokban dolgozva megbecsülést szerzett a magyar erdőmérnöki címnek az ottani társadalomban. Vasdiplomáját (!) a szeptemberi tanévnyitó ünnepség alkalmával vette át soproni Egyetemünkön.

Ebéd után búcsút intve a kedves kis községnek és Pista bátyánknak, immár hazafelé vettük utunkat Hieflau-Leoben irányában. Útközben rövid időre megálltunk az Eisenerz fölötti autós pihenőnél, ahonnan megcsodáltuk a híres Erzberg-et, másként Píramishegyet, ahol a híres stájer vasérc teraszos külszíni fejtése folyik, tulajdonképpen az ókor óta. Leobenben még egy félórás városnézés, azután hajrá, irány: Sopron!

A tanulmányút az utolsó napra is tartogatott tanulságokat a szakmai múlt ápolása dolgában. Reggeli után a kempinget elhagyva, Győrön át Ravadzra utaztunk. A Kisalföldi Erdészeti Rt. Ravazdi Erdészete érdekes kis üzemi múzeumot létesített itt, a cég 200 éves épületében, első sorban helyi erdészeti és vadászati relikviákból, dokumentumokból és más muzeális értékekből. A gyűjteményt Széphalmi László erdőmérnök, az erdészeti fahasználati műszaki vezetője mutatta be. Ez a gyűjteményes kiállítás tanulságos, követendő példa lehet más erdészetek és üzemek számára is, hogy miként kell megbecsülni a helyi értékeket, a múlt emlékeit, az elődök munkásságát!

Minden jó, ha jó a vége! Ennek a jó útnak egy jó ebéd lett a vége az erdészethez közeli Jegenye Étteremben. Ezek után már nem maradt más hátra, mint Budapesten szívélyes búcsút venni egymástól és egy jól szervezett, nagyon szép és nagyon tanulságos utazás emlékeivel hazatérni otthonunkba.

Köszönet érte!

Dr. Király Pál

A további együttműködés jegyében

Szakszervezeti tanfolyam Szlovákiában

Csoportkép a tanfolyamnak helyet adó Hotel Panda szálloda előtt

Az Erdészeti, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezeti Világszövetsége (IFBWW, melynek 1994-től szakszervezetünk is tagja) anyagi támogatásával, a Norvég Fa- és Bútoripari Szakszervezet, vala-

Balról: Hildegunn Brune, a Norvég Fa és Bútoripari Szakszervezet alelnöke, Ladislav Kucharský, a Szlovák Erdészeti, Faipari és Vízügyi Szakszervezet alelnöke, a tanfolyam vezetője

mint a Szlovák Erdészeti, Faipari és Vízügyi Szakszervezeti szervezésében október 5–9. között az EFDSZ 25 fő szakszervezeti tisztségviselője tanfolyamon vett részt a Szlovák Köztársaságban.

Az említett két partner szakszervezet a tanfolyam programját úgy szervezte, hogy tisztségviselőinknek lehetősége volt sokoldalúan

megismerkedni a Norvég Fa- és Bútoripari Szakszervezet helyzetével, struktúrájával, az ottani szakszervezeti munka szint valamennyi részterületével. Ezen kívül – előadások és konzultációk formájában – betekintést nyerhettük az Európai Unió országaiban működő – elsősorban erdészeti és faipari – szakszervezetek munkájába, az ottani munkaadók és munkavállalók közötti kapcsolatrendszerbe, a szakszervezetek érdekvédelmi tevékenységébe, s nem utolsósorban az Európai Unió országokban élő munkavállalók élet- és munkakörülményeinek helyzetébe.

Ugyancsak nagyszerű szakemberek előadásaiban részletes információkat kaptunk a Szlovák Erdészeti, Faipari és Vízügyi Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének jelenlegi munkájáról, a Szövetségbe tömörül hét ágazati szakszervezet, elsősorban az erdészeti és faipari szekció tevékenységéről.

A tanfolyámon résztvevő magyar szakszervezeti tisztségviselők egy csoportja az előadást hallgatja (fotók: a szerző)

A konzultációk során bő lehetőség volt arra, hogy tapasztalatcsere formájában összehasonlításokat tehesünk a magyarországi és az említett két országban folyó szakszervezeti munkáról, kicserélhettük tapasztalatainkat, információkkal láttuk el egymást.

A tanfolyamat szervező szlovák házigazdák, elsősorban ing. Borislav Majtán úr, a Szövetség elnöke, Ladislav Kucharský alelnök és ing. Jozef Trenčán szekció vezető olyan

kellemes körülményeket, kiváló előadókat, érdekes szakmai programot biztosítottak számunkra, hogy a mostoha időjárás ellenére is 25 fős csapatunk nagyszerűen érezte magát a Magas-Tátrában.

(krizsán)

Egy miskolci olvasónk leveléből

Tisztelt Szerkesztőség!

Engedjék meg, hogy mint közel 200 éves erdészdinasztia egyik legutolsó tagja (aki már maga is majdnem 80 éves), küldjek Önöknek egy kis karácsonyi versikét. Ha gondolják – örülnék neki –, ha felhasználják az Erdészeti és Faipari Híradóban.

Ennek a kis versnek van egy kis története. Történetesen az 1960–70-es években, amikor a Miskolci Erdőgazdaságnál dolgoztam, elküldtem a hasonló Híradó számára és akkor le is közölték.

Teljesen függetlenül, hogy van-e szándékukban felhasználni – én szívemből küldöm és nagy szeretettel.

Különben nyugdíjas lapokba írogatok (verseket, prózát) és Életet az Éveknek nyugdíjas tagja vagyok. Három ízben szerepeltem kiadott nyugdíjas verseskötetben. (Írtam, valamikor még az Észak-Magyarországba is.)

Most készülök az erdész dinasztiát feldolgozni – visszaemlékezéseim alapján – és sok-sok fénykép révén. Sok kellemes és fájdalmas emlékem van ezen a téren is. Bizakodom, hogy e télen – ha egészségem megengedi – meg tudom írni.

Ismeretlenül is szeretettel köszönti Önöket (immár éppen 50 éves szakszervezeti tag)

Vigh Béláné sz.: Tóth Jolán

Fenyőág

Kicsi fenyőággal köszöntlek emberek!
Természet szépségével, magamhoz öllelek!
Elhoztam az erdőt, belőle egy cseppet,
Melléje leteszem, szívemet, lelkemet!
Picike fenyőág, ezüsttel átszőve,
Gyéren világít rá, gyertyánk rőt fénye,
Nézem az ága, s látom a fényt,
S közben álmodom, hallom a zenét...
Világ négy tája üzen e dalban,
Köszöntést zeng, e kis fenyőágban!

HOTEL AGRO RT.

* * *

5700 GYULA, PART U. 5.

Telefon: (36-1) 66/463-522

Fax: (36-1) 66/463-478

KEDVEZMÉNYES AJÁNLAT!

1998. december 29-ig

és

1999. január 9.-március 31-ig

Elhelyezés:

2 ágyas, fürdőszobás, színes tv-vel, hűtőszekrénnel, telefonnal ellátott,
pótágyazható szobákban

Étkezés:

reggeli – svédasztalos
ebéd és vacsora menüből illetve a la carte

Résztvételi díj:

Szoba 1 főre

Szoba 2 főre

pótágy 1 főre

reggelivel

2600 Ft/nap

3700 Ft/nap

900 Ft/nap

félpanzióval

3400 Ft/nap

5300 Ft/nap

1500 Ft/nap

Gyermekek kedvezmények:

3–14 éves korig:

0– 3 éves korig:

6 éjszakát meghaladóan nem számolunk pótágyat,
illetve 2 gyerek esetén csak 1 pótágyat számolunk

grátis fogadjuk

6 éjszaka 2 felnőtt és 1 gyerek részére félpanzióval: 37 800 Ft!

Az árak 12% áfát tartalmaznak!

Az idegenforgalmi adó 1998-ban 150 Ft/fő/nap

1999-ben 250 Ft/fő/nap

Néhány gondolat a szlovákiai tanfolyamhoz

Herczeg Miklós főtktár még az elutazás előtt elmondta, hogy sokat vár a tanfolyamtól, hiszen a szakszervezet „vezérkarának” ritkán adódik lehetősége saját gyakorlatát összevetni más országok érdekvédelmi tapasztalataival. Erre most jó lehetőséget kínált a Hotel Panda tanácstermében három napon át folytatott eszmecsere. Norvég és szlovák kollégák előadásai és közös konzultációk során kiderült: nincs mit szégyenkezni, az EFDSZ törekvései igazodnak a nemzetközi követelményekhez.

Megerősödött a tanfolyam résztvevőiben, hogy a rendezett munkaügyi kapcsolatok, a kollektív szerződések rendszere, a konfliktusok rendezésének kiszámíthatósága egyaránt közös érdeke a munkáltatóknak és a munkavállalóknak. Ugyanakkor világossá vált az is, hogy a szakszervezetnek változó feltételek között, önmagát állandóan megújítva kell helytállni és megfelelni az új kihívásoknak. Napjainkban különösen próbára teszi az érdekvédelmet a tulajdonosi szerkezet átalakulása, az új foglalkoztatási formák elterjedése, általában a munkavállalók és a kényszervállalkozók kiszolgáltatottságának a növekedése. A meglévő és helyenként szaporodó ellentmondásokat azért sem lehet a szőnyeg alá söpörni, vagy áttolni állami területől a privát szférába, mert az Európai Unióhoz való csatlakozás munkaügyi téren is megköveteli a nemzetközi normák betartását.

Egy ilyen tanfolyam után persze sejteni lehet azt is, hogy nemcsak mi szeretnénk tanulni, de mások is kíváncsiak a mi gyakorlatunkra.

*

Borislav Majtán kolléga, a szlovákiai Erdő-, Fa- és Vízgazdálkodási dolgozók Szakszervezetének elnöke kérdésünkre válaszolva kijelentette: amilyen irányba most egész Európa és Közép-Kelet Európa is halad, elkerülhetetlen a szakszervezetek közötti szolidaritás elmélyítése. Megítélése szerint minden területen lehet együttműködni. Saját helyzetüket tekintve kedvezőnek mondta, hogy az általuk lefedett ágazatokban jól működő munkaadói szövetségek dolgoznak, *a partnereik mind nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a kollektív szerződéseknek*. Szlovákiában is átalakulóban van a munkaerőpiac, bár a privatizáció mértéke még alacsonyabb, az erdők súlya a gazdaságban nagyobb mint nálunk. A szakszervezetek fellépéséhez elég szilárd háttérrel adnak a munkaügyi törvények, ugyanakkor a növekvő teljesítmények mögött elmaradnak a bérek.

Majtán elnök – néhány nappal a választások után – óvatosan nyilatkozott az új kormányral szembeni várakozásairól, mivel kiforratatlannak ítélte a választásokon győztes pártok programját. Hangsúlyozta viszont, hogy a magyar kollégákkal már tíz éve nagyon jó a kapcsolat, mert mint mondta: „mindig azon a nézeten voltunk, hogy ha a politikusok nem tudnak megegyezni, akkor nekünk kell szót érteni.” Egyebekben dicsérte a magyar kollégák aktivitását, információéhségét az általa vezetett foglalkozásokon.

*

A tanfolyam hasznáról, szemléletformáló hatásáról, a szellemi töltekezés fontosságáról árulkodnak azok a vélemények, amelyeket hazautazás előtt gyűjtöttünk a résztvevők körében.

Barta László elnök fontosnak tartotta, hogy az együtt töltött napok során az EFDSZ tisztségviselői jobban megismerték egymást, ami elősegítheti az együttműködés további javulását. – Eredményesebben tudjuk megoldani a problémákat, ha felszámoljuk a munkakapcsolatok ridegségét – mondta. A szép környezetben oldódtak a feszültségek, új energiák gyűltek az újabb feladatokhoz. Kijelentette: a tanfolyamon hallottak alapján változtatni kell a

(folytatás a 21. oldalon)

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók
Szakszervezete
1061., Budapest, Jókai tér 9.
Tel.: 3314-369 Fax: 374-3025

Felelős kiadó:

Herczeg Miklós,
az EFDSZ ügyvezető főtktára
Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Barta László,
dr. Csötönyi József,
Fritsch Ottó,
Gillicze Péter,
Herczeg Miklós (elnök),
Krizsán Ferenc,
Nemes József (titkár)

Főszerkesztő:

Krizsán Ferenc

Készül:

2500 példányban

Nyomtatás:

Etnikum Kiadó és Nyomda Kft. (98/74)

Felelős vezető:

dr. Mihăiescu György
ügyvezető igazgató

Wentzely Dénes

Ha üzen az erdő – menni kell!

Akkoriban még ugyancsak jókora telek voltak. Hóval, széllel, zimankóval.

Ha reggelenként kiléptem az erdészház tornácára és beleszipantottam a tiszta levegőbe, szinte belehasított a mellembe, mert olyan éles volt, akár a pengeél!

Igyekeztem is vissza a meleg lakásba, hogy aztán vastagon felöltözve várjam az embereimet: favágókat, kocsisokat, rakodómunkásokat.

Teakortyolgatás közben kitekintve a konyha ablakán, már láttam is, ahogyan jönnek szépen, libasorban a széles nyiladékon, amelyet jól megrakott havával az északi szél.

A töretlen hóban előreengedték a szánokat, és azok nyomában lépegettek az erdészház felé.

Az idősebbje meg a lustábbja felkapaszkodott a rönkszállító szánok igencsak kényelmetlen vázaira.

De nekik ez is jó volt!

Mire lenyeltem az utolsó kortyokat, már a hangjukat is hallottam, amint bekanyarodtak a régi uradalmi vadászház öreg épületei közé.

Kimentem hozzájuk, paroláztunk. És a szokásos kérdések minden reggel:

– Mi újság van benn a faluban?

Tőlem meg azt kérdezték:

– Hogy van Wentzely bácsi?

Egyik reggelre jókora hó esett, és mire ideértek, én már a ház körül ellapátoltam a havat, és kibontottam a hóval telehordott tyúk- és disznóólak környékét, egészen a faházig.

Alighogy végeztem, már meg is érkeztek az embereim.

A szokásos üdvözlések és kérdések, köztük a „hogy vagyok”.

Mondom nekik keserű pofát alakítva:

– Képzeljék el, tegnap este vörösbort ittam, reggel meg havat hánytam!

Megdöbbenve lestek rám!

Az egyik velem érző meg is kérdezte részvéthangon:

– És nem megy az orvoshoz?

Vigyorgó képem láttán aztán a többiek feloldódtak a szörnyű hírből és vették a tréfát. Nevettek nagy vidáman, még a sajnálkozóm is a végén csapkodta a combjait a nagy rőtöngése közepette.

Mindez régen volt!

– Hol van már az a vidék, hol vannak azok az emberek? – kérdezgetem mindig magamtól, ha egyedül vagyok.

Most, hogy megjött a tél, egyik reggel kiálltam az ajtóba, és akkor elém jött az a kép, a havas táj, a szánok és az emberek vidám kis csapata.

Szinte hallottam már a hangjukat is, míg nem az utca zaja, a buszok zúgása fel nem ébresztett az emlékek ködéből. Vissza is mentem nagy szomorúan a szobámba, leültem az íróasztal elé és csak voltam.

Itt benn csend volt, csak a tűz pattogott a cserépkályha nyitott rostélyán át.

És rámtelepedett a csend!

A falakról rám meredező őz- meg szarvasagancsok, a fegyver nélküli fegyverállvány és az egyik képről rám néző egykori kedves kis tacsóm vidám pofája újra visszavitt oda, ahonnan eljöttem sok-sok éve már!

A szoba kitérülködött, eltűntek a falak, a szomszéd házak, a város, és már hallottam is a szánokon pilingelő csengők hangját.

Ültem magamba roskadtan Apám öreg karosszékeiben és úgy rémlett, mintha a képből kiugró kiskutyám már az ölembe is kutyorodott volna.

Aztán a puska, tarisznya már rajtam, hónom alatt meg az a drága kiskutya, és lépegetek mérőföldjáró csizmáimban az egyre sűrűbb hóesésben a zúgó rengetegekre felé, a régi emlékek nyomában.

Csillogó, puha havat szórt ránk a szél, a kiskutya a karjaimban hunyorgó szemekkel lesett a téli világba.

Nagy szeretettel szorítottam magamhoz és melegítettük egymást, úgy, mint valamikor rég.

Egy nyiladékon megálltam. A kiskutya lekéretőzött az ölemből és vidáman, játékosan beletúrt az orrával a friss, puha hóba.

Fehér is lett tőle a kis pofája. Amikor felnézett rám, olyan volt, mint egy vén mosómedve.

Aztán fázhatott a talpa, mert újra csak lekéretőzött a karomba, és mentünk az egykori vágásokon, szálerdőkön át – cél nélkül –, de mégis úgy éreztem, hogy valahol várnak ránk!

Hát tapostam a féllábszárig érő havat, és egyre csak jött elibém a múlt ezer emlékével.

Ezt az erdőrészt akkor vágtuk le, amikor idekerültem! Most már újra zúgó rengeteg lett belőle az eltelt évek alatt.

Szeretettel simogattam meg az útra kihajló gyenge kis ágait a bükknek, a hársnak meg a gyertyánnak.

– Ūristen! – döbbsentem el. – Maholnap itt újra erdő lesz, pedig bevallom őszintén, nagyon sajnáltam ezt a csodálatos bükköst, amikor megszólaltak benne a fűrészek.

Ahogy ott álltam a felújult vágás szélén, egy vers jutott az eszembe. Egy ismeretlen költő üzenete az erdőnek, majd 40 év távlatából, és éppen nekem, az „erdész”-nek, a „fanyűvő”-nek.

Meg is döbbsentett!

Nem tagadom, egy kis lelkiismeretfurdalást éreztem a mellemben, a szívem táján, amikor magamban mondogattam ezeket a sorokat ott, a fiatalos szélén, a nyiladékon:

„Üzenem az erdőnek, ne féljen,
ha csattog is a baltások hada,
mert erősebb a baltánál a fa!
És vérző csonkról virradó tavaszon
újra erdő sarjad győzelmesen,
és mindig lesznek fák, amikor a rozsdá
a gyilkos vasat rég felfalta már,
s a sújtó kéz is szent jóvátétellel
hasznos anyaggá vált a föld alatt...”

Aztán az út kanyarulatában most is ott láttam – mintha csak ma lett volna – azt a teherkocsit, amely belefördült egyszer az árokba.

Rémülten mentem oda az árokparton üldögélő embereimhez, akik közül az egyik sápadtan feküdt féloldalasan a fűben, és a nyílt törésű lábát egy összehajtogatott pokrócon nyugtatta.

Fiatal legény volt – istvándi –, és a szeméből a nagy fájdalomtól könnyek peregtek végig az arcán, le a munkás zubbonyára.

Melléje térdeltem, és szinte ösztönszerűen vettem elő a zsebkendőmet, hogy letöröljem az arcáról a könnyeket.

Reszkető hangon azt kérdezte tőlem:

– Ugye nem vágják le a lábomat, Wentzely bácsi?

Ott maradtam addig, míg nem jött érte a mentő, és együtt mentem be vele a tapolcai kórházba. A mentőkocsiban, a hordágyon fekve felém nyújtotta a kezét, hogy fogjam meg.

Míg be nem értünk a kórházba, a markomban tartottam kérges tenyerét, hogy érezze a kezem melegéből az erdő simogató szeretetét. Amikor elbúcsúztam tőle, az volt a kérése:

– Édesapámnak meg ne mondja, hogy sírtam, mert nagyon szégyenleném.

Én meg ott, a kórház folyosóján – amikor betolták a műtőbe – nem szégyelltem, hogy néhány árva könnycseppet töröltem le a képemről.

Aztán tovább hívott magával a múlt!

A fiatalos szélén húzódó nyiladékon a régi fonott lőállások még ott álltak szépen glédában.

Az egyik előtt megálltam és belehallgatóztam a csendbe. Szinte zsibbasztó csend vett körül a tiszta téli világban, és meghallottam a szívem dobbanását.

A kiskutya is megérezhette, hogy újra kezdődik, vagy folytatódik eddigi életünk, mert puha kis nyelvével végignyalta a kezemfejét.

Talán kezet csókolt hálából, hogy elhoztam magammal?

Az előttem lévő lőálláson még ott volt az a kis tábla, amit valamikor én tehettem rá egy nagyvadászát alkalmával.

Az út menti árkot átlépve odatörtöttem a nagy hóban, hogy megnézzem, ki állhatott itt

valamikor puskával a kezében, szinte szoborrá váltan a sűrűt lesőn.

Kíváncsian szedtem le azt a kis kopott fémlapot, és megdörzsöltem az ujjaim között.

Nem akartam hinni a szemeimnek!

Egy nagy W és D betű volt belekarcolva!

Abban a pillanatban a szívemet valami nagy-nagy melegség ölelte körül. Az én nem kezdőbetűi voltak ezek!

Lábommal gyorsan elkotortam a havat, a hátizsákot szétnyitva magam elé tettem le a hóra, hogy az a kis öreg kutya beletelepedhessen, ugyanúgy, mint annak idején szokta.

Aztán betöltöttem a puskát és vártam a sűrűből kisuttyanó disznókat. A hajtók már közel lehettek, mert hallottam a zörgésüket, aztán a kiáltásaikat: disznók, előre!

Egyből melegem lett!

Már nyomakodtak is felém a kefesűrűségű oldalból. aztán kivágódtak a nyiladékra. Egy konda! Süldők, kocák, meg egy jó nagy kan!

Csak egy pillanat volt, hogy megtorpantak a nyiladékon, aztán máris vágtaztak be a szemközti szálerdőbe.

Csak annyi időm volt, hogy a kant oldalba löhettem.

Abban a pillanatban el is feküdt és mozdulatlan maradt. Amikor a hajtók kiértek a nyiladékra, nagy boldogan törtetem a hóban a fekvő kanomhoz. Már nem élt.

Hatalmas agyarait nézegettem büszkén. Úgy láttam, hogy legalább 7 cm állt ki az állkapcsából.

Aztán jöttek a hajtók, és körülfogtak nagy lelkendezéssel.

– Te Jóska! Ez nagyobb disznó, mint te vagy! – mondta nevetve az egyik falubelije annak a bizonyos Jóskának. Az meg jól hátbacsapta nyitott tenyérrel a hasonlítókat.

– Ez legalább 21-22 centis lesz – mondtam magamnak, és ekkor mintha a kislányom hangját hallottam volna a hátam mögött:

– Apuskám! Terítve, kész az ebéd! – jelentette. – A kezében lévő agyarról pedig már többször is megállapítottuk, hogy az pontosan 21 centis. Hát gyere ebédelni! – és azzal kilépett a szobából.

Ezek a hangok hoztak vissza a jelenbe!

A falakon az agancsok, ugyanazok a képek, a kezemben pedig – hogyan, hogyan se – az íróasztal feletti falról levett agyarakat szorongattam. A 21 centiset!

Aztán kerestem a kutyát is az ölemben, már nem volt ott.

Újra visszament a képbe, és onnan nézett rám cinkos pofával, hunyori szemekkel, mintha csak mondaná:

– Ugye, csak mi ketten tudjuk, hogy ma délelőtt merre járkáltunk?

Ahogy néztem a képet, a kis pofáján még ott csillogott a hó, amelybe beletúrt akkor, azon a reggelen.

Lassan elhomályosodott előttem minden, szinte tapogatózva mentem ki a szobámból, azon a reggelen.

Lassan elhomályosodott előttem minden, szinte tapogatózva mentem ki a szobámból, hogy leüljek a megterített asztalhoz.

Csak ültem a kimerített levesem előtt, amikor a kislányom hangjára eszméltem fel:

– Papuskám, te sírtál? Könnyesek a szemeid!

Zavartan néztem vissza rá:

– Á, dehogy sírtam! Miért sírtam volna? Csak egy ág csapott a szemembe ma délelőtt az Égett-vágás feletti sűrűben.

Az asztalnál ülők egymásra néztek, csak a feleségem hajtotta le nagy szomorúan a fejét.

Ő megérezte, hogy ma reggel újra nálam járt az erdő, és magával vitte a szívem felét.

Elmélázva kavargattam a levesemet, és magyarázatként azt dünnyögtem félhangosan:

– Mégis igaz az a mondás: csak úgy érdemes élni, ha tudunk álmodozni!

(Az 1996. évi Irodalmi Pályázaton I. díjat nyert elbeszélés.)

§ JOGSZABÁLYMUTATÓ

Lapunk előző száma óta a Magyar Közlönyben és más hivatalos lapokban közzétett fontosabb rendelkezések a következők:

- A külföldre utazásról szóló törvény végrehajtásáról szól a 37/1998. (VIII. 18.) BM rendelet. (Megjelent a Magyar Közlöny 75/1998. számában.)
- Az egyetemi és főiskolai hallgatók részére nyújtható támogatásokról és az általuk fizetendő díjakról és térítésekről (a tandíj-mentességről) szóló rendelet módosította a 140/1998. (VIII. 25.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 77. száma.)
- A szociálisan hátrányos helyzetben lévők adósságterhének enyhítéséről és lakhatási körülményeiknek javításáról szóló rendelet módosította a 142/1998. (VIII. 25.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 77. száma.)
- Az új diákigazolványok bevezetésével kapcsolatos átmeneti intézkedésekkel összefüggő kormányrendeleteket módosította a 151/1998. (IX. 18.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 84. száma.)
- A miniszterek, köztük a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladatairól és hatásköréről szóló kormányrendeletek a Magyar Közlöny 88. számában jelentek meg.
- A magán nyugdíjpénztárakat minősítő szervezetekről szól a 166/1998. (X. 6.) Korm. rendelet. (Magyar Közlöny 91. száma.)
- Az Állami Biztosítási felügyelet közleménye a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás 1999. január 1-jétől december 31-ig terjedő időszakára érvényes, az egyes biztosítók számára az Állami Biztosítás felügyelet által elfogadott díjairól a Magyar Közlöny 98. számában jelent meg.
- A megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló rendeletet módosította a 2/1998. (XI. 4.) SZCSM.-PM. együttes rendelet. (Magyar Közlöny 99. száma.)

Dr. Gojdár László
a MEDOSZ jogtanácsosa

(folytatás a 17. oldalról)

kollektív szerződés néhány elemén, hogy a szakszervezet többet tudjon elérni a tagság érdekében.

Gerner Gábor (Gemenc Rt.) szerint a külföldi kollégákkal közösen eltöltött néhány nap egy kis kitekintést adott a világra. A szlovák helyzetről ugyan volt némi tapasztalata, de a norvég gyakorlat neki is teljesen új volt. – Én is úgy látom – erősítette meg az elnököt –, hogy egymástól tudunk a legtöbbet tanulni, ezért is örülök a tanfolyam adta lehetőségnek. Jól éreztem magam, nekem új volt a táj is, még nem jártam erre – tette hozzá.

Balázs György (Nefag Rt.) úgy érezte a hallottak alapján, hogy Norvégia távol van tőlünk és az ottani gondok is távoliak. – Legfőbb problémájuk, hogy milyen biztosítást kössenek a tagjaik számára, s azt kiterjesszék-e a nyugdíjasokra is. Hol vagyunk mi ettől? – tette föl a kérdést Balázs kolléga, és meg is válaszolta: – Ég és föld. Egyébként lenyűgözőnek nevezte a kapott információkat. Úgy ítélte meg, hogy a szlovák kollégák lényegében ott tartanak az érdekvédelemben, ahol mi vagyunk.

Gilicze Péter (Bácsfa Kft.) érdeklődéssel hallgatta, hogy a norvég kollégák miként próbálnak megfelelni az Európai Unió követelményeinek. – Erre nekünk is gondolni kell, mert a csatlakozás már nincs olyan messze. Magától értetődik, hogy az EU-ban majd együtt kell működni a tagországok szakszervezeteivel, s nem csak eseti jelleggel – fűzte hozzá. Jánoshalmán egyébként biztos egzisztenciát, közös felemelkedést várnak a dolgozók az európai integrációtól, de tisztában vannak vele, hogy áldozatokkal is jár a csatlakozás.

Dudás Péter (Állami Erdészeti Szolgálat) hasznosnak értékelte az érdekegyeztetésről, a tárgyalási technikákról hallottakat. – Mintha a szlovák kollégák néhány területen profibbak lennének nálunk, persze lehetséges, hogy csak két-három tanfolyammal előttünk járnak – vélekedett Dudás kolléga. Valószínű, ez abból adódik – mondták magyarázatként –, hogy a volt szocialista országok hasonló cipőben járnak. Nálunk sokkal előbbre tart a privatizáció, mint Szlovákiában, ezért a kollektív érdekeket a korábbiaknál nehezebben lehet érvényesíteni. Záróban pld. erősen lecsökkent az állandóan foglalkoztatottak létszáma, a munkák jelentős részét vállalkozásba adták. – Megváltozott a helyzet, szerencsére a gazdasági vezetők fontosnak tartják a rendezett munkaügyi kapcsolatokat, partnerek a kollektív szerződés megkötésében. Ezt elősegíti a szakszervezet magas szervezettsége is – értékelték az otthoni helyzetet a továbbképzés tükrében.

Horváth László

Nyugdíjasoknak – nyugdíjasokról

Szakszervezetünk Nyugdíjas Bizottsága ez évben is komoly gondot fordított az erdészeti és faipari nyugdíjasaink élethelyzetének felmérésére, és az indokolt esetekben történő érdemi segítségre. Tovább folytattuk az arra rászorulóknak soron kívüli nyugdíjemelésre való felterjesztését. Örömmel adhatok számot arról, hogy eddig 187 nyugdíjas erdészcsalád anyagi, megélhetési gondjain tudtunk némileg enyhíteni azzal, hogy felterjesztésünkre a helyileg illetékes Nyugdíjbiztosítási Igazgatóságok soron kívüli – méltányossági alapon történő – nyugdíjemelésben részesítették őket. A havi 900 forinttól 1600 forintig terjedő emelések a 187 nyugdíjast érintően évente összességében meghaladják a kétmillió forintot. Az elmúlt évekhez hasonlóan ebben az évben sem tudtunk sok arra rászoruló kérelmével foglalkozni, mivel nem tartották meg szakszervezeti tagságukat.

Jó érzéssel adhatok arról számot, hogy ez az évi szakszervezeti választások során az alábbi 15 Szakszervezeti Bizottság mellé választottak a nyugdíjasok ügyeivel foglalkozó tisztségviselőt:

BÁCS-FA Kft.	Dulality Lajosné
BEFAG Rt.	Varga László
ÉSZAKERDŐ Rt.	Szűcs Lajosné
Gyulaj Rt.	Kuthy Timót
Ipolyerdő Rt.	Komoróczy Csaba
Kiskunsági Rt.	Szeverényi István
MEFAG Rt.	Makó Gyula
Mecseki Rt.	Frankó János
NEFAG Rt.	Nagy József
SEFAG Rt.	Horváth Józsefné
Soproni TEG Rt.	Németh Ferenc
VADEX Rt.	Dankó György
Vértesi Erdő Rt.	Nagy Béláné
ÁESZ-Eger	Bozsa Jenő
ÁESZ-Miskolc	Nagy Lajos

Így 15 fővel emelkedik Nyugdíjas Bizottságunk létszáma, amelynek feladata, hogy még átfogóbban és intenzívebben foglalkozzon nyugdíjasaink ügyeivel, élethelyzetével. Eltökélt szándékunk, hogy a jövő évben tovább

folytatjuk – még szervezettebben nyugdíjasaink körében a felmérést és az arra rászorulóknak felterjesztését soron kívüli nyugdíjemelésre.

Azokban az alapszervezetekben, ahol még nem választottak nyugdíjas képviselőt, továbbra is fennáll a lehetőség, hogy a választás után tisztségviselőt delegáljanak a Nyugdíjas Bizottságunkba.

Szakszervezetünk Nyugdíjas Bizottsága ez évben is aktívan részt vett az *Országos Nyugdíjas Kamara munkájában*. Mint kamarai tagok, számos javaslattal, állásfoglalással képviseltük nyugdíjasaink érdekeit. Ugyancsak érdemben részt vállaltunk a Kamara által szervezett Pallas Páholy-beli rendezvényeken, ahol felelős kormánytagok, állami vezetők előtt fejthetjük ki álláspontunkat a nyugdíjasokat érintő kérdésekben.

Október 1-jén van világszerte az idősök világnapja. Hazánkban is nagygyűlést szerveztünk, amelyen széleskörű tiltakozás fogalmazódott meg az új kormány nyugdíjasokkal kapcsolatos politikáját illetően. A nagygyűlésen – a Kamarával egyetértésben – állásfoglalást fogadtunk el. Az állásfoglalás egyhangú elfogadása mellett a nagygyűlés arról is döntött, hogy aláírás-gyűjtéssel is tiltakozunk a kormány intézkedései ellen.

Az aláírásgyűjtő íveket minden alapszervezetnek eljuttattuk. Sajnos alapszervezeteink egy része nem gyűjtött aláírásokat, de így is 680 fő aláírása érkezett meg Nyugdíjas Bizottságunkhoz, melyet továbbítottunk.

A fentiekben kívántam számot adni Nyugdíjas Bizottságunk 1998. évi tevékenységéről. Hisszem és meggyőződésem, hogy szakszervezetünk vezetésének és alapszervezeteinek hathatós támogatásával a jövő évben is eredményekről számolhatok be. Ehhez kérem a Nyugdíjas Bizottság nevében az egész tagság támogatását.

Varga György
a Nyugdíjas Bizottság elnöke
az EFDSZ Kamarai képviselője